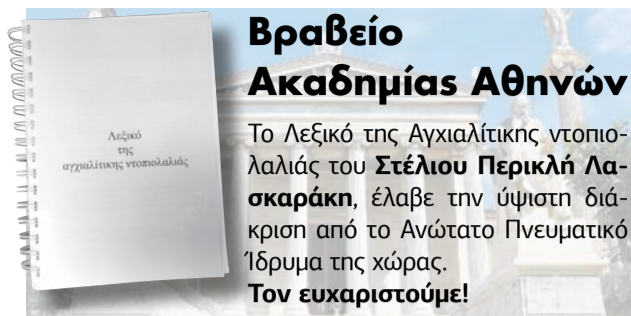

Έμπρακτη στήριξη

Με χαρά ανακοινώνουμε στους αναγνώστες της εφημερίδας μας ότι μπήκαμε στον **28ο χρόνο της έκδοσης**, χάρη στη γενναιόδωρη προσφορά του συμπατριώτη μας **Παρασκευά Δράγνη** και της εταιρείας του, που για τρίτη συνεχή χρονιά στηρίζει ένθερμα την προσπάθεια μας.
Αγαπητέ Παρασκευά, το Διοικητικό Συμβούλιο εκφράζει τις εγκάρδιες ευχαριστίες του.

Βραβείο Ακαδημίας Αθηνών

Το Λεξικό της Αγχιαλίτικης ντοπιολαλιάς του **Στέλιου Περικλή Λασκαράκη**, έλαβε την ύψιστη διάκριση από το Ανώτατο Πνευματικό Ίδρυμα της χώρας.
Τον ευχαριστούμε!

ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ
Κ.Ε.Μ.Π.Α.
Αριθμός Άδειας 4536

ISSN 1792-1872

100 ΧΡΟΝΙΑ
ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΘΡΑΚΗ
1920 - 2020

Από το **1993**

Νέα Αγχιάλος

Τριμηνιαία περιοδική έκδοση του Συλλόγου των Αγχιαλιτών της Αθήνας "Η ΑΓΧΙΑΛΟΣ" • Διεύθυνση: Αντ. Κανδρόη 18, Παιανία, Τ.Κ. 19002 • Οκτώβριος - Νοέμβριος - Δεκέμβριος 2020 • Έτος 27ο - Φύλλο 109

Τράμμα της σύνταξης

του **Κώστα Τσιόμη**

Τέλος χρονιάς!

Τέλος μιας χρονιάς στην οποία δεν ξέρω αν έμεινε κάτι θετικό! Ίσως το «Η χειρότερη χρονιά όλων των εποχών» για το 2020, σύμφωνα με το εξώφυλλο του TIME, να είναι και υπερβολή. Ή μήπως όχι;

Στην αρχή της πανδημίας για την Ελλάδα, στο πρώτο κλείσιμο, μιλούσα με συγγενικό μου πρόσωπο, μεγάλο σε ηλικία, και μου παραπονιόταν πως είναι τρομακτικό αυτό που μας συμβαίνει: Κλεισμένοι στα σπίτια μας, με φόβο να βγούμε έξω, να πάμε την Μεγ. Εβδομάδα στην Εκκλησία, με σκληρές απαγορεύσεις, κατάρρευση της οικονομίας και των εργασιών και χωρίς άμεση προοπτική. Είπα ένα ξερό "μπν κάνεις έτσι, δεν έγινε και πόλεμος!" και σταματήσαμε, προσωρινά, τις μαύρες σκέψεις.

Η μικρή ανάπαυλα του Καλοκαιριού, όχι μόνο δεν βοήθησε αλλά στο τέλος επέτεινε το πρόβλημα, με το 2ο κύμα της πανδημίας να χτυπάει και να μας κλείνει ξανά στα σπίτια μας. Στα ΜΜΕ δεν ακούμε για τίποτε άλλο παρά για τον απολογισμό των κρουσμάτων. Η κατάσταση μου θυμίζει λίγο την περίοδο της χρεωκοπίας, όταν από το 2010 και για πολλά χρόνια μετά, τα ΜΜΕ ασχολούνταν μόνο με τα spreads, τα cds, τα μνημόνια και τίποτε άλλο!

Λένε ότι το κλείσιμο μας βοηθάει να γίνουμε πιο σκεπτόμενοι, να ανακαλύψουμε τον εαυτό μας, να επαναξιολογήσουμε τις σχέσεις μας. Όλοι όμως ξέρουμε ότι, εάν η απομόνωση δεν είναι συνειδητή πράξη έχει αντίθετα αποτελέσματα. Κολλάει το μυαλό σου! Ήταν όλα τόσο μαύρα το 2020;

Σταμάτησε ένα πολύ μεγάλο μέρος της παραγωγικής διαδικασίας με ότι συνεπάγεται αυτό, πλήγηκε το δικαίωμα για πλήρως ελεύθερη μετακίνηση κ.λπ. Αν μάλιστα, σκεφτούμε ότι παραλίγο να γίνει αν όχι πόλεμος, κάποιο θερμό επεισόδιο, τότε ναι είμαστε μια γενιά η οποία θα έχει να λέει για "την χρονιά που κλείστηκαν όλοι στα σπίτια τους".

Η αλήθεια είναι πως οι χαρακτηρισμοί είναι κάτι υποκειμενικό. Η ζωή έχει τις δυσκολίες της και συνεχίζεται. Η χώρα μας ήταν μια από τις πολλές στον κόσμο που προσπάθησαν να δώσουν μεγαλύτερη αξία στην ανθρώπινη ζωή παρά στην οικονομία αποκλειστικά. Και η ζωή συνεχίστηκε! Το πόσο καλά το πέτυχαν (στην Ελλάδα είχαμε σύσσωμη σχεδόν την Βουλή στην ίδια κατεύθυνση), αν θα μπορούσαν δηλαδή καλύτερα αποτελέσματα ή όχι, είναι αυστηρά πολιτικό ζήτημα εκτίμησης που θα κάνει ο καθένας μας ξεχωριστά, ίσως στο τέλος της κρίσης. Είναι όμως σημαντικό να βάζει κανείς την ανθρώπινη ζωή και αξιοπρέπεια ψηλά. Μπροστά στο 2021 υπάρχουν πλέον τα πολύ υποσχόμενα εμβόλια που δίνουν ελπίδες ότι σύντομα μέσα στο 2021 θα υπάρχει η δυνατότητα να γίνει, αρχικά, η υγειονομική κρίση και στην συνέχεια η οικονομική κρίση, παρένθεση, για να διηγούμαστε στις επόμενες γενιές! Το ότι αντέξαμε ως εδώ και μπορούμε να βλέπουμε έστω και χαραμάδα αισιοδοξίας για να συνεχίσουμε στην νέα χρονιά είναι από μόνο του θετικό!

Κουράγιο και καλή χρονιά!

Ευχές από τον Σύλλογό μας
Το μήνυμα της ελεύσεως του Θεανθρώπου, μήνυμα αγάπης, να φωλιάσει στην καρδιά μας. Το 2021 να είναι έτος υγείας, ευτυχίας και προκοπής, με την σκέψη όλων μας στον συνάνθρωπό μας, για μια κοινωνία Αγάπης και Αλληλεγγύης.
Για μια κοινωνία με επίκεντρο τον Άνθρωπο.
Όστε ο Άνθρωπος να είναι το νέο πρόσωπο του Πολιτισμού μας το 2021!!!
ΧΡΟΝΙΑ ΣΑΣ ΠΟΛΛΑ!!!

Φωτίστηκε και η Αγχιάλος! Συχαρητήρια σε όσους το φρόντισαν

Οι φωτογραφίες από την φωταγώγηση της Ν. Αγχιάλου.

Αχ. Μπέος και Σ. Πολύζος στην φωταγώγηση.

Χωρίς την παρουσία κόσμου, αλλά με λαμπερό και εορταστικό το σκηνικό, έγινε και φέτος η τελετή φωταγώγησης της πόλης του Βόλου. Πυροτεχνήματα, φωτισμένη Αργώ, στολίδια και φως παντού.

Παρόλο που δεν επιτρέπεται η κίνηση στους δρόμους το βράδυ, λόγω της πανδημίας, είναι τελικά σημαντική για την ψυχολογία του κόσμου αυτή η κίνηση στολισμού. Δίνει μια αίσθηση εορταστική, έστω κι αν δεν είναι σαν τις άλλες χρονιές. Ομοίως, τελετή φωταγώγησης για τα Χριστούγεννα έγινε και στην Νέα Αγχιάλο.

Ευχόμαστε του Χρόνου να μπορούμε να γιορτάσουμε ελεύθερα και με το εορταστικό πνεύμα που αξίζει στην πόλη μας!

Μέχρι να εμβολιαστούμε

1. Φοράμε τη μάσκα.
2. Κρατάμε τις αποστάσεις.
3. Τηρούμε την υγιεινή.
4. Αποφεύγουμε τις συναθροίσεις.
5. Προστατεύουμε τον συνάνθρωπό μας!

Με προσωπική ευθύνη...

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΑΚΟΜΑ

Η εικόνα της Γεννήσεως του Ιησού Χριστού Σελ.8

Τα κάλαντα της Αν. Ρωμυλίας Σελ.16-17

Τιμητική εκδήλωση για τον Δ. Καραμπερόπουλο Σελ.18-19

- 3 ΜΗΝΕΣ+
- Κίνηση ληξιαρχείου
- Χάρτα του Ρήγα
- Covid 19, Αναμνήσεις
- Άλλοτε και τώρα
- Ρομποτική στη ζωή μας
- Νέα του Ιερού Ιδρύματος «Η Αγία Τριάδα»
- Σταυρόλεξα
- Ξέρεις ποιος μου το 'πε;...
- Χρονογραφήματα
- Βιβλιοπαρουσιάσεις

σελ. 2
σελ. 3
σελ. 4
σελ. 5
σελ. 6
σελ. 7
σελ. 9
σελ. 11-14
σελ.20
σελ.21
σελ.23-24

3 μήνες+ Γράφει ο Κώστας Τσιάμης

➔ Εκλογές στις ΗΠΑ με τους Ντ. Τράμπ και Τζ. Μπάιντεν να κονταροχτυπιούνται για την ηγεσία του ισχυρότερου, ίσως κράτους της γης. Επεισοδιακό debate μεταξύ των αντιπάλων – Ντ. Τραμπ με Covid-19 σε στρατιωτικό νοσοκομείο και γρήγορη ανάρρωση – λεκτικές αψιμαχίες και εκ των προτέρων αμφισβήτηση του αποτελέσματος. Και νικητής ο Τζον Μπάιντεν. Θα είναι ο νέος Πρόεδρος των ΗΠΑ.

➔ Επιβολή κυρώσεων – έκπληξη, στην Τουρκία για τους S-400. Έκπληξη, καθώς ο απερχόμενος Πρόεδρος Ντ. Τράμπ ήταν αρνητικός μέχρι τότε σε τέτοιο ενδεχόμενο. Αντιθέτως, σε εντελώς άλλη κατεύθυνση η Ε.Ε. στάθηκε κατώτερη των περιστάσεων και ανέβαλε επ' αόριστον (;) την πιθανότητα επιβολής κάποιων ουσιαστικών κυρώσεων στον ταραξία της περιοχής, και φαίνεται να μην έχει σταθερή γραμμή στο "δια ταύτα" όταν υπάρχει οικονομικό όφελος που κινδυνεύει έστω και απέναντι σε μια δύναμη όπως η Τουρκία που αρέσκειται τα τελευταία χρόνια να παίζει με την φωτιά στην περιοχή: Συρία - Λιβύη - Ναγκόρνο Καραμπάχ - Ελλάδα - Κύπρος. Έτσι, το Ορούτς Ρέις συνεχίζει τις βόλτες του γύρω από το Καστελόριζο και Ελληνικά νησιά και κανείς δεν γνωρίζει μέχρι που ή σε τι τετελεσμένα στην περιοχή μπορεί μακροχρόνια να οδηγήσει.

➔ 100 νεκροί για αρκετές μέρες. Πάνω από 1000 νεκροί σε ένα μόνο μήνα. Κανένα κρεβάτι ΜΕΘ διαθέσιμο σε αρκετές εφημερίες νοσοκομείων της Θεσσαλονίκης. Ανατριχιαστικό! Ευτυχώς ο πολύ δύσκολος Νοέμβρης πέρασε.

Οκτώβριος και τα κρούσματα αρχίζουν να αυξάνουν ανησυχητικά, ιδιαίτερα στην Βόρεια Ελλάδα. Τα πρώτα μέτρα ανά περιφερειακή ενότητα με πρόβλημα φαίνεται να αποδίδουν. Όταν όμως τα κρούσματα στον Νομό Θεσσαλονίκης ξαφνικά γίνονται περισσότερα από τον μεγαλύτερο σε πληθυσμό Νομό Αττικής, τότε από 7 Νοέμβρη έχουμε γενικό lockdown. Επαναφορά των sms. Το σύστημα υγείας στα όριά του. Ομοίως και στην Μαγνησία, με πολλές διακυμάνσεις ανά εβδομάδα, σε κάποιες περιπτώσεις τα νέα μετρούμενα ημερησίως κρούσματα να είναι στην 4η θέση πίσω από την γειτονική Λάρισα. Σκηνές έξω από το Αχιλλοπούλειο για εξέταση ύποπτων κρουσμάτων και αποσυμφόρηση των εσωτερικών χώρων του νοσοκομείου, ενώ μέρος από τις καρδιολογικές κλίνες μετατράπηκαν σε κλίνες για Covid-19, ενδεικτικό του κλίματος. Ωστόσο, η ανακοίνωση έγκρισης των πρώτων εμβολίων κατά του Covid-19 γεννά νέες προσδοκίες.

➔ Αντιγραφή από "taxydromos.gr" "Κατά των μέτρων... του κορονοϊού διαδήλωσαν χτες το απόγευμα 40-50 φίλαθλοι της Νίκης Βόλου, οι οποίοι σε κεντρικό σημείο της Νέας Ιωνίας άναψαν καπνογόνα και βεγγαλικά, φορώντας μάσκες και full face... ωστόσο, «διαμαρτυρόμενοι» για το αγωνιστικό lockdown, που τους κρατά και μακριά από τα γήπεδα και την αγαπημένη τους ομάδα. «Νικάρα θέλω να σε δω, γ... των κοροναϊό» ανέφερε το πανό."

➔ Μετά και τα προβλήματα που ανέδειξε ο Ιανός με τους πλημμυρισμένους δρόμους, το άνοιγμα ασφάλτου στα σημεία των έργων της ΔΕΥΑΜΒ, είχαμε επίσκεψη του Δημάρχου κ. Αχ. Μπέου στην Νέα Αγχίαλο, με αυτοψία για τις ζημιές που έγιναν.

➔ Όπως διαβάζουμε στον τοπικό τύπο, η ΔΕΥΑΜΒ προχωρά στη συντήρηση, αντικατάσταση και επέκταση του δικτύου αποχέτευσης όμβριων: "στο πλαίσιο αυτού του έργου ήδη έχουν εγκατασταθεί 200 μέτρα δίδυμου αγωγού, διαμέτρου 500 χιλιοστών από δομημένο πολυαιθυλένιο και 80 νέα φρεάτια υδροσυλλογής. Παράλληλα καθαρίστηκαν περίπου 500 μέτρα κεντρικού δικτύου αποχέτευσης όμβριων και το σύνολο των φρεατίων ελέγχου και υδροσυλλογής του οικισμού. Επιπλέον αντικαθίστανται 100 μέτρα αγωγών όμβριων μεγάλης διαμέτρου τα οποία συνεργούντος και του «Ιανού» είχαν καταστραφεί. Από την ΔΕΥΑΜΒ εκτιμάται ότι τα προβλήματα που προκαλούσαν οι βροχοπτώσεις στην Νέα Αγχίαλο, μετά την ολοκλήρωση των έργων, θα εξαιρεθούν". Μακάρι να είναι έτσι.

➔ Εγκληματική οργάνωση και με την βούλα (δικαστική απόφαση) η Χρυσή Αυγή.

Την ετυμηγορία του επί των ποινών ανακοίνωσε την Τετάρτη 14 Οκτωβρίου το Τριμελές Εφετείο Κακουργημάτων της Αθήνας, στην πολυετή δίκη της Χρυσής Αυγής. Στον Γιώργο Ρουπακιά, για τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα, η βαρύτερη, Ισόβια και 14 έτη, πολυετείς καθειρήξεις και στους επτά καταδικασθέντες για διεύθυνση εγκληματικής οργάνωσης (Μιχαολιάκος, Παναγιώταρος, Λαγός, Κασιδιάρης, Παππάς, Γερμενής, Ματθαίουπουλος).

Από 5-7 έτη οι ποινές για ένταξη, δεκαετείς για τους πυρηνάρχες.

Το τέλος της δίκης ήταν σημαντικό, όχι μόνο για τον πολιτικό κόσμο, στον οποίο δεν ανήκει και με την συγκεκριμένη απόφαση η Χρυσή Αυγή, και την ελληνική κοινωνία, αλλά κυρίως για τα θύματα και τους συγγενείς αυτών που περίμεναν 5,5 χρόνια για απόδοση δικαιοσύνης.

➔ Επέτειος του Πολυτεχνείου εν μέσω καραντίνας και ακόμη πιο σκληρά μέτρα με απαγόρευσης συνάθροισης άνω των 3 ατόμων, παρόλα αυτά 4 εκδηλώσεις έγιναν: κατάθεση στεφάνου από την Κυβέρνηση στο Πολυτεχνείο, εκδήλωση ΣΥΡΙΖΑ στον χώρο του ΕΑΤ-ΕΣΑ, συγκεντρώσεις ΠΑΜΕ (με τήρηση αποστάσεων και διάλυση από την αστυνομία), και απόπειρα πορείας και καθιστική διαμαρτυρία από ΜΕΡΑ 25. Στο τέλος της ημέρας όλοι ήταν ικανοποιημένοι ότι έκαναν αυτό που έπρεπε εν μέσω συνεχιζόμενης πανδημίας και τιμής μιας σημαντικής επετείου της Σύγχρονης Ελληνικής Ιστορίας. Όμως, δεν είδα να γράφονται ουσιαστικές σκέψεις για τα όρια ανάμεσα στις απαγορεύσεις και τις πολιτικές απόψεις και δράσεις – αν δεν είναι τώρα, εν μέσω παρατεινόμενης κρίσης, η ώρα να συζητήσουμε για τα όρια τότε πότε είναι;

➔ Απεβίωσε ο Πολ Σαρμπάνης.

Ένας από τους σημαντικότερους, από άποψη επιρροής στη λήψη αποφάσεων στην Ουάσιγκτον - ελληνικής καταγωγής Αμερικανός πολιτικός, ο Πολ Σαρμπάνης, έφυγε από τη ζωή σε ηλικία 87 ετών. Έθετε με παρρησία τόσο στη Γερουσία, της οποίας ήταν ένα από τα σημαντικότερα μέλη, όσο και στον εκάστοτε ένοικο του Λευκού Οίκου, ζητήματα που αφορούσαν την Ελλάδα, την Κύπρο και το Οικουμενικό Πατριαρχείο. Στο πλαίσιο αυτό διαδραμάτισε και βασικό ρόλο στην επιβολή του αμερικανικού εμπάργκο όπλων μετά την εισβολή στην Κύπρο.

➔ Την προηγούμενη φορά είχαμε εκφράσει τα σχόλιά μας για την διαφήμιση σε Πανελλαδικό μέσο ενημέρωσης για τα προϊόντα του Συνεταιρισμού και περιμέναμε να διαβάσουμε κάποια ανακοίνωση για σημεία πώλησης, ενδεχομένως στην Αθήνα, (για να στείλουμε και κανένα πεσκέσι εν όψει Χριστουγέννων σε Αθηναίους φίλους – αν και τελικά κοπήκαν εντελώς οι επισκέψεις λόγω Covid), πλέον συνεχίζουμε να βλέπουμε διαφήμιση και στην ιστοσελίδα του Συνεταιρισμού την σελίδα «σημεία πώλησης» να μας δίνει error – η σελίδα δεν υπάρχει. Ουδέν σχόλιο.

➔ Έφυγε ο Ντιέγκο Μαραντόνα!

Ένας από τους κορυφαίους ποδοσφαιριστές όλων των εποχών, ο Ντιέγκο Αρμάντο Μαραντόνα (Μπουένος Άιρες, 30 Οκτωβρίου 1960 – Τίγρε, Μπουένος Άιρες, 25 Νοεμβρίου 2020) έφυγε ξαφνικά από την ζωή. Πασίγνωστος σε ποδοσφαιρόφιλους και μη. Βραβεύτηκε από τη FIFA ως ο καλύτερος ποδοσφαιριστής του 20ού αιώνα μαζί με τον Πελέ. Δυστυχώς τα τελευταία του χρόνια ήταν γνωστός και για τα προβλήματα στην κοινωνική του ζωή, που επιβάρυναν την υγεία του. Η έκφραση "το χέρι του Θεού" αλλά και το "γκόλ του αιώνα" αναφέρονται στον ίδιο αγώνα όταν σκόραρε εναντίον της Αγγλίας στα προημιτελικά του Μουντιάλ του Μεξικό το 1986 στο απόγειο της καριέρας του!

➔ Καταβάλλονται από τον ΕΛΓΑ, σύμφωνα με δελτίο τύπου του, στις 4 Δεκεμβρίου, το μεγαλύτερο μέρος των αποζημιώσεων στις καλλιέργειες του φυτικού και ζωικού κεφαλαίου, ύψους 1.610.000 ευρώ σε συνέχεια πληρωμών προκαταβολής για τις καταστροφές που σημειώθηκαν από τον Μεσογειακό κυκλώνα «ΙΑΝΟ» τον Σεπτέμβριο του 2020. Οι δικαιούχοι αγρότες και κτηνοτρόφοι είναι 1.272 και με το ποσό αυτό αποπληρώνεται το μεγαλύτερο μέρος των καταστροφών στην περιοχή της Μαγνησίας. "Η εκκαθάριση των υποχρεώσεων του ΕΛΓΑ, ως προς τις αποζημιώσεις των ζημιών του «ΙΑΝΟΥ» θα συνεχιστεί με αμείωτο ρυθμό, με στόχο την ολοκλήρωση των πορισμάτων και της επεξεργασίας τους από τα πληροφοριακά συστήματα του Οργανισμού, τα

οποία προβλέπεται να ολοκληρωθούν για πρώτη φορά εντός τετραμήνου από την εκδήλωση του ακραίου καιρικού φαινομένου και μέχρι την 31η Ιανουαρίου 2021.", αναφέρει το δελτίο τύπου.

➡ **Επί του πιεστηρίου:** 4 άτομα συνελήφθησαν να κάνουν γλέντι σε χώρο του σκοπευτηρίου στην Νέα Αγχιάλο και καταλογίσθηκαν τα διοικητικά πρόστιμα. Έτσι για να μην νομίζετε ότι μέيناμε πίσω!

➡ **Σχόλιο σε ένα σχόλιο! Και τα αποτελέσματά του.**

Στο προηγούμενο φύλλο, η εφημερίδα μας σε σχόλιο της αναφέρθηκε στα βιβλία του Φιλοπρόδου και στη διαδρομή τους μετά την αναστολή της λειτουργίας του. Ανεξαρτήτως αν χρησιμοποιήσουμε την λέξη «χαμένα» ή μη καταχωρημένα (άρα δεν γνωρίζουμε εάν είναι σε κούτες ή εντελώς «εξαφανισμένα»), η ουσία είναι πως πρόκειται για μέρος της περιουσίας της Δημ. Βιβλιοθήκης που άφησε ο Δήμος Νέας Αγχιάλου μετά τον Καλλικράτη. Είναι, συνεπώς, από τη μια υποχρέωση των πολιτών να ρωτούν και των υπευθύνων να απαντούν, επίσημα, έστω και σε μια πολύ μικρή εφημερίδα έστω και σε έναν πολίτη. Από το 2009, μετά από απανωτά δημοσιεύματα - ερωτήματα από τον Γ. Διονυσίου στην εφημερίδα μας, κανένας δεν ήξερε να απαντήσει για την τύχη τους - δεν λάβαμε ποτέ επίσημη απάντηση, από τον Δήμο Νέας Αγχιάλου. Κατόπιν δωρεάς βιβλίων το 2015 προς την Βιβλιοθήκη, από τον Σύλλογό μας αναζητήθηκαν τα βιβλία που ανέφερε ο κ. Διονυσίου και όχι μόνο δεν βρέθηκαν, αλλά έλειπε και ο Τόμος με το αρχείο της εφημερίδας μας, που λίγα χρόνια πριν είχαμε προσφέρει στην Βιβλιοθήκη. Ζητήσαμε να εξετασθεί το ζήτημα. Καμία απάντηση.

Με την υπενθύμιση των γεγονότων (αφορμή το δισέλιδο με κείμενα του Φιλοπρόδου Συλλόγου) και σε σχόλιο της σύνταξης για την τύχη των βιβλίων, ενδιαφέρθηκε, προς τιμήν της η κ. Σ. Καρνοπατλόγλου, παρά το γεγονός ότι δεν είναι ευθύνη της, να ψάξει τα βιβλία με βάση τον κατάλογο του Γ. Διονυσίου. Να σημειώσουμε, ότι η κ. Καρνοπατλόγλου ήταν η πρώτη υπεύθυνη της νεοσύστατης τότε (1996) Δημοτικής Βιβλιοθήκης και πως τα δημοσιεύματα αφορούν την περίοδο 2009 - 2015 (τέλος), πάνω από 10 χρόνια μετά και με μεγάλες αλλαγές στα Δημοτικά - Δημαρχιακά. Αποτέλεσμα, να βρεθούν τα περισσότερα από αυτά στους καταλόγους της βιβλιοθήκης.

Χαιρόμαστε, ιδιαίτερος που τα βιβλία, κάποια από αυτά πολύ σημαντικά, δεν καταστράφηκαν ή χάθηκαν εντελώς και μπόρεσαν να επανέλθουν διαθέσιμα στα ράφια της βιβλιοθήκης. Με την λήξη της καραντίνας θα ελέγξουμε την παρουσία και των βιβλίων που έγιναν δωρεά από τον Σύλλογό μας. Δημοσιεύουμε κατάλογο που μας έστειλε η κ. Καρνοπατλόγλου.

Με πάμπολλες μεταφορές της βιβλιοθήκης του Δήμου Ν.Αγχιάλου, ίδρυση 1996, σε διαφορετικούς χώρους, σε διαφορετικές δημαρχιακές περιόδους, γίνονταν νέες καταγραφές καταλόγων και τα βιβλία ταξινομούνται πλέον με πιο αποδοτικό τρόπο, ώστε ακόμη και γι' αυτά που καταστρέφονται να γνωρίζουμε την τύχη τους.

Η δημοτική βιβλιοθήκη λειτουργεί πλέον από το 2010 ως παράρτημα της κεντρικής βιβλιοθήκης Βόλου του ΔΗ.Κ.Ι. κάθε Τρίτη και Πέμπτη 9 π.μ ως 3μ.μ.

Καταγράφονται τα βιβλία τα οποία με βάση τον κατάλογο του Γ. Διονυσίου, βρήκε στη βιβλιοθήκη με τη βοήθεια της υπεύθυνης βιβλιοθηκονόμου, η κ. Καρνοπατλόγλου.

Υπάρχουν στην Βιβλιοθήκη: 10 τόμοι λογοτεχνήματα 30 Ελλήνων συγγραφέων./7 τόμοι ιστορία του Παπαρηγόπουλου (Α - Η χωρίς τον Ζ) /6 τόμοι Αρχαία της Ελληνικής Παλιγεννεσίας στην κεντρική βιβλιοθήκη Βόλου (ΔΗΚΙ). 19 τόμοι "α φοβερά ντοκουμέντα" με σφραγίδα του Φιλοπρόδου. / 16 τόμοι μελέτες.

Υπάρχουν άπαντα Κ. Παλαμά. εκδ.Γκοβόστη (16,15,13), μελέτες / 3 τόμοι Σαίξπηρ/ 1 τόμος Αχελινά /8 τόμοι ιστορικά, (υπάρχουν διάφορα. Στον κατάλογο των βιβλίων δεν υπάρχουν τίτλοι, για να γίνει επαλήθευση). Επίσης: 18 τόμοι παλιές εκδόσεις και 127 τόμοι διάφορα βιβλία. Για τα οποία δεν υπάρχουν τίτλοι, για να αναζητηθούν. Ομοίως για 30 τεύχη περιοδικά. Υπάρχουν πολλά αλλά ο κατάλογος δεν έχει τίτλους για να γίνει αναζήτηση συγκεκριμένη.

Τέλος, δεν βρέθηκε: 7 τόμοι εγκυκλοπαίδεια "Μαθητεία", Γιάννη Ρίζου ενώ 7 τόμοι Επιστημονικής Φαντασίας, εκδ. Μπουκουμάνη. Υπάρχει γραμμένο στον Η/Υ. Πιθανόν αποσύρθηκε.

Καλή χρονιά!

Κίνηση του Ληξιαρχείου

Λόγω της εφαρμογής του ευρωπαϊκού κανονισμού άρθρο 4 παρ. 1 περί μετarrύθμισης της προστασίας των προσωπικών δεδομένων, απαγορεύεται να δημοσιεύονται οι γεννήσεις, οι βαπτίσεις και οι γάμοι, αλλά μόνο οι θάνατοι και αυτοί χωρίς την ημερομηνία γέννησης. Η σύνταξη ζητάει την κατανόησή σας γιατί όλα γίνονται για την προστασία του πολίτη.

Θάνατοι

01. Τσαγκάρης Ζήσης του Λάμπρου με ημερομηνία θανάτου 02/10/2020.
02. Γκαντίνα Ελένη του Χαράλαμπου με ημερομηνία θανάτου 04/10/2020.
03. Πορταρίτης Δημήτριος του Γεωργίου με ημερομηνία θανάτου 05/10/2020.
04. Τσιάμη Βασιλική του Κωνσταντίνου με ημερομηνία θανάτου 05/10/2020.
05. Ξανθοπούλου Άννα του Γεωργίου με ημερομηνία θανάτου 08/10/2020.
06. Καρανενίτζης Εμμανουήλ του Ελευθερίου με ημερομηνία θανάτου 03/11/2020.
07. Καρατάσου Ελένη του Δημητρίου με ημερομηνία θανάτου 03/11/2020.
08. Καρατάσου Ευμορφία του Κωνσταντίνου με ημερομηνία θανάτου 13/11/2020.
09. Βαλκανιώτης Κωνσταντίνος του Δημητρίου με ημερομηνία θανάτου 15/11/2020.
10. Τσαγγαής Βασίλειος του Γεωργίου με ημερομηνία θανάτου 16/11/2020.
11. Τόλιας Δημήτριος του Νικολάου με ημερομηνία θανάτου 18/11/2020.
12. Βούλγαρης Σάββας του Δημητρίου με ημερομηνία θανάτου 19/11/2020.
13. Μπιρλιράκης Εμμανουήλ του Βασιλείου με ημερομηνία θανάτου 19/11/2020.
14. Βοϊνόνγλου Αικατερίνη του Κωνσταντίνου με ημερομηνία θανάτου 20/11/2020.
15. Βασιλείου Χαρίκλεια του Αντωνίου με ημερομηνία θανάτου 22/11/2020.
16. Πετρίδης Νικόλαος του Αρτέμιου με ημερομηνία θανάτου 26/11/2020.
17. Κραβαρίτη Αθανασία του Γεωργίου με ημερομηνία θανάτου 01/12/2020.
18. Πλατάνας Δημήτριος του Δημητρίου με ημερομηνία θανάτου 03/12/2020.
19. Παλιούρας Δημήτριος του Κωνσταντίνου με ημερομηνία θανάτου 04/12/2020.
20. Αλατίνη Χριστίνα του Δημητρίου με ημερομηνία θανάτου 13/12/2020.
21. Πανάγου Ευτυχία του Ηλία με ημερομηνία θανάτου 14/12/2020.

Η Ληξιαρχος, Αφροδίτη Κατρακαλίδου

Το Δ.Σ. εκφράζει τα συλλυπητήριά του στους οικείους τους

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Εκφράζουμε τις θερμές μας ευχαριστίες, προς τους Βουλευτές, Περιφερειάρχες, Αντιπεριφερειάρχες, Δημάρχους, εκπροσώπους της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, των Πνευματικών Ιδρυμάτων, Ομοσπονδιών και των Πολιτιστικών Συλλόγων για τις ευχές τους προς τον Σύλλογό μας.

ΣΤΗΡΙΞΤΕ ΜΑΣ

Αγαπητά μέλη του Συλλόγου των Αγχιαλιτών της Αθήνας, αγαπητοί φίλοι συνεχίστε να στέλνετε την συνδρομή σας στον Σύλλογό μας. Βέβαια το κόστος της εφημερίδας μας, καλύπτει ο συμπατριώτης μας εφοπλιστής, κ. Παρασκευάς Δράγνης, αλλά ο Σύλλογος έχει ακόμα σημαντικό έργο να παράγει για τον πολιτισμό μας και την αυτοσυνειδησία μας. Ήδη έχουμε ετοιμάσει δύο εκδόσεις για τον τρέχοντα χρόνο. Με τη συνδρομή σας στηρίζεται το έργο του!!!

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΣΥΛΛΟΓΟ (Σε ευρώ)

Τα ποσά που υπερβαίνουν τη συνδρομή θεωρούνται ως δωρεά προς τον σύλλογο (Όσοι δε βλέπουν το όνομά τους να τηλεφωνούν στον Ταμία κο Σταύρο Πατκίδη, τηλ.: 6947512861)

Με ποιους τρόπους μπορείτε να πληρώσετε τη συνδρομή σας στην εφημερίδα:

- 1) Πληρωμή στο καφεκοπτείο της κα. Φωτεινής Τριαντοπούλου.
- 2) ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ - Αριθμός Λογαριασμού: 6011-040030-178
IBAN GR3901710110006011040030-178 SWIFT-BIC PIRBGRAA
- 3) Με ταχυδρομική επιταγή στη διεύθυνση Φωκίωνος Νέγρη 84, Τ.Κ 11361 Αθήνα στο όνομα Απόστολος Ζαφειρόπουλος για την Εφημερίδα «Νέα Αγχιάλος».

ΑΠΟΔΕΙΞΗ	ΟΝΟΜΑ	ΠΟΣΟ
ΜΕΛΗ		
284	ΑΙΜΟΝΙΩΤΗΣ ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ	10
278	ΑΡΑΜΠΟΓΛΟΥ ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑ	10
280	ΚΑΡΡΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	20
276	ΚΟΛΩΝΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	10
336	ΜΗΔΙΑΤΗΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ	20
279	ΜΟΥΤΖΟΥΡΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ	10
283	ΠΑΤΚΙΔΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	15
338	ΠΕΤΡΙΔΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ	40

ΑΠΟΔΕΙΞΗ	ΟΝΟΜΑ	ΠΟΣΟ
282	ΡΑΦΤΟΠΟΥΛΟΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ	10
277	ΣΕΡΕΤΗ ΣΟΦΙΑ	10
281	ΤΕΡΨΙΑΔΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	10
275	ΤΣΑΜΗ ANNA	10
ΦΙΛΟΙ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ		
337	ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ ΣΩΚΡΑΤΗΣ	20
341	ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ	20
340	ΜΙΧΑΗΛΑΡΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ	10
342	ΚΟΚΚΑΛΙΔΗΣ ΑΝΤΩΝΗΣ	10

**ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟΣ
ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ
ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΑΓΧΙΑΛΙΤΩΝ
ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ**

Διεύθυνση:

Αвт. Κανδρή 18, 190 02, Παιανία
E-mail: newsanchialos@yahoo.gr
Ιστοσελίδα: www.syllogosanchialitonathinas.gr

Εκδότης - Διευθυντής:

Απόστολος Ζαφειρόπουλος Τηλ. 697 4120 888

Διεύθυνση Σύνταξης:

Κων/νος Τσιάμης

Συντακτική Επιτροπή:

Κων/νος Τσιάμης, Κραβαρίτης Γιώργος,
Μαστροπέτρο Ιωάννης, Γιώργος Παραμάνης,
Ευγενία Κοφινά, Σταύρος Πατκίδης

Σελιδοποίηση - Εκτύπωση:

ALKODI GROUP T. 210 8218606

Αλληλογραφία:

Τσιάμης Κων/νος,

Γενικός Γραμματέας του Συλλόγου

E-mail: newsanchialos@yahoo.gr

Τηλ.: 210 64.11.288

Κιν: 693 7689 280

Φωκίωνος Νέγρη 84, 113 61, Αθήνα

Συνδρομές:

Ετήσια συνδρομή: 10€

Ετήσια συνδρομή συλλόγων και ΝΠΔΔ: 10€

Ετήσια συνδρομή εξωτερικού: 30€

*Τα δημοσιευμένα άρθρα απηχούν
τις απόψεις των συγγραφέων*

Οι κρυμμένοι συμβολισμοί στη Χάρτα του Ρήγα

Η μάχη ανάμεσα στις δυνάμεις του Ελληνισμού και την Οθωμανική Αυτοκρατορία όπως αποτυπώνεται στο κορυφαίο έργο του Ρήγα Βελεστινλή

του Δρ. Δημήτριου Καραμπερόπουλου

Ο Ρήγας Βελεστινλής έχει καταχωρίσει στην δωδεκάφυλλη Χάρτα του, (1797), ορισμένους με νόημα συμβολισμούς, θέλοντας έτσι να προσφέρει μήνυμα αισιοδοξίας στους σκλαβωμένους Έλληνες, που βρίσκονταν υπό την εξουσία του Οθωμανού κατακτητή.

Την δύναμη του Ελληνισμού την συμβολίζει με το «ρόπαλο του Ηρακλέους», του ξεχωριστού ήρωα της αρχαιότητας που παραμένει διαχρονικά στην μνήμη του ελληνικού λαού. Αντίστοιχα, την αρχαία περσική δύναμη και την σύγχρονή του οθωμανική δύναμη, τον βαρβαρισμό¹, ο Ρήγας τις συμβολίζει στην Χάρτα του με το δίστομο τσεκούρι και την ημισέληνο αντίστοιχα. Έτσι, ο ολιγάριθμος Ελληνισμός αντιπαλεύει ανά τους αιώνες με τον πληθνή βαρβαρισμό. Στην αρχαιότητα αντιστάθηκε στην περσική αυτοκρατορία και με τις σημαντικές νίκες στον Μαραθώνα, στην Σαλαμίνα, στις Πλαταιές και στην Μυκάλη, κατέστρεψαν τις περσικές ορδές. Το ίδιο διακηρύσσει ο Ρήγας πως γίνεται και τώρα στην εποχή του. Οι επαναστατημένοι Έλληνες με τον Θούριό του και το στρατηγικό σχέδιο της επανάστασής του θα κατατροπώσουν τις πολυάριθμες οθωμανικές δυνάμεις και θα δημιουργήσουν την δημοκρατική του πολιτεία στον ίδιο αυτό χώρο. Ο Ρήγας προσφέρει μήνυμα αισιοδοξίας, πως τελικά η ηθική δύναμη του Ελληνισμού δαμάζει την δύναμη της ύλης, την δύναμη των αρμάτων. Σημαντικό δίδαγμα για να εμψυχώσει τους σκλαβωμένους τόσους αιώνες Έλληνες.

ΤΟ ΡΟΠΑΛΟ ΤΟΥ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ. Αναλυτικότερα, στον τίτλο της Χάρτας, που βρίσκεται στο 4ο φύλλο, ο Ρήγας έχει μια σημαντική παράσταση. Παρουσιάζει τον γυμνόποδα Ηρακλή με το ξύλινο ρόπαλο να παλεύει με την έφιππη Αμαζόνα, της οποίας έχει τσακίσει τον διπλό πέλεκυ. Και στο Υπόμνημα της Χάρτας, που είναι στο 3ο φύλλο, επεξηγεί πως με το ρόπαλο συμβολίζει την ελληνική δύναμη και το διπλό τσεκούρι την περσική δύναμη.

Ο Ηρακλής με το ξύλινο ρόπαλό του, σύμβολο της ελληνικής δύναμης, τσακίζει το δίστομο σιδερένιο τσεκούρι, της Αμαζόνας, σύμβολο της περσικής δύναμης.

Το τσακισμένο τσεκούρι των Περσών τοποθετημένο στα στενά της Σαλαμίνας (ανάμεσα στις δύο άγκυρες).

Έτσι στο φύλλο 5 της Χάρτας έχει την ναυμαχία της Ναυπάκτου, 1571, συμβολίζοντας με σταυρό την χριστιανική δύναμη της Βενετίας και των συμμάχων της και την ημισέληνο τσακισμένη.

Στο φύλλο 6ο μνημονεύει την ναυμαχία του Τσεσμέ του 1770, συμβολίζοντας με σταυρό τον Ρωσικό στόλο και με τσακισμένη την ημισέληνο τον οθωμανικό στόλο. Έμμεσα θέλει να δείξει ο Ρήγας πως δεν ήταν ανίκητη η οθωμανική δύναμη. Γι' αυτό εξάλλου στη Χάρτα του έχει και τις συνθήκες ειρήνης που υπογράφηκαν μετά τους αντίστοιχους πολέμους, Πασάροβιτς 1739, Καρναρτζή 1774, και Συστόβ 1791, (στη Χάρτα, 11ο και 12ο φύλλο).

Αλλά και την ελληνική δύναμη της εποχής του ο Ρήγας την συμβολίζει επίσης

με το «ρόπαλο του Ηρακλέους», όπως διαπιστώνεται από τον σχετικό συμβολισμό της Χάρτας του, που έχουμε αναδείξει στις μελέτες μας. Συγκεκριμένα, στο πρώτο φύλλο της, την «Επιπεδογραφία της Κωνσταντινουπόλεως» έχει καταχωρίσει μια εμβληματική με νόημα παράσταση.

ΤΟ ΛΙΟΝΤΑΡΙ. Στην παράσταση αυτή ο Ρήγας έχει ένα λιοντάρι που κοιμάται και στην ράχη του επικάθονται τα σύμβολα της εξουσίας του σουλτάνου με την συμβολική φούντα, τις λόγχες και το γιαταγάνι. Ωστόσο, ο Ρήγας στα πόδια του λιονταριού έχει βάλει οριζόντια το ρόπαλο του Ηρακλέους. Θέλει έτσι να δώσει μήνυμα αισιοδοξίας, πως όταν οι σκλαβωμένοι λαοί του Βαλκανικού χώρου ξυπνήσουν με τον Θούριό του και την επανάστασή του, θα αρπάξουν το ρόπαλο-τα όπλα και θα γκρεμίσουν την εξουσία του κατακτητή και θα δημιουργήσουν την δημοκρατική του πολιτεία.

Το ότι με το λιοντάρι συμβολίζει τους σκλαβωμένους, μας το λέει ο ίδιος ο Ρήγας στον Θούριό του: «Ως πότε παλληκάρια να ζούμε στα στενά /μονάχοι σαν λιοντάρια στες ράχες στα βουνά» (στίχοι 1-2), και παρακάτω, «Σουλιώτες και Μανιάτες λιοντάρια ξακουστά» (στίχ. 63). Εξάλλου με λύκο ο Ρήγας παρομοιάζει τον σουλτάνο στον στίχο 104 «για να ψωφίσει ο λύκος οπού σας τυραννεί».

Παρόμοια, ο Ρήγας καταχωρίζει το «ρόπαλο του Ηρακλέους» και στους άλλους δύο χάρτες, που εξέδωσε το 1797, της Βλαχίας και της Μολδαβίας και οι οποίες περιλαμβάνονται στο χώρο της δημοκρατικής του πολιτείας, που ήθελε να δημιουργήσει μετά την επανάστασή του. Κάτω από την εικόνα του Ηγεμόνα της Βλαχίας Αλεξάνδρου Υψηλάντη και της Μολδαβίας Αλεξάνδρου Καλλιμάχη έχει τους θυρεούς των Ηγεμονιών τους. Τους έχει λοξά τοποθετημένους, σαν παραπεταμένους και μάλιστα μισοσπεασμένο με βιβλίο εκείνον της Μολδαβίας και έβαλε οριζόντια το ρόπαλο του Ηρακλέους, θέλοντας να δηλώσει την ίδια δυναμική του ροπαλού, όπως και στην Επιπεδογραφία της Κωνσταντινουπόλεως.

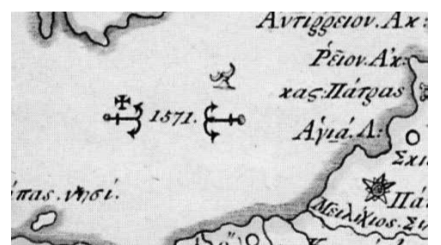
Εξάλλου στο Σύνταγμά του, την Νέα Πολιτική Διοίκηση, αναγράφει την τρίχρωμη σημαία της δημοκρατικής του πολιτείας, όπου στο μέσον έχει το ρόπαλο του Ηρακλέους.

Ο συμβολισμός του ροπαλού του Ηρακλέους για τον Ρήγα είναι τόσο για την αρχαία Ελλάδα, όσο και για την εποχή του και για όλο τον χώρο της δημοκρατικής του πολιτείας, που περιλαμβάνεται στους χάρτες του. Οι σκλαβωμένοι λαοί του Βαλκανικού χώρου με τον Θούριό του και την επανάστασή του θα αρπάξουν το ρόπαλο -τα όπλα και θα γκρεμίσουν την εξουσία του Οθωμανού κατακτητή και θα δημιουργήσουν στον ίδιο χώρο την δημοκρατική του πολιτεία, χωρίς διάκριση γλώσσας, πίστης, και φυλής, όπως τονίζει στο σύνταγμα του.

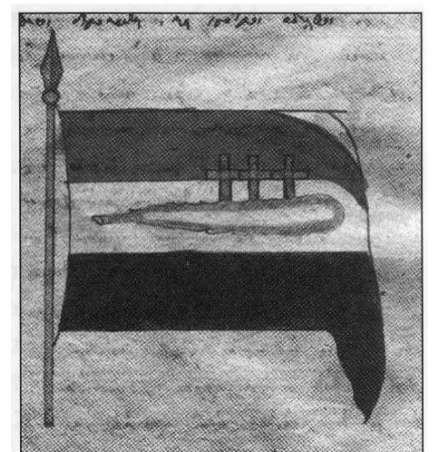
(Δημοσιεύθηκε στην εφημ ΤΑ ΝΕΑ, 5 Νοεμβρίου 2020, σελ. 46-47)

Η παράσταση με το λιοντάρι που κοιμάται με τα σύμβολα της εξουσίας του σουλτάνου στη ράχη του και το ρόπαλο του Ηρακλέους στα πόδια του.

Τσακισμένη η ημισέληνος, σύμβολο της οθωμανικής δύναμης, στην ναυμαχία της Ναυπάκτου του 1571.

Η τρίχρωμη σημαία της δημοκρατικής πολιτείας του Ρήγα με το ρόπαλο του Ηρακλέους στο μέσον και τους τρεις σταυρούς.

Οι μεγάλες αλλαγές που φέρνει ο COVID-19

Οι κορωνοϊοί υπάρχουν από τότε που υπάρχει ζωή στον πλανήτη Γη. Απλοί ιοί όπως αυτός της γρίπης που καταγράφονται και ως κρυολογήματα, εμφανίζονται κάθε χρόνο με την έναρξη του χειμώνα και μας αποχαιρετούν την άνοιξη.

του Δημήτρη Μαυραειδόπουλου
pan-arcadios.blogspot.com

Ο ιός της γρίπης σκοτώνουν ένα αριθμό ανθρώπων με υποκείμενα νοσήματα και εκφυλίζονται με την ανοσία της αγέλης, στην οποία φυσικά συμβάλουν και τα εμβόλια, τα οποία αλληλοσυμπληρώνονται κάθε χρόνο για τον επερχόμενο ιό.

Αντίθετα, οι κορωνοϊοί έχουν καταγραφεί στην ιστορία ως μεγάλοι λοιμοί που συναντάμε στα μυθικά ακόμη χρόνια και συνεχίζονται στα ιστορικά χρόνια. Σε κάθε γενιά παρατηρείται ένας τέτοιος ιός, άλλοι πιο ήπιοι και άλλοι πιο επιθετικοί. Έρχονται στην ζωή μας απροειδοποίητα, μας αναστατώνουν με το θανατικό που σκορπίζουν. Παράλληλα, υπάρχουν και άλλοι ιοί που στοχεύουν κατηγορίες ζώων (εξού και η ανοσία της αγέλης). Μόνο που δεν εξαφανίζονται ολόκληρα. Συνταξιοδοτούνται και στην θέση τους αφήνουν κληρονόμους. Τέτοιοι ιοί έχουν καταγραφεί στην ιστορία πάρα πολλοί, αναφέρουμε ενδεικτικά κάποιους που άφησαν έντονη την παρουσία τους.

Ένας τέτοιος ήταν ο λοιμός της Αθήνας το 430 π.Χ. και καταγράφηκε ως πανώλη και αφάνισε τα 3/4 του πληθυσμού της Αθήνας. Το 165 μ.Χ. καταγράφεται ένας άλλος λοιμός των Αντωνίων στην Ρώμη με 5.000.000 θύματα και έναν αιώνα αργότερα το 249 η πανδημία του Αγ. Κυπριανού με αντίστοιχα θύματα. Οι δύο προαναφερόμενοι λοιμοί ήταν και η βασική αιτία της κατάρρευσης του ρωμαϊκού κράτους. Το 541 καταγράφεται ο λοιμός της πανώλης επί Ιουστινιανού, με 21.000.000 θύματα και το 1076 στον ίδιο χώρο ένας ακόμη. Το 1347-1348 καταγράφεται ο λοιμός με το όνομα μαύρος θάνατος, ο οποίος θα αφανίσει το 1/3 του τότε γνωστού κόσμου. Το 1918 έχουμε τον ιό που καταγράφηκε ως ισπανική γρίπη ο οποίος θα αφανίσει 50.000.000 ζωές και τέλος το 1957-1958 έχουμε τον ιό που καταγράφηκε ως ασιατική γρίπη, πιο ήπιος του Covid-19, ο οποίος αφαιρέσε πάνω από 1.000.000 ζωές και τελείωσε όπως και οι προηγούμενοι με την ανοσία της αγέλης. Ο ιός που ζούμε σήμερα πιστεύουμε ότι δεν θα ξεπεράσει τα 2.000.000 και η ανοσία της αγέλης θα έρθει μαζί με το εμβόλιο. Η διαφορά του ιού του 1957 με τον Covid-19 είναι ότι, ο Covid-19 θα συγκλονίσει όλη την υφήλιο αφού θα πάρουν πρωτοφανή μέτρα σε όλο τον κόσμο. Οι ηγέτες του κόσμου με το «αποφασίζουμε και διατάζουμε» σε μία παγκόσμια δικτατορία.

Πιστεύουμε ότι το εμβόλιο του Covid-19 θα αποτελέσει μία βάση για επερχόμενους ιούς, κάτι ανάλογο με το εμβόλιο της γρίπης. Ο Covid-19 παρόλο

που δεν έχει την επικινδυνότητα των προηγούμενων που αναφέραμε, οι επιπτώσεις που θα έχει στην οικονομία υπολογίζονται με την μεγάλη οικονομική κρίση του 1929 και κατά άλλους τις επιπτώσεις του 2ου Παγκόσμιου Πολέμου. Ιδιαίτερα, θα πλήξει την μεσαία τάξη που είναι καταδικασμένη από την εποχή του Μάαστριχτ και την ζούμε κάθε μέρα. Έλληνες οικονομολόγοι υπολογίζουν πως στην εποχή του Covid-19, κάπου 200.000 μικροεπιχειρήσεις στην Ελλάδα δεν θα σπκώσουν ξανά ρολά μετά το πέρας του ιού, αφήνοντας εκατοντάδες χιλιάδες ανέργους. Όπως συμβαίνει σε έναν μεγάλο πόλεμο ή σε μία μεγάλη κρίση, κάποιιοι γίνονται φτωχότεροι και κάποιιοι πλουσιότεροι. Ο Covid-19 έχει και άλλους αποδέκτες. Ένας από αυτούς είναι το περιβάλλον το οποίο έχει βιαστεί κατά κόρον τον τελευταίο αιώνα και το βλέπουμε με διάφορους τρόπους, όπως η ξηρασία, η ερήμωση, το λιώσιμο των πάγων, κυκλώνες εκεί που δεν υπήρχαν και παντός είδους θεομηνίες. 200.000 ημερήσιες πτήσεις είχαν καταγραφεί προ κορονοϊού τώρα σε αυτά προσθέστε και τα επίγεια μέσα. Πόσο να αντέξει το περιβάλλον που είναι και ζωοδότης;

Έτσι ο πλανήτης Γη στέλνει ένα SOS στον άφρονα άνθρωπο ότι δεν είμαστε μόνοι μας και ότι μαζί μας κινδυνεύει και όλη η υπόλοιπη ζωή. Θεραπεία; Ο περιορισμός όλων των μετακινήσεων όπως το 50% της εργασίας κατά οίκον και οι αγορές διαδικτυακά (e-shop), οι οποίες βέβαια εκτός από τις μετακινήσεις, περιορίζουν την φοροδιαφυγή και το λαθρεμπόριο (μαύρο χρήμα). Για να φτάσουμε κάποτε στη συναλλαγή αποκλειστικά του ηλεκτρονικού χρήματος, την Libra κ.α. Με αυτό τον τρόπο, διασώζονται και οι όποιες ατασθαλίες του τραπεζικού συστήματος.

Ακόμα θα δοκιμαστούν οι αντοχές στα κράτη στα συστήματα υγείας και τροφοδοσίας. Να δοκιμαστούν ακόμη και οι ανθρώπινες σχέσεις σε καιρό εγκλεισμού όπου θα βγουν χρήσιμα συμπεράσματα. Ακόμα, να δοθεί ένα μάθημα στο Homo Sapiens ότι τίποτα δεν είναι δεδομένο, δίνοντας αξία στα ουσιαστικά αφήνοντας τα μη ουσιαστικά σε δεύτερη μοίρα.

Τέλος, το δίσκετο 2020 να μην περάσει στη λήθη. Να το δούμε με περισυλλογή, να εκτιμήσουμε περισσότερο τη ζωή μας, να αγκαλιάσουμε όλες εκείνες τις αξίες που δοκιμάστηκαν τόσο και να ζούμε την κάθε στιγμή, την κάθε μέρα με αγάπη και ανοχή με τους δικούς μας ανθρώπους.

Αναμνήσεις από αφηγήματα του παππού Ανδρέα από τη χαμένη πατρίδα

από την Ευγενία Κοφινά

Φίλοι μου,

σας είχα υποσχεθεί, στο προηγούμενο φύλλο, να μοιραστώ μαζί σας όμορφες λεπτομέρειες της καθημερινότητας της οικογένειας Κακάνη από τις αφηγήσεις του παππού Ανδρέα, που του άρεσε να μιλά για την χαμένη πατρίδα. Όταν λοιπόν ερχόταν ο Καπετάνιος στο σπίτι άλλαζαν όλα! Δεν έμενε παρά μια εβδομάδα περίπου πριν φύγει για το επόμενο ταξίδι. Αυτή η εβδομάδα όμως ήταν γιορτή για το σπιτικό!

Έβγαιναν τα πορσελάνινα, τα σερβίτσια, τα κεντητά τραπεζομάντηλα και ότι καλύτερο. Το απόγευμα όταν γυρνούσε από τις δουλειές του ο Καπετάν Στυλιανός (γιατί έπρεπε να πουλήσει και το εμπόρευμα που μετέφερε από την Οδησό), τον περίμενε το ζεστό του λουτρό ενώ ετοιμάζετο το δείπνο.

Γύρω από το τραπέζι της μεγάλης τραπεζαρίας κάθονταν όλη η οικογένεια, στην κεφαλή του τραπέζιού ο πατέρας, δίπλα η μητέρα και τα παιδιά κατά ηλικία. Έπρεπε να γίνει πέντε ετών το κάθε παιδί για να κάτσει στο τραπέζι με τον πατέρα. Θυμάμαι με πόση συγκίνηση ο παππούς μου μου περιέγραφε την πρώτη φορά που βρέθηκε στο τραπέζι απέναντι στον πατέρα Στυλιανό.

Ήταν 5 ετών και όμως θυμόταν κάθε λεπτομέρεια (άκουσα τόσες φορές αυτή την ιστορία που νόμισα πως ήμουν κι εγώ κάπου εκεί). Έβαλε λοιπόν το καλό του κοστουμάκι, αυτό που φορούσε όταν πήγαινε στην Εκκλησία, και με φόβο Θεού μπήκε στην τραπεζαρία. Η παραμάννα του έβαλε ένα μαξιλαράκι στην καρέκλα του κι ένοιωσε μεγάλος. Όταν κάθισε ο πατέρας στο τραπέζι είπε: βρε καλώς τον Αντρέα στην παρέα μας. Μεγάλωσες κι εσύ Αντρίκο μου.

Από την αφήγηση αυτή του παππού μου θυμάμαι την συγκίνησή του όταν έλεγε αυτές τις φράσεις που άκουσε από τον πατέρα του. Επίσης, μου έλεγε

για τον φόβο του μήπως κάνει κανένα λάθος ως προς το τυπικό παρόλο που τον είχε εκπαιδεύσει η παραμάννα του. Αυτές οι όμορφες στιγμές διαδραματίζονται εν έτει 1905. Ο παππούς Ανδρέας ήταν γεννηθείς του 1900. Άλλα 2 από τα αδέρφια του περίμεναν να μεγαλώσουν ώστε να βρεθούν κι αυτά στην τραπεζαρία, η Ουρανία και ο μικρός Μαργαρίτης, έτσι ώστε θα ήταν όλη η οικογένεια παρούσα. Τα 3 αγόρια της Σμαράγδας από τον γάμο της με τον Χρυσοβέργη, τα 3 αγόρια και η μικρή Βασιλική από το γάμο του από την συγχωρεμένη πρώτη του γυναίκα και τα 3 αγόρια και τη μικρή Ουρανία που απέκτησαν μαζί ως ζευγάρι, ο Στυλιανός και η Σμαράγδα, σύνολο 11. 9 αγόρια και 2 κορίτσια. Από τα λεγόμενα του παππού μου, ποτέ δεν ξεχώρισαν τα παιδιά. Γι' αυτά ήταν ο πατέρας και η μητέρα.

Όταν ερχόταν η ώρα να φύγει ο Καπετάνιος πάλι, όλη η οικογένεια μαζεύονταν στο χαγιάτι, είτε ήταν χειμώνας είτε καλοκαίρι για να χαιρετίσουν τον πατέρα και περίμεναν έως ότου χαθεί από τα μάτια τους το καράβι.

Όσο έλειπε ο Καπετάνιος άρχιζε μια άλλη καθημερινότητα. Τα μεγάλα παιδιά στο σχολείο, τα μικρότερα στο σπίτι με την μητέρα και την καλή παραμάννα τους (πάντα έτσι την αποκαλούσε ο παππούς), έπαιζαν με τα παιχνίδια που είχε φέρει κατά καιρούς ο πατέρας από τα ταξίδια του.

Απ' ότι έλεγε ο παππούς μου, όπως άκουγε κι από άλλους Ανατολικορωμυλιώτες όλοι σχεδόν εκεί ήταν μεγαλονοικοκύρηδες, έμποροι, κτηματίες, καρaboκύρηδες, αμπελουργοί, βιοτέχνες και γενικά ζούσαν μια άνετη ζωή, γι' αυτό και δημιουργούσαν και μεγάλες οικογένειες.

Όλα τα παιδιά πήγαιναν σχολείο (σχολαρχείο), μάθαιναν ξένες γλώσσες και όσα ήθελαν να προχωρήσουν τις σπουδές τους πήγαιναν στην Κωνσταντινούπολη. Πιστεύω να σας έδωσα εικόνα για την ζωή που άφησαν οι πρόγονοί μας όταν τους βρήκε το κακό. Αλλά γι' αυτό θα μιλήσουμε στο επόμενο φύλλο!

Η εφημερίδα μας «Νέα Αγχίαλος» 28 χρόνια στην ενημέρωση

της Ζωής Ασδεράκη - Κανάβα

Άλλοτε και τώρα

Παραμονή Πρωτοχρονιάς. Απόγευμα. Τ' αδέρφια μου, ο Σταύρος και ο Παναγιώτης, στη ζεστασιά του καθιστικού μας, στολίζουν, με πολύχρωμες κορδέλες και χρυσοκλωστές, καθέναν τη σουρβάκα¹ του.

Άχαραγα την αυριανή θα ξαμοληθούν στις γειτονιές, να κάνουν ποδαρικό στα σπίτια συγγενών και φίλων και να τους σουρβακίσουν με μπόλικα παινέματα κι ευχές, με την προσμονή ενός καλού φιλοδωρήματος. Φυσικά, πριν φύγουν, δεν θα παραλείψουν να ρίξουν και στα εικονίσματα κάμποσα σπυριά σιτάρι, κριθάρι, μπορεί και καλαμπόκι, για καλές σοδιές: θα καθίσουν και οκλαδόν, για να κλωσήσουν οι κότες τους: κι αν το φιλοδώρημα είναι σεβαστό θα αρκουδίσουν² κιόλας, άτσαλα, όπως τα μωρά, για να γεννήσουν τα ζωντανά τους, πρόβατα, γίδια, ότι ο κάθε νοικοκύρης έχει, κι αν είναι δυνατό να βγουν διπλάρικα. Στο σπίτι θα επιστρέψουν όταν χτυπήσει η καμπάνα να ετοιμαστούν για την πρωτοχρονιάτικη Θεία Λειτουργία, απ' την οποία κανείς μας δε θα λείψει.

Όμως εμείς ας ξαναγυρίσουμε στο καθιστικό μας όπου η σόμπα μπουμπουνίζει: οι σουρβάκες του Παναγιώτη και του Σταύρου είναι έτοιμες, καθώς κι ο Αι-Βασίλης που ζωγράφισα εγώ για τον μικρό μας αδερφάκι, το καϊδεμένο μας. Η μάνα έχει ανάψει τη γκαζόλαμπα- ο ηλεκτρισμός δεν έχει φτάσει ακόμη στο χωριό μας- και βάλθηκε να στρώνει το τραπέζι. Γιορταστικό απόψε το τραπέζι. Σε λίγο γύρισε κι ο πατέρας από την αγορά με τα τελευταία ψώνια και τ' απαραίτητα γεμίσια³. Αυτά θα μας τα μοιράσει η μάνα όταν θα έχουμε αποφάσει, να τα τρώμε σιγά σιγά όσο ο πατέρας θα μας διηγείται την ιστορία του Άι Βασίλη, την ίδια κάθε χρόνο, αλλά με κάμποσες παραλλαγές, να μη βαριόμαστε.

Η μάνα κατέβασε από τα εικονίσματα το ασημένιο θυμιάτο, έριξε μέσα ένα αναμμένο κάρβουνο, λίγα σπυριά λιβάνι και με πολύ σεβασμό το δίνει στον πατέρα, να θυμιάσει πρώτα το στάβλο με τα ζώα, ύστερα τη μεγάλη αποθήκη, όπου φυλάμε ό,τι χρειαζόμαστε για να ξεχειμωνιάσουμε κι εμείς και τα ζωντανά μας, κι ύστερα το σπίτι: θυμιάζει τα εικονίσματα, όλα τα δωμάτια με τη σειρά, ενώ εμείς όρθιοι, ντυμένοι τα καλά μας, τον περιμένουμε να θυμιάσει και το γιορτινό τραπέζι, που το κάνει ξεχωριστό προπάντων η βασιλόπιτα.

Όλα αυτό το βράδυ είναι ξεχωριστά. Ακόμα και την προσευχή δεν την κάνει ο καθένας μας ξεχωριστά. Είναι προνόμιο, μαζί και χρέος του αρχηγού της οικογένειας. Απαγγέλλει ο πατέρας το «Πιστεύω» κι εμείς το «Δί' ευκών» όλοι μαζί. Ύστερα, με πολλή κατανύξη, στο όνομα της Αγίας Τριάδας, γυρίζει ο πατέρας τη Βασιλόπιτα τρεις φορές, τη χαράζει σταυρωτά κι αρχίζει να κόβει και να ονοματίζει τα κομμάτια ένα ένα. Πρώτα της Παναγίας και του Αγίου Βασιλείου, ύστερα τα δικά μας και προτελευταίο το κομμάτι του ξένου. Όποιος θα μπει πρώτος στο σπίτι μας τον καινούργιο χρόνο, η μάνα θα τον φιλέψει με το κομμάτι που κόπηκε για κείνον. Το τελευταίο κομμάτι, ενώ η δική μας αγωνία για το νόμισμα σε ποιον θα πέσει έχει φτάσει στα ύψη, απευθύνεται σε τρεις αποδέκτες: στο σπίτι, στα χωράφια και στα ζώα μας. Υποθέτω, στα τελευταία, θα περιλαμβάνονται κι ο σκύλος μας ο Αζώρι κι η γάτα μας η Κακίστρω- τη βαφτίσαμε έτσι γιατί το καλοκαίρι, που τρώμε έξω στην αυλή κάτω απ' την κληματαριά, έρχεται στα μουλωχτά και μας δαγκώνει τα πόδια, για να μας θυμίσει ίσως ότι και τα δικά της αντεράκια γουργουρίζουν.

Για το νόμισμα δε χρειάζεται να πολυψάξουμε. Το μαχαίρι σκόνταψε ανάμεσα στου ξένου το κομμάτι και της ιερής συμμαχίας, όπως έχουμε βαφτίσει το τελευταίο.

-Άντε και του χρόνου, λέει ο πατέρας κι αρχίζουμε να τρώμε την καθιερωμένη για την περίπτωση κοκορόσουπα.

Αυτό το βράδυ το τραπέζι, και όταν αποφάμε, δεν το ξεστρώνουμε. Πρέπει να το βρει στρωμένο ο Άι

Βασίλης, όταν θα μπει στο σπίτι μας, να το ευλογήσει: και φυσικά να πάρει και το κομμάτι της βασιλόπιτας που ο πατέρας ξεχώρισε για κείνον. Μόνο τα άδεια πιάτα πηγαίνει η μάνα στην κουζίνα. Ύστερα μας μοιράζει τα γεμίσια, καθώς ο πατέρας έχει πάρει κιόλας τη θέση του για να μας διηγηθεί την ιστορία του Άι-Βασίλη: προηγουμένως διάβασε ο καθένας μας μεγαλόφωνα το στικάκι που του έτυχε με το ζελέ του(εκτός βέβαια από τους δυο μικρούς που δεν ξέρουν ακόμη ανάγνωση και τους το διαβάζει ο πατέρας). Φέτος πολύ διασκεδάσαμε με το στικάκι που έτυχε στον Παναγιώτη: «Μην αγαπήσεις μαθητή παιδί του γυμνασίου γιατί 'ναι έξυπνος στον έρωτα και βλάκας στο βιβλίο». Όλοι γελάσαμε, χωρίς να ξέρουμε εμείς οι μικρότεροι τι σημαίνει η λέξη έρωτας.

-Εσύ, ρε καϊβάνι, τι γελάς; Με σπρώχνει ο Σταύρος με τον αγκώνα του.

-Για τον ίδιο λόγο που γέλασες κι εσύ, του απαντώ με θράσος.

-Και τι θα πει έρωτας, ξέρεις;

-Πώς δεν ξέρω. Έρωτας θα πει «έννοια».

Νέα γέλια οι μεγάλοι: και δεν κατάλαβα γιατί γελάσανε. Στο σχολείο, όταν διαβάζαμε την ανάγνωση, η δασκάλα μας ζητούσε να της πούμε και την έννοια, δηλαδή το νόημα, τι καταλάβαμε τέλος πάντων απ' αυτό που είχαμε διαβάσει.

-Ο επόμενος! Ο επόμενος! Λέει ο πατέρας επιτακτικά, που φαίνεται φοβήθηκε μην έχει συνέχεια το ζήτημα. Θα χτυπήσει το ρολόι δώδεκα κι εμείς θ' ασχολούμαστε ακόμη μ' αυτές τις ανοψίες.

Και πράγματι έγραφαν ανοψίες τα υπόλοιπα στικάκια. Έτσι αφοσιωθήκαμε όλοι στη εξιστόρηση της ζωής του Άι Βασίλη. Λίγο πριν το τέλος, μας τα χάλασε ο καιρός: ενώ πριν λίγο είχε ξαστεριά, άρχισε να μπουμπουνίζει ξαφνικά, ν' αστράφτει και να ρίχνει κάτι στάλες... Παναγίτσα μου! Θαρρείς κι έπεφταν στραγάλια στα κεραμίδια.

-Αχ, δε θα έρθει φέτος ο Άι Βασίλης... κλάφτηκε το Μαρικάκι μας. Πού να βγει στη γύρα ο καημένος με τούτο τον παλιόκαιρο.

Ο Χριστάκης, που είχε ζαρώσει απ' το φόβο του στην αγκαλιά μου, στο κλαψούρισμα της αδερφής μας πετάγεται ολόρθος κι αρχίζει να φωνάζει:

-Ο Άι-Βασίλης δε φοβάται, είναι άγιος! Να τους! Τον βλέπω. Ήρθε κιόλας! Στέκεται μπρος στην πόρτα, νάτος! Τον δείχνει με το δαχτυλάκι του τ' αγόρι μου.

Γυρίζουμε όλοι το κεφάλι κατά κει που δείχνει ο μικρός. Μόνο τις σουρβάκες βλέπουμε του Σταύρου και του Παναγιώτη δίπλα στην πόρτα. Απογοήτευση.

Η μάνα, σοφή πάντα, βάζει τα πράγματα στη σωστή τους θέση:

-Τα παιδιά μοιάζουν με τους Αγίους. Το είπε και ο Κύριος. Βλέπουν ακόμα και τ' αόρατα.-

Ογδόντα χρόνια μετά. Μόνη στο σπίτι: εγώ που σας μιλούσα τόση ώρα για το πτες, για το προχτές: και τι σπίτι; Μεζονέτα. Κι ο νοικοκύρης στους ουρανούς. Όσο για τα παιδιά... Όπως όλα τα παιδιά του κόσμου: όταν μεγαλώσουν, ανοίγουν τα φτεράκια τους και φεύγουν: για να χτίσουν τη δική τους φωλιά: αυτό είναι το φυσικό. Μάλιστα όταν υπάρχει και καραντίνα γίνεται κι επιτακτικό.

Σπκώνομαι και στρώνω στο τραπέζι το καλό τραπεζομάντιλο. Όχι! Απόψε δε θα φάω στην κουζίνα. Τι που είμαι μόνη; Στην καλή την κάμαρη θα δειπνήσω, όπως θα λέγαμε παλιά: στη σαλοτραπεζαρία. Ακουμπώ με ιεροπρέπεια στη μέση την πιατέλα με τη βασιλόπιτα-αγοραστή ετούτη τη χρονιά- όπως και τα γεμίσια. Για ποιον αλήθεια τα γεμίσια; Για τα παιδιά που θα έρθουν να με σουρβακίσουν; Ή να μου κάνουν ποδαρικό; Μα στη βεβαίωση που πρέπει να κουβαλούν μαζί τους δε γίνεται λόγος για σουρβάκιμα. Ούτε για ποδαρικό. Σ' ένα δισκάκι ακουμπώ

ένα ρόδι και το τοποθετώ πλάι στη βασιλόπιτα. Το πρωί θα το πετάξω για το καλό του χρόνου στον ακάλυπτο, να μη λερώσω το πεζοδρόμιο ή τον δρόμο. Γιατί μπορεί να το πατήσει κανένας απ' αυτούς που βγάζουν το σκυλάκι τους περίπατο πρωί πρωί για τη φυσική του ανάγκη: κι η πολιτεία το 'χει προβλέψει βέβαια.

Η τελευταία μου δουλειά, που κανονικά θα έπρεπε να είναι η πρώτη, είναι να ρίξω λίγο ακόμη λάδι στο καντήλι, μη σβήσει πριν τελειώσει η πρωινή Θεία λειτουργία, που είναι και μεγάλη αυτή τη μέρα. Πόσο λυπούμαι τους παπάδες που θα λειτουργήσουν πάλι μόνοι τους οι καημένοι. Κι αν τύχει, που δεν πιστεύω, κανείς απ' αυτούς να είναι προληπτικός, να σκέπτεται ότι μπορεί να λειτουργεί όλο το χρόνο δίχως εκκλησίασμα... Φτου, φτου! Φτύνω τον κόρφο μου, ο Θεός να τους φυλάξει: κι εμάς μαζί.

Μα, για δεσ: τίποτε δεν έκανα και κουράσπηκα. Κι ούτε θέλω να φάω. Κι ας έχω ακόμη το μάτι αναμμένο, για να βασιτέται η κοκορόσουπα ζεστή.

Ανοίγω το ραδιόφωνο. Κάποιος διαβάζει αποφθέγματα μεγάλων πατέρων της Εκκλησίας. Έχει όμορφη φωνή και με νανουρίζει.

Εκείνη τη στιγμή ακούω το κουδούνι να χτυπά. Τρέχω και σπκώνω το θυροτηλέφωνο. Δε θυμούμαι αν πρόλαβα να πω εμπρός. «Ταχυμεταφορές ο Φοίνιξ» ακούω μια νεανική φωνή. «Έχω για σας ένα δέμα: θα κατεβείτε να το πάρετε ή να τ' αφήσω μπρος στην πόρτα;» Μοιάζει βιαστικός.

Απ' την οθόνη του θυροτηλέφωνου βλέπω μια συμπαιθτική φατσούλα.

Δεν προλαβαίνω να πω να ή όχι στην ερώτησή του: βλέπω τη φατσούλα να μου γυρνά την πλάτη και κατεβαίνοντας της εισόδου τα σκαλιά δυο δυο, καβαλά το μηχανάκι του και από δω πάνε κι οι άλλοι. Μένω σαν ναρκωμένη να κοιτώ την αδειανή οθόνη του θυροτηλέφωνου. Μια καψιματιά με συνεφέρει. Τρέχω στην κουζίνα: η σουπιά έχει γίνει κάρβουνο. Φαίνεται ότι με είχε πάρει ο ύπνος την ώρα που άκουγα στο ραδιόφωνο εκείνη τη γλυκιά φωνή. Κλείνω το μάτι της κουζίνας και γεμίζω με νερό την κατσαρόλα με την καμένη σουπιά. Θυμήθηκα τη φατσούλα και το δέμα που μου άφησε. Από κανέναν, τίποτε δεν περίμενα. Έβαλα με το νου μήπως κάποιος από τους γίους μου με θυμήθηκε και λόγω του κορονοϊού μου έστειλε το δώρο του μ' αυτό τον τρόπο: αλλά αυτή την ώρα; Γιατί όχι. Μπορεί να έπεσε πολλή δουλειά στις ταχυμεταφορές.

Κατεβαίνω κάτω και βλέπω μπρος στις ξώθυρας το τζάμι ένα ξύλινο κουτί δίχως περιτύλιγμα, αλλά γιορταστικά ζωγραφισμένο. Ξεκλειδώνω την πόρτα, το σπκώνω, σαν ελαφρύ μου φάνηκε. Μου πέρασε η ιδέα μήπως πρόκειται για φάρσα. Ανεβαίνω πάνω και τ' ακουμπώ στο τραπέζακι του σαλονιού. Αν είχα στολίσει δέντρο θα το έβαζα κάτω απ' τα κλαδιά του. Μα τώρα... Εκείνη τη στιγμή ακούω την πρώτη κανονία απ' το Λυκαβητό. «Καλή χρονιά», σαν να μας λέει: και όχι «σαν»: αυτό μας λέει: μάλιστα μ' ανθρώπινη φωνή. Μήπως του Άι Βασίλη; Χριστέ και Κύριε! Τι πράματα σατανικά συμβαίνουνε απόψε; Ή μήπως θεοτικά. Στρώνω καλά πάνω από τη μύτη τα γυαλιά μου. Πλάι στο κουτί, πάνω στο τραπέζακι, βλέπω μια μάσκα της μιας Χρήσης, ολοκαινούργια. Ας είναι πρακτικός φέτος ο Άι Βασίλης». Μα το πολύχρωμο κουτί, στο μεταξύ, έχει διαλυθεί «εις τα εξ' ων συνετέθη.-Και του χρόνου!

1. Λιόκλαρο, ενός μέτρου περίπου, με πλούσιο φύλλωμα

2. Μπουσουλισμα

3. Διάφοροι ξηροί καρποί ανακατωμένοι με κάτι μικρά ζελέ τυλιγμένα μ' ένα σκωπτικό στικάκι.

Άπο τα έργα της συμπατριώτισσάς μας Καλλιρόης Χουσιάδα - Μαστροπέτρου που φιλοτέχνησε την περίοδο του κορωνοϊού

Έργο είναι σε κυβισμό με αφηρημένη τέχνη.

Άγγελος γίνεται η στοργική μητέρα για την αγάπη των παιδιών της.

Μια κυρία της παλιάς εποχής στο μπαλκόνι.

Η όμορφη κοπέλα μας φέρνει την άνοιξη που θα ξεπεράσουμε την πανδημία.

Η Ρομποτική στη ζωή μας

της Ελένης Μαστροπέτρου

Γενικά, η Ρομποτική (Robotics) είναι κλάδος της τεχνολογίας που ασχολείται με τη σχεδίαση, την ανάπτυξη και τη μελέτη ρομπότ. Η επιστήμη της Ρομποτικής αποτελεί συνδυασμό πολλών άλλων επιστημών, κυρίως δε της πληροφορικής, της ηλεκτρονικής και της μηχανολογίας.

Η λέξη ρομπότ (Robot) προέρχεται από το Σλαβικό robota που σημαίνει εργασία. Τα ρομπότ είναι αυτόματες μηχανές με προγραμματισμένη συμπεριφορά, η χρήση των οποίων αποσκοπεί στην αντικατάσταση του ανθρώπου στην εκτέλεση έργου, τόσο σε φυσικό επίπεδο, όσο και σε επίπεδο λήψης αποφάσεων.

Η ρομποτική επιστήμη έχει κάνει άλματα προόδου και έχει προσφέρει αρκετά τεχνολογικά θαύματα. Τα ρομποτικά συστήματα συνεχώς εξελίσσονται και είναι ήδη μέρος της ζωής μας σε πολλούς τομείς, όπως στη βιομηχανία, την ιατρική, την αμυντική τεχνολογία, τον καθαρισμό του βυθού από πλαστικό, τη διασκέδαση και την προσωπική βοήθεια. Κάνουν σχεδόν τα πάντα! Καθαρίζουν, σερβίρουν, χειρουργούν, σκουπίζουν, κατασκευάζουν αυτοκίνητα, παίζουν μουσική και πολλά άλλα...

Η Ρομποτική στην εκπαίδευση

Γενικά, το ρομπότ μπορεί να χρησιμοποιηθεί στην εκπαίδευση - στην Πρωτοβάθμια, Δευτεροβάθμια ακόμα και στην Τριτοβάθμια εκπαίδευση - αλλά και εκτός σχολείου ως ένα αποτελεσματικό εργαλείο για την ανάπτυξη γνωστικών δομών από τα παιδιά.

Η εκπαίδευση με τη ρομποτική πραγματοποιείται με την ενεργή συμμετοχή των μαθητών ή φοιτητών οι οποίοι δουλεύουν σε ομάδες χρησιμοποιώντας ένα εκπαιδευτικό πακέτο που περιέχει επεξεργαστή (μυαλό), αισθητήρες (αισθήσεις) ως εισόδους της κατασκευής, κινητήρες ως εξόδους και δομικά στοιχεία για την ολοκλήρωση της κατασκευής.

Η ενασχόληση με τη ρομποτική ενέχει δύο ειδών δραστηριότητες: μια κατασκευαστική και μια προγραμματιστική. Οι διδασκόμενοι κατασκευάζουν ρομποτικές κατασκευές και στη συνέχεια τις προγραμματίζουν ώστε να δώσουν λύσεις σε αυθεντικά προβλήματα που θέτει ο εκπαιδευτικός με κριτήριο τις εμπειρίες τους, τα ενδιαφέροντα και τις ανάγκες τους.

Η φιλοσοφία σχεδίασης του εκπαιδευτικού υλικού της Lego στηρίζεται στην άποψη ότι το παιδί πρέπει από μόνο του να οικοδομεί τη γνώση (Papert) και ειδικότερα στην άποψη ότι η μάθηση επέρχεται μέσα από το παιχνίδι ("learning through play") (Hussain at al., 2006; LEGO Dacta A/S, 1999). Στόχος της χρήσης των LM επομένως είναι η ενσωμάτωση του παιχνιδιού στην εκπαιδευτική διαδικασία, δίνοντας τη δυνατότητα στο μαθητή να διασκεδάσει και να χρησιμοποιήσει τη φαντασία του...

Το LEGO Education WeDo 2.0 είναι σχεδιασμένο για τις τάξεις του Δημοτικού, παρέχοντας μια εκπαιδευτική λύση που θα εξάψει την περιέργεια των μαθητών, ενώ παράλληλα θα βελτιώσει τις ικανότητές τους στα πεδία των φυσικών επιστημών, της

μηχανικής, της τεχνολογίας και του προγραμματισμού.

Το LEGO® Education SPIKE™ Prime είναι το νέο μέλος στην οικογένεια των εκπαιδευτικών λύσεων της LEGO Education! Οι μαθητές ηλικίας 10 ετών και άνω γνωρίζουν το STEAM και την εκπαιδευτική ρομποτική, κατασκευάζοντας και προγραμματίζοντας διασκεδαστικά ρομπότ και έξυπνες συσκευές! Το SPIKE Prime ενισχύει την ανάπτυξη της κριτικής σκέψης των μαθητών, καθώς και την επίλυση σύνθετων προβλημάτων μέσα από μια διασκεδαστική διαδικασία, όπου τα παιδιά μαθαίνουν μέσα απ' το παιχνίδι.

Το LEGO MINDSTORMS Education EV3 περιέχει το EV3 Intelligent Brick, το οποίο είναι ένας ισχυρός μικρός υπολογιστής που κάνει δυνατό τον έλεγχο μοτέρ και την συλλογή δεδομένων από τους αισθητήρες. Επιτρέπει Bluetooth και Wi-Fi επικοινωνία και παρέχει συλλογή δεδομένων και προγραμματισμό. Οι μαθητές ενθαρρύνονται να σκεφτούν, ώστε να μπορέσουν να βρουν δημιουργικές λύσεις σε προβλήματα και στη συνέχεια να τις αναπτύξουν μέσω μιας διαδικασίας επιλογής, κατασκευής, δοκιμής και αξιολόγησης. Είναι μία ευκαιρία για τους μαθητές να επικοινωνήσουν μεταξύ τους, να συνεργαστούν και να αποκτήσουν εμπειρία στη χρήση μιας σειράς αισθητήρων, κινητήρων (μοτέρ) και «έξυπνων» μονάδων.

Διαγωνισμοί εκπαιδευτικής ρομποτικής

Με τη συμμετοχή τους, μαθητές και φοιτητές, στο Πανελλήνιο Διαγωνισμό καθώς και στην Ολυμπιάδα Ρομποτικής έχουν τη δυνατότητα σε Ελληνικό αλλά και σε παγκόσμιο επίπεδο, να έλθουν σε επαφή με εκατοντάδες παιδιά από όλο τον κόσμο, να ανταλλάξουν εμπειρίες, ιδέες και τεχνογνωσία, να γίνουν δημιουργικοί, να διατυπώσουν πρωτότυπες ιδέες και να υλοποιήσουν τις σκέψεις τους μέσα από τη διασκέδαση, να αποκτήσουν γνώσεις σχετικά με την τεχνολογία, αλλά και άλλα θέματα της σχολικής ύλης, να αναπτύξουν δεξιότητες προγραμματισμού και κατασκευής, να εμπλακούν στην κατασκευή προϊόντων και την επίλυση προβλημάτων από τον πραγματικό κόσμο, που έχουν προσωπικό νόημα για τους ίδιους και έτσι να γίνει πιο αποτελεσματική η μάθησής τους κ.α.

Ερμηνεύοντας την εικόνα της Γεννήσεως του Ιησού Χριστού

του **Μαστροπέτρου Ιωάννη,**
Μεταπτυχιακού φοιτητή Ορθόδοξης Θεολογίας

Οι εκκλησίες μας είναι γεμάτες εικόνες που είτε αποτυπώνουν τα ιστορικά γεγονότα των γραφών, είτε παρουσιάζουν τα πρόσωπα των αγίων μας. Επιπρόσθετα, σε αυτές, αποτυπώνεται παραστατικά και συνοπτικά η διδασκαλία της εκκλησίας μας φανερώνοντας την πολύτροπη παρουσία του Θεού στην ιστορία της ανθρωπότητας.

Ίσως να μην είναι ευρέως γνωστό, όμως κάποιες από αυτές τις εικόνες έχουν αναπτύξει ανά τους αιώνες μία ιδιότυπη παράδοση όσον αφορά την τεχνοτροπία αλλά και το περιεχόμενο. Μία από αυτές είναι και η εικόνα της γέννησης του Χριστού, για την οποία θα επιχειρήσουμε μια σύντομη ανάλυση.

Αρχικά οφείλουμε να σημειώσουμε, ότι η εικόνα της Γεννήσεως του Χριστού ανήκει σε μία ιδιότυπη κατηγορία εικόνων, κατά την οποία απεικονίζονται διαφορετικά γεγονότα μαζί. Τα γεγονότα αυτά, σύμφωνα με τις γραφές απέχουν μεταξύ τους όσον αφορά τον χρόνο και τον τόπο.

Έτσι, στο κέντρο της εικόνας βλέπουμε τον Χριστό ως βρέφος, να κείται σαβανωμένος μπροστά από ένα σκοτεινό σπήλαιο.

Επίσης, με μια προσεκτική ματιά θα μπορούσε να πει κάποιος πως βρίσκεται μέσα σε έναν μαρμαρίνο τάφο. Τι μπορεί να σημαίνουν όλα αυτά; Μα ότι ο Χριστός από την στιγμή της γέννησής του προορίζεται να θυσιαστεί (μαρμαρίνος τάφος), να κατέβει στον σκοτεινό Άδη (το σκοτεινό σπήλαιο) και να νικήσει τις δυνάμεις του θανάτου. Ο Χριστός, το Φως του κόσμου, είναι ο καθημένος «εν σκότει και σκιά θανάτου», για να θυσιαστεί για εμάς από εμάς. Εμάς που μέσα στην πτώση μας δεν μπορούμε να αντέξουμε την τελειότητα του ούτε την αγάπη του, που μας την παρέχει δίκως αντάλλαγμα, την παρέχει δωρεάν, δίκως «δούνε και λαβείν». Με τη γέννηση του Χριστού και την σταυρική του θυσία, ο Θεός εγκαινιάζει μία νέα σχέση με τον άνθρωπο. Του δείχνει έναν νέο δρόμο ύπαρξης, τον δρόμο της σωτηρίας.

Όμως, σε αυτό τον δύσβατο δρόμο δεν είναι μόνος του. Ο Πατέρας και το Άγιο Πνεύμα δηλώνουν την παρουσία τους. Ο Πατέρας συμβολίζεται με το ημικύκλιο του ουρανού από όπου ξεκινά η ακτίνα του αστέρα, στο άνω μέσο της εικόνας, και το Άγιο Πνεύμα με τον κύκλο στο μέσο της ακτίνας, η οποία καταλήγει στο Θείο Βρέφος. Πλήρης δόξης και θέωσης ο Χριστός, ως υιός Θεού, γεννιέται στον κόσμο μας, ντύνεται την σάρκα μας για να μας δείξει το έλεος αλλά και την βουλή του Θεού για την σωτηρία μας.

Στην εικόνα, δίπλα από τον Χριστό, ζωγραφίζεται η Παναγία, η οποία συμβολίζει την ανθρωπότητα που ελεύθερα δέχεται τον Θεό. Η Παναγία είναι το «ναι» της αγάπης των ανθρώπων, που συναντά το «ναι» της αγάπης του Θεού. Η Θεοτόκος είναι μισοξαπλωμένη και μισοκαθισμένη, ενώ η στάση της είναι ανάλαφρη για να τονιστεί η απουσία του πόνου, η μητρική τρυφερότητα και η παρθενική γέννηση του Χριστού, που όπως αναφέρει η υμνολογία μας, γίνεται δίκως ωδίνες τοκετού.

Τα τρία αστέρια που φέρει ζωγραφισμένα η Θεοτόκος επάνω στο μέτωπο και στους ώμους της δηλώνουν το αει-πάρθενο της Παναγίας. Η Παναγία ήταν παρθένος προ, κατά και μετά τον τόκο. Είναι απόλυτα υπάκουη στο θέλημα του Θεού. Η Θεοτόκος κάθεται μπροστά στη φάτνη με τα χέρια σταυρωμένα, προσευχόμενη κοιτάζοντας το Θείο Βρέφος με γαλήνη.

Στο άνω δεξιό άκρο της εικόνας, ζωγραφίζονται άγγελοι να αναγγέλλουν τη γέννηση του Χριστού στους ποιμένες. Οι άγγελοι εκπληρώνουν το διπλό τους λειτουργήμα: δοξολογούν τον Θεό και φέρνουν τα «ευαγγέλια» (= τις καλές αγγελίες) στους ανθρώπους. Ένα τμήμα είναι προ τα πάνω, προς τον Θεό, κι ένα άλλο προς τα κάτω, προς τους ανθρώπους.

Οι ποιμένες αντιπροσωπεύουν τους ανθρώπους εκείνους που αποδέχθηκαν αμέσως το καλό άγγελμα της σωτηρίας «ετέθη σήμερον σωτήρ ος εστίν Χριστός Κύριος». Είναι όλοι οι ανοιχτόκαρδοι και καλοκάγαθοι άνθρωποι, απλοϊκοί και ταπεινοί που χωρίς δυσκολία και πολλές αμφιβολίες αγωνίζονται στο δρόμο της σωτηρίας.

Ο αγγελικός ύμνος δείχνει ότι ο Ιησούς Χριστός είναι η φανέρωση του ουράνιου Θεού, η «επί γης ειρήνη» και η Θεία φιλανθρωπία.

Οι άνθρωποι ανέκαθεν δημιουργούσαν συνασπισμούς με βάση μια διαφορά, βιολογική ή κοινωνική, και συγκρούσαν ολέθρια μεταξύ τους.

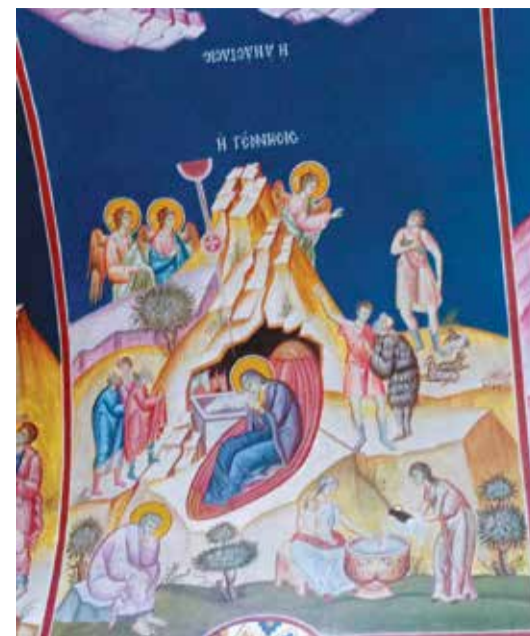
Η εικόνα, όμως, παρουσιάζει ένα κόσμο τελείως διαφορετικό, στον οποίο η διαφορά δεν οδηγεί στη διαίρεση αλλά προάγει την ενότητα. Έτσι, η εικόνα αρχικά παρουσιάζει τη διαφορά στην ενότητα των ηλικιών. Ο πρώτος αριστερά Μάγος ζωγραφίζεται νέος, ο μεσαίος μεσήλικας και ο τρίτος γέροντας. Με τον τρόπο αυτό τονίζεται η γεφύρωση του χάσματος των γενεών. Η παιδική αθωότητα, η ώριμη δημιουργικότητα και η γερωνική σοφία καταξιώνονται με την αποδοχή από τον άνθρωπο της πρόσκλησης αγάπης του Θεού.

Οι μάγοι είναι οι σοφοί και οι διαβασμένοι, οι διανοούμενοι κάθε εποχής, που όμως η γνώση τους δεν στέκει εμπόδιο για να προσκυνήσουν τον Χριστό. Είναι οι αιώνιοι αναζητητές της αλήθειας. Τα δώρα τους συμβολίζουν ο χρυσός τον Βασιλιά, το λιβάδι τον Θεό και η σμύρνα τον Άνθρωπο. Επιπρόσθετα, η εικόνα παρουσιάζει τη διαφορά στην ενότητα των φυλών. Ο ένας από τους τρεις Μάγους είθισται να ζωγραφίζεται μαύρος. Αυτό σημαίνει ότι όλοι οι άνθρωποι, ανεξαρτήτως φυλής και απόχρωσης είναι ίσοι. Επίσης, η εικόνα παρουσιάζει την ενότητα, μέσω της διαφοράς, των εθνών. Οι ποιμένες είναι Εβραίοι, ενώ οι Μάγοι εθνικοί. Την έχθρα και το μίσος που χώριζε Ιουδαίους και εθνικούς έρχεται να αντικαταστήσει η συμφιλίωση. Επίσης, οι Μάγοι, άλλοτε πεζοί και άλλοτε έφιπποι αντιπροσωπεύουν τους ειδωλολάτρες, που θα αποτελέσουν την από τους εθνικούς προερχόμενη εκκλησία.

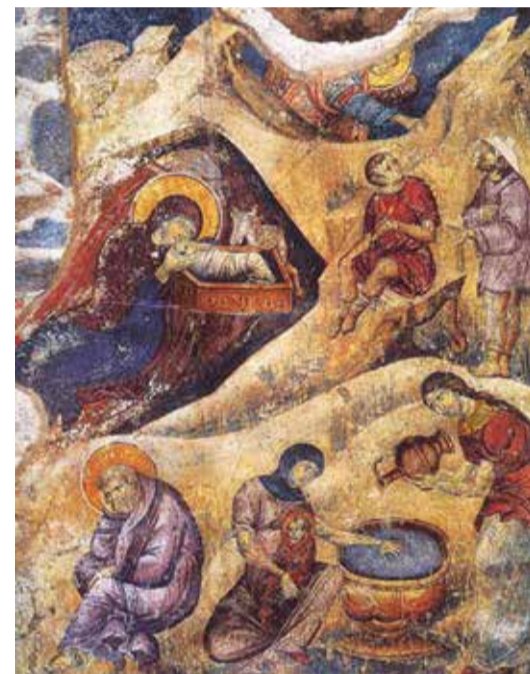
Η εικόνα της Γέννησης του Χριστού, λοιπόν, προσκαλεί τον άνθρωπο να αγαπήσει τους πάντες, ανεξάρτητα από ηλικία, έθνος, τάξη και ούτω καθεξής. Όλοι οι άνθρωποι- μπότερες, βρέφη, βασιλείς, ποιμένες – είναι τέκνα του Θεού και αδέρφια μεταξύ τους.

Πέραν της αρμονικής συνύπαρξης με τον Θεό, τον εαυτό του και το συνάνθρωπο, η εικόνα της Γέννησης του Χριστού, προβάλλει και την αρμονική συνύπαρξη του ανθρώπου με τη φύση.

Στην εικόνα, εκτός από τα δύο ζώα που φαίνονται στη φάτνη, ζωγραφίζονται το βουνό, το σπήλαιο, τα πρόβατα των ποιμένων, τα άλογα των μάγων, δέντρα και πουλιά. Επομένως, όλα τα πλάσματα του Θεού είναι προσκεκλημένα στην αρμονική συνύπαρξη ανθρώπου και φύσης. Την υποταγή της φύσης στον άνθρωπο και την παράλληλη υποταγή του ανθρώπου στη φύση, αντικαθιστά η μεταμόρφωση του κόσμου

Η Γέννησις, Ναός Αγίου Γεωργίου Νέας Αγχιάλου.

Τοιχογραφία από το Πρωτάτο Αγίου Όρους 13ος αι. μ.Χ.

Εγκαυστική εικόνα από τη Μονή Αγίας Αικατερίνης Σινά 7ος αι. μ.Χ.

Εικόνα από το Αγιογραφείο της Μονής Βατοπαιδίου.

ΝΕΑ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ «Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΔΑ»

Στην τελική ευθεία η έγκριση του ρυμοτομικού σχεδίου. Εν αναμονή!!

Το Διοικητικό Συμβούλιο των Ελλήνων Ανατολικής Ρωμυλίας **ευχαριστεί** τον Αντιπρόεδρο του Ιδρυματος, Δήμαρχο Πέλλας κύριο Γρηγόρη Στάμκο, που παρά τα προβλήματα που αντιμετώπισε στον Δήμο του λόγω κορονοϊού, εν τούτοις προώθησε τις διαδικασίες της έγκρισης του ρυμοτομικού σχεδίου του Ιδρυματος στη θέση Λειβαδίτσα, ώστε σήμερα να βρισκόμαστε στο τελικό στάδιο. Σήμερα, που κρατάτε την εφημερίδα στα χέρια σας, έχει αποσταλεί από την πολεοδομία των Γιαννιτσών στην Διεύθυνση Χωρικού Σχεδιασμού και Περιβάλλοντος της Περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας, για έγκριση και αποστολή στο ΣΥΠΕΘΑ Πέλλας, για την έκδοση Προεδρικού Διατάγματος.

Θερμές ευχαριστίες επίσης, αισθάνεται την ανάγκη να εκφράσει προς όλους τους εμπλεκόμενους μηχανικούς.

- Στον διευθυντή Πολεοδομικού Σχεδιασμού και Τράπεζα Γης του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας, κύριο Θεοδόση Ψυχογιό και την αρχιτέκτονα κυρία Μάρα Παπαθανασίου.
- Στον προϊστάμενο του Τμήματος Χωρικού Σχεδιασμού της Γενικής Διεύθυνσης Προγραμματισμού και Υποδομών της Περιφέρειας Κεντρικής Μακεδο-

νίας, κύριο Σάββα Λαδόπουλο και την μηχανικό κυρία Ευλαμπία Μικέλη.

- Στην Διευθύντρια της πολεοδομίας Γιαννιτσών, κυρία Φανή Νικέζη και στους μηχανικούς, κυρία Φωτεινή Μπάστα και Μιχάλη Καραγιάννη.

- Στον αρχιτέκτονα του Ιδρυματος, κύριο Σπύρο Κουρούνη και στον τοπογράφο μηχανικό, κύριο Σταύρο Κουρουτζάκη.

Όλοι τους ενστερνίστηκαν το πρόβλημά μας και με προσωπικό κόστος, παρά τα τεχνικά προβλήματα που δημιούργησε η πανδημία, προχώρησαν γρήγορα τις διαδικασίες, ώστε σε σύντομο χρονικό διάστημα να φτάσουμε στην απόφαση με αξιόπαινη ταχύτητα.

Ο Δήμαρχος Πέλλας,
κ. Γρηγόρης Στάμκος.

Τους ευχαριστούμε!!!

Ενισχύστε την Αγία Τριάδα

Μετά την τοποθέτηση των παραθύρων του τρούλου, σειρά έχουν να κλείσουν περιμετρικά αυτά του ισογείου. Καλούμε τους συμπατριώτες μας και τους φίλους του Ιδρυματος να υιοθετήσουν ένα από τα 18 παράθυρα. Το κόστος κάθε παραθύρου, σύμφωνα με μία προσφορά ανέρχεται περίπου στα 800 ευρώ, (συνεχίζουμε να παίρνουμε προσφορές).

Ο πρόεδρος του Ιερού Ιδρυματος Ελλήνων Ανατολικής Ρωμυλίας "η Αγία Τριάδα" κ. Απόστολος Ζαφειρόπουλος και τα μέλη του Δ.Σ. σας εύχονται

Καλά Χριστούγεννα
και ευτυχισμένο το 2021

με υγεία, υπομονή, δύναμη και αισιοδοξία

ΓΙΝΕΤΕ ΧΟΡΗΓΟΙ

Για να γίνει πραγματικότητα το όραμα όλων μας!
Για να δώσετε στο Ιερό Ίδρυμα «Η Αγία Τριάδα» την αίγλη που του αξίζει! Για να αισθανθείτε ότι συνεισφέρατε και εσείς!
ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ ΜΠΟΡΟΥΜΕ!

Για οποιοδήποτε έμβλημα επικοινωνήστε με τον ταμία του ιδρυματος Χρήστο Χλωπσιδίη, τηλέφωνο 694 9732936

1. ΕΤΕ 217/296156-39 IBAN:GR2901102170000021729615639
BIC: ETHNGRAA1 2. EUROBANK 0026.0446880200242077
IBAN: GR8102604460000880200242077 BIC: ERBKGRA

Ενίσχυση του Ιδρυματος

Από το Ιερό Ίδρυμα διατίθενται κουπόνια του 1€ για την ενίσχυσή του. Παρακαλούνται οι Πολιτιστικοί Σύλλογοι, να τα προμηθευτούν από τον ταμία του Ιδρυματος κ. Χρήστο Χλωπσιδίη, προκειμένου να συμβάλλουν, ώστε να προχωρήσουμε τις εργασίες αποκατάστασης του Ιερού Ναού. Τηλ. επικοινωνίας: 694 973 2936

Σας **γνωστοποιούμε** ότι οι καθιερωμένες συναντήσεις της Τετάρτη **αναβάλλονται** σύμφωνα με τις οδηγίες του ΕΟΔΥ και έως ότου αρθούν τα μέτρα.

Τάσος Κυριακίδης

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Ιερού Ιδρυματος Ελλήνων Ανατολικής Ρωμυλίας «Η Αγία Τριάδα», εκφράζει τα θερμά συλλυπητήρια στην σύζυγό του Μαρία Βεργέτη, αναπληρώτρια καθηγήτρια κοινωνιολογίας στο παιδαγωγικό τμήμα του Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης και στα παιδιά του Δέσποινα και Παύλου. Ο εκλιπών υπήρξε μέλος των φίλων του Ιερού Ιδρυματος και στήριξε κάθε εκδοτική προσπάθεια, καθώς και την εκδοτική σειρά «ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΡΩΜΥΛΙΑΣ» του Ιερού Ιδρυματος «Η Αγία Τριάδα» μέσα από τον εκδοτικό του οίκο.

Ο Τάσος Κυριακίδης γεννήθηκε στο Περίβλεπτο Δράμας το 1945, από γονείς πρόσφυγες της Αργυρούπολης του Πόντου και από τα παιδικά του χρόνια εγκαταστάθηκε στη Θεσσαλονίκη. Αποφοίτησε από το Γ' Γυμνάσιο (Λύκειο) Αρρένων Θεσσαλονίκης και τη Νομική Σχολή του Α.Π.Θ.

Είναι Εταίρος του Πατριαρχικού Ιδρυματος Πατερικών Μελετών, μέλος της "Επιτροπής Ποντιακών Μελετών" μέλος της "Παναγίας Σουμελά", μέλος της "Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών", καθώς και άλλων πνευματικών και κοινωνικών φορέων. Διετέλεσε πρόεδρος και μέλος διοικητικών συμβουλίων ποντιακών συλλόγων και οργανισμών, πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου του Συλλόγου Εκδοτών Θεσ/νίκης και αντιπρόεδρος του Πανελληνίου Συλλόγου Εκδοτών Επιστημονικού Βιβλίου. Είναι επίσης επίτιμο μέλος της Παμμακεδονικής Καναδά, του Φιλολογικού Ιστορικού και Λογοτεχνικού Συνδέσμου Τρικάλων και της Ευξείνου Λέσχης Καστοριάς. Διατέλεσε μέλος της Εφορίας της Εθνικής Βιβλιοθήκης της Ελλάδος.

Τον Αύγουστο του 2005, ο Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος του απένειμε τον τίτλο του Άρχοντος Καστρινισίου του Οικουμενικού Πατριαρχείου "για την μεγάλη προσφορά του εις τα γράμματα και τας επιστήμας, ιδία δε εις την διερεύνησιν της ιστορίας της ιδιαίτερας των προγόνων του πατρίδος και δια τας πολυτίμους υπηρεσίας τας οποίας φιλευσεβώς και φιλογενώς προσέφερε εις το καθ' ημάς Οικουμενικόν Πατριαρχείον..."

Στα ενδιαφέροντα του προέκρουσα θέση έχει η μελέτη της Ιστορίας του Νέου Ελληνισμού, οι δε συλλογές του από χαρακτηριστικά ξένων ταξιδιωτών στις ελληνικές περιοχές, αλύτρωτες και ελεύθερες (17ος αι. και εξ.) και νομίσματα του Πόντου από τα Αρχαία και τα Βυζαντινά χρόνια θεωρούνται από τις αξιολογότερες.

Ένωση Θεσσαλικών Σωματείων Αττικής "Η ΠΑΝΘΕΣΣΑΛΙΚΗ ΣΤΕΓΗ" 139η Επέτειος Απελευθέρωσης Θεσσαλίας

Θεσσαλές, Θεσσαλοί Φίλες & Φίλοι της Θεσσαλίας

Εκατόν Τριάντα Εννέα χρόνια συμπληρώνονται την περίοδο αυτή από την ημέρα που οι προγονοί μας, μετά από πολύχρο- νους, σκληρούς και αιματηρούς αγώνες, έκαμαν πραγματικό- ττητα το ακριβό όραμα της ελευθερίας και έγραψαν μια νέα σελίδα στην ένδοξη ιστορία της πατρίδας μας. Η Θεσσαλία με την εύφορη γη της υπέστη στο διάβα της ιστορίας της την εισβολή βαρβάρων λαών με τελευταίους τους Οθωμανούς το 1423 επί Μουράτ Β΄.

Παρόλη τη σκληριά, η Θεσσαλία διαθέτει τα περισσότερα εκπαιδευτήρια και ίσως γι' αυτό ξεσηκώνεται κατά των Τούρκων.

«Όλοι, χωρίς εξαίρεσιν, έχουν χρέος να ηξέυρουν γράμματα» κήρυττε ο Ρήγας Φεραίος. Η Θεσσαλία πήρε μέρος στην Επανάσταση του 1821, αλλά ο αγώνας για την απελευθέρωση απέτυχε. Έτσι, έμεινε έξω από τα σύνορα του Πρώτου Ελεύθερου Ελληνικού Κράτους.

Το 1841 στη διάρκεια του Τούρκο-Αιγυπτιακού πολέμου, Κρήτη και Θεσσαλία επαναστάτησαν χωρίς αποτέλεσμα, όπως και το 1854, κατά τη διάρκεια του Κριμαϊκού πολέμου. Η απελευθέρωση της Θεσσαλίας υπήρξε αποτέλεσμα της αιματηρής Επανάστασης που σημειώθηκε το 1878. Κρίσιμη κι αποφασιστική για την εξέλιξη της Επανάστασης υπήρξε η Μάχη της Ματαράγκας-Πετρομαγούλας στις 21-3-1878. Χάρη στον Ηρωισμό του Λαΐου, του Τερτίπη και του Ισχομάχου και τη γενναιότητα όλων των Σωματαρχών, η μάχη αυτή σηματοδότησε την απελευθέρωση για την Θεσσαλική γη.

Στις 10 Απριλίου 1878 αντιπρόσωποι της Αγγλικής Κυβέρνησης μετέβησαν στον Αλμυρό και επισκέφτηκαν τον Αρχηγό Βελέντζα, προτείνοντας του να σταματήσει την Επανάσταση. Αντίστοιχη πρόταση έγινε στις 19 Απριλίου 1878 και στον Αρχηγό των Άγραφων Κωνσταντίνο Ισχομάχο στο Λουτρό Καρδίτσας.

Τελικά, με την προτροπή της Ελληνικής Κυβέρνησης του Αλέξανδρου Κουμουνδούρου, οι επαναστάτες δέχθηκαν την παύση του πυρός. Η προσάρτηση της Θεσσαλίας και της Άρτας στο Ελληνικό Κράτος σηματοδότησε πολιτικές και κοινωνικές εξελίξεις, φέρνοντας στο πηδάλιο του Κράτους τον πολιτικό Χαρίλαο Τρικούπη. Στις 8 Οκτωβρίου 1881 ο Στρατηγός και Βουλευτής Παναγιώτης Κορωναίος, αναφερόμενος στη Θεσσαλική Ευψυχία είπε τα εξής μέσα στη Βουλή των Ελλήνων: «Ποια ήτο η δύναμις η οποία έκαμνε τους άνδρας αυτούς να τολμούν εντός της πεδιάδας και να νικώσι; Τίποτε άλλο παρά η δύναμη της ψυχής»

Θεσσαλές/οι

Τιμώντας τους αγώνες των προγόνων μας, τιμούμε τους ίδιους μας τους εαυτούς. Η «Πανθεσσαλική Στέγη» με την παρουσία όλων των Θεσσαλικών Συλλόγων μελών της τιμά πανηγυρικά κάθε χρόνο τη συγκεκριμένη επέτειο. Η φετινή χρονιά είναι μια χρονιά δύσκολη και διαφορετική. Προέχει η διαφύλαξη του υπέρτατου αγαθού της υγείας. Για το λόγο αυτό θα τιμήσουμε και αν το επιτρέψουν τελικά οι συνθήκες την 139η Επέτειο Απελευθέρωσης της ιδιαίτερης πατρίδας μας με την πραγματοποίηση στις 20/12/2020 αρτοκλασίας στον Ι.Ν Αγίας Αικατερίνης στην Αθήνα με τη συμμετοχή και μόνο του Δ.Σ της «Πανθεσσαλικής Στέγης» με την τήρηση των σχετικών μέτρων. Στην εν λόγω λιτή εκδήλωση, τον πανηγυρικό της ημέρας θα εκφωνήσει ο Αντιπεριφερειάρχης Καρδίτσας κ. Κωνσταντίνος Νούσιος και θα μεταδοθεί διαδικτυακά για την ενημέρωση όλων των Ελλήνων.

Παράλληλα η «ΠΑΝΘΕΣΣΑΛΙΚΗ ΣΤΕΓΗ» σε συνεργασία με το Υπουργείο Παιδείας και Θρησκευμάτων και το Υπουργείο Πολιτισμού θα ανακοινώσει την προκήρυξη διαγωνισμού συγγραφής επιστημονικής εργασίας με αντικείμενο την Επανάσταση του 1878.

Η εργασία που θα βραβευθεί από επιστημονική επιτροπή θα ανακοινωθεί στις εργασίες του Επιστημονικού Συνεδρίου με τον τίτλο: «140 Χρόνια Ελεύθερη Θεσσαλία» τον Νοέμβριο του 2021 στο πλαίσιο των εορτασμών για τα 200 Χρόνια από την Ελληνική Επανάσταση.

Θεσσαλές/οι

Η Θεσσαλία μας από τον Ρήγα Φεραίο μέχρι τον Καραϊσκάκη και από τον Πλαστήρα μέχρι τον Άνθιμο Γαζή, τον Γιωργάκη Ολύμπιο και τον Οικονόμο των εξ οικονομών, ήταν μπροστάρης σ' όλους τους ιστορικούς και κοινωνικούς αγώνες της πατρίδας μας. Βλάχοι, Καραγκούνηδες, ηπλιορείτες όλοι ήταν παρόντες στο κάλεσμα της Ελευθερίας. Σήμερα, οφείλουμε να τιμούμε τους αγώνες των προγόνων μας και με αισιοδοξία να συνεχίσουμε δυναμικά την προσπάθεια για την Θεσσαλία της προκοπής, της ευημερίας, την Θεσσαλία των δημιουργικών πρωτοβουλιών, την Θεσσαλία του 21ου Αιώνα.

139η Επέτειος Απελευθέρωσης της Θεσσαλίας

Η 139η Επέτειος Απελευθέρωσης της Θεσσαλίας τιμήθηκε στις 20 Δεκεμβρίου 2020, ώρα 6:00μ.μ. διαδικτυακά, λόγω της πανδημίας με κεντρικό Ομιλητή τον κ. Κωνσταντίνο Νούσιο Αντιπεριφερειάρχη Θεσσαλίας, ο οποίος ανέπτυξε το θέμα: «Η Σημασία της Επανάστασης του 1878 στην Ενσωμάτωση της Θεσσαλίας στη μητέρα Πατρίδα».

Χαιρετισμούς πραγματοποίησαν ο Περιφερειάρχης Αττικής κ. Γεώργιος Πατούλης και ο Πρόεδρος της «Πανθεσσαλικής Στέγης» Δρ. Στέφανος Κούτρας. Το Ποίημα της με τίτλο «Ένδοξη Θεσσαλία» απήγγειλε η Ηθοποιός Συγγραφέας κ' Έφη Χαντζούλη

Η λιτή διαδικτυακή εκδήλωση ολοκληρώθηκε με το κλεφτικό τραγούδι «Βγήκα Ψηλά στον Όλυμπο» ερμηνευμένο από τον Εκπαιδευτικό – Παραδοσιακό Τραγουδιστή κ. Άρη Ντίνα. Μαζί του στο Βιολοντσέλο η Μουσικολόγος κ. Δέσποινα Μπούλα.

Ευχή όλων, στο κλείσιμο ο Πανηγυρικός εορτασμός των 140 Χρονών του χρόνου στο Σύνταγμα με τη συμμετοχή όλων των Θεσσαλικών Σωματείων από Ελλάδα και εξωτερικό.

Τον συντονισμό της απόλυτα επιτυχημένης διαδικτυακής εκδήλωσης είχε ο Γ. Γραμματέας της «Πανθεσσαλικής Στέγης» Λάζαρος Καραούλης.

Προσκοπική Ομάδα Διάσωσης Άγριας Ζωής

Μια πρωτοβουλία για την προστασία, περίθαλψη και επανένταξη στο φυσικό περιβάλλον ειδών Άγριας Ζωής

Εθελοντές βαθμοφόροι του 1ου Συστήματος Ναυτοπροσκόπων Νέας Αγχιάλου συμμετείχαν στην 7η Διαδικτυακή Εκπαιδευτική Συνάντηση «Προσκοπικής Ομάδας Διάσωσης Άγριας Ζωής», στις 16-18-20 Νοεμβρίου 2020.

Πρόσκοποι και Λυκόπουλα θα έχουν την ευκαιρία να εκπαιδευτούν σαν διασώστες, να προστατεύσουν το περιβάλλον και την Άγρια Ζωή (Άγρια πουλιά τραυματισμένα, άγρια ζώα, ερπετά κ.λπ.), μέσα από διάφορες δράσεις και να γίνουν Πρεσβευτές των 17 Στόχων Βιώσιμης Ανάπτυξης του ΟΗΕ...

Οι Πρόσκοποι, ως Πρεσβευτές των 17 Στόχων Βιώσιμης Ανάπτυξης του ΟΗΕ, επέλεξαν την Παγκόσμια Ημέρα Άγριας Ζωής (3 Μαρτίου 2019), για να ανακοινώσουν επίσημα το ξεκίνημα μιας μοναδικής πρωτοβουλίας, που εκφράζει, ως δομή, τη στρατηγική επιλογή και προσπάθεια του Σ.Ε.Π. για τη διεύρυνση των κοινωνικών παρεμβάσεων και την συμμετοχικότητα, αναφορικά με την περισυλλογή των τραυματισμένων, ορφανών και εγκαταλελειμμένων θηλαστικών, πουλιών, ερπετών, θαλασσίων οργανισμών κ.λπ. στη χώρα μας, αποτελώντας έναν σημαντικό συντελεστή στην προστασία της Άγριας Ζωής (wildlife) και συνεπικουρο των Περιβαλλοντικών Οργανώσεων και των Κέντρων Διάσωσης και Περίθαλψης.

Η «Προσκοπική Ομάδα Διάσωσης Άγριας Ζωής» αποτελεί την υλοποίηση ενός προγράμματος που χρηματοδοτείται από το Πράσινο Ταμείο του Υπουργείου Ενέργειας και Περιβάλλοντος (Αριθμ. Απόφ. 148.3/2018), και υλοποιείται με τη συμμετοχή οργανώσεων που εξειδικεύονται στη διάσωση και την περίθαλψη άγριων ζώων, όπως ANIMA, ΑΡΧΕΛΩΝ, ΑΡΚΤΟΥΡΟΣ, ΑΡΙΩΝ, MOM, ΔΡΑΣΗ για την ΑΓΡΙΑ ΖΩΗ, κ.λπ.

Χτίζοντας πάνω στην υπάρχουσα εμπειρία, προτείνοντας και μοιραζόμενοι την τεχνογνωσία μας, η πρωτοβουλία αυτή επιδιώκει:

- να ενδυναμώσει την περιβαλλοντική ευαισθητοποίηση
- να αυξήσει την πληροφόρηση και τη συμμετοχική διαδικασία για την αξία της προληπτικής δράσης υπέρ της Άγριας Ζωής (wildlife)
- να μεγιστοποιήσει την ικανότητα και την αποτελεσματικότητα των 275 εκπαιδευμένων εθελοντών Προσκόπων Διασωστών που δραστηριοποιούνται σε 100 σημεία Πανελληνίως.

Έτσι και το 1ο Σύστημα Ναυτοπροσκόπων Νέας Αγχιάλου αποτελεί πλέον σημείο «Διάσωσης Άγριας Ζωής», το μοναδικό στην περιοχή μας...

Δράσεις της παγκόσμιας Συνομοσπονδίας Θεσσαλών

«Η συμβολή των Αποδήμων Θεσσαλών στην προβολή ελληνικών προϊόντων στη διεθνή αγορά»

Η παγκόσμια Συνομοσπονδία Θεσσαλών δέχτηκε προσφορά από την εταιρεία «Bolossis GmbH», ως μέγα χορηγός για το έτος 2020/2021. Για το λόγο αυτό, ο πρόεδρος της παγκόσμιας Συνομοσπονδίας Θεσσαλών κ. Διαμαντής Γκίκας είχε προσωπική συνάντηση με τον διευθυντή κ. Βασίλη Μπόλοση, με την κ. Σταματία Μπόλοση και με τον υπεύθυνο marketing κ. Σωτήριο Βέρμπη στα γραφεία της εταιρείας του, που έχει έδρα τη Νυρεμβέργη Γερμανίας.

Ο πρόεδρος κ. Διαμαντής Γκίκας ενημέρωσε για τους σκοπούς και για τις δράσεις της Παγκόσμιας Συνομοσπονδίας Θεσσαλών, χάρισε το λεύκωμα της δεκαετούς πορείας με τίτλο «Η ΑΓΑΠΗ ΜΑΣ ΓΙΑ ΤΗ ΘΕΣΣΑΛΙΑ», τον ευχαρίστησε για την σημαντική στήριξη και δέχτηκε τα συγχαρητήρια του κ. Μπόλοση για την αξιόλογη πορεία της Συνομοσπονδίας. Μέσα από το πακέτο χορηγίας θα προβληθούν πολλά ελληνικά προϊόντα στη διεθνή αγορά, που είναι σημαντικό για την ανάπτυξη της Θεσσαλίας και γενικότερα της Ελλάδος.

Η εταιρεία «Bolossis GmbH» διαθέτει 40ετή εμπειρία στον χώρο του χονδρεμπορίου τροφίμων, κρασιών και ποτών με παράρτημα στη Νυρεμβέργη. Η εταιρεία ιδρύθηκε το 1972 και προσφέρει μεγάλη ποικιλία σε ελληνικά τρόφιμα, κρασιά και ποτά, άνω των 3000 διαφορετικών ειδών. Με περισσότερα από 7 φορτηγά, εφοδιάζει εκτός από την ευρύτερη περιοχή της Νυρεμβέργης και πιο μακρινούς προορισμούς.

Ο σκοπός της είναι να προσφέρει ως αρμόδιος και συνεπής συνεργάτης τις υπηρεσίες της στους πολλαπλούς πελάτες.

ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΘΕΣΣΑΛΩΝ

ΑΣΚΛΗΠΙΟΣ - 2007

Πλούσιος μελλοντικός προγραμματισμός για την τριετία 2020/2023 της παγκόσμιας Συνομοσπονδίας Θεσσαλών

Το νέο Δ.Σ. της παγκόσμιας Συνομοσπονδίας Θεσσαλών πραγματοποίησε την πρώτη του τηλεδιάσκεψη με σκοπό το σχεδιασμό του τριετούς προγραμματισμού για την περίοδο 2020/2023. Είναι γεγονός ότι ο κορονοϊός δημιούργησε μια δύσκολη κατάσταση, όμως δε μας εμποδίζει να συνεχίσουμε να κάνουμε όνειρα, σχεδιάζοντας και προγραμματίζοντας μελλοντικές δράσεις, οι οποίες θα προσαρμοστούν ευέλικτα ανάλογα με την εξέλιξη της πανδημίας. Η παραγωγική συζήτηση και η ανταλλαγή απόψεων των μελών του Δ.Σ. κατέληξε στις εξής κύριες αξιολογικές δράσεις:

- 12ο Παγκόσμιο Αντάμωμα Θεσσαλών στο Δήμο Ελασσόνας στις 07.08.2021
 - 13ο Παγκόσμιο Αντάμωμα Θεσσαλών στο Δήμο Μετεώρων το καλοκαίρι 2022
 - 14ο Παγκόσμιο Αντάμωμα Θεσσαλών σε Δήμο της περιοχής/νομού Καρδίτσας το καλοκαίρι 2023
 - Πανηγυρικός εορτασμός των δέκα πέντε ετών της Παγκόσμιας Συνομοσπονδίας το 2022
 - Εξαμηνιαία έκδοση ενός έντυπου και ηλεκτρονικού περιοδικού της Συνομοσπονδίας
 - Πανηγυρικές εκδηλώσεις για τον εορτασμό 200 χρόνια επανάσταση
 - Συμμετοχή στο παγκόσμιο συνέδριο στις 1.8.21 στην Αθήνα και σε εκδηλώσεις με τις άλλες παγκόσμιες Συνομοσπονδίες (Κρήτη, Ήπειρος, κλπ.)
 - Τιμητικές διακρίσεις για πρόσωπα Θεσσαλών για τα επόμενα τρία χρόνια
 - Συμμετοχή σε εκδηλώσεις στην Ευρώπη, Αυστραλία και Καναδά τα έτη 2021, 2022 και 2023
 - Ίδρυση της Παγκόσμιας Θεσσαλικής Νεολαίας
 - Εξοπλισμός των χορευτικών τμημάτων με παραδοσιακές στολές
 - Πολιτιστική πενταήμερη εκδρομή Θεσσαλική Νεολαία «Γνωρίστε τις ρίζες μας / γνωρίστε τους ήρωές μας» στην Θεσσαλία στις 2 μέχρι 6 Αυγούστου 2021
- Ευχόμαστε καλή επιτυχία στην εκπλήρωση των νέων στόχων και ευχαριστούμε όλους τους φορείς που στηρίζουν το έργο και την προσπάθειά μας.

«Παγκόσμιο Συμβούλιο Ελληνικών Εθνικοτοπικών Οργανώσεων (ΠΣΕΕΟ)» «World Council of Hellenic Regional Confederations»

**Παγκόσμια Ένωση Ελληνικών
Εθνικοτοπικών οργανώσεων (ΠΣΕΕΟ)**
World Council of Hellenic Regional Confederations

Χρυσόστομος Δήμος
Πρόεδρος του
Παγκοσμίου
Συμβουλίου
Ηπειρωτών
(Ηπειρωτικό)

Διαμαντής Γκίκας
Πρόεδρος της
Παγκόσμιας
Συνομοσπονδίας
Θεσσαλών
«ΑΣΚΛΗΠΙΟΣ»

**Μανώλης
Κουμουνδούζης**
Πρόεδρος του
Παγκοσμίου
Συμβουλίου Κρητών

Νίνα Κατσούλη
Συντονίστρια της
Παγκόσμιας
Επιτροπής
Μακεδονικών
οργανώσεων

Μιχαήλ Μαγειρία
Πρόεδρος της
Παγκόσμιας
Επιτροπής
Βλαχικής
Αμφικτιονίας

Ανέστης Κετσούλης
Πρόεδρος της
Ομοσπονδίας
Θρακικών Συλλόγων
Ευρώπης

Email επικοινωνίας: greekconf@gmail.com

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Αρ. Πρωτ. : PES17/2020

Ημερομηνία 26.10.2020

«Το πρώτο παγκόσμιο συνέδριο της ΠΣΕΕΟ στην Αθήνα στις 1.8.21»
«Ίδρυση παγκοσμίου συμβουλίου ελληνικών εθνικοτοπικών οργανώσεων»

Μετά την επιτυχημένη ημερίδα εργασίας των εθνικοτοπικών οργανώσεων που πραγματοποιήθηκε στις 8.8.2020 μέσω τηλεδιάσκεψης, συνεχίζουμε το επόμενο βήμα αυτής της δυναμικής προσπάθειας της ένωσης του Απόδημου Ελληνισμού, που είναι ο προγραμματισμός ενός παγκοσμίου συνεδρίου το 2021.

Το συνέδριο προγραμματίζεται να διεξαχθεί στην Αθήνα την Κυριακή 1.8.21 και ώρα 10:00 π.μ. μέχρι 17:00 μ.μ. και την Δευτέρα 2.8.2021 ώρα 10:00 π.μ. μέχρι 13:00 μ.μ. Στο συνέδριο θα συμμετέχουν εκπρόσωποι των ελληνικών εθνικοτοπικών οργανώσεων και θα είναι ανοιχτό για το κοινό.

Η ημερομηνία 1.8.21 που καθορίστηκε δεν είναι τυχαία και συμβολίζει την επέτειο των 200 χρόνων από την επανάσταση του 1821. Μάλιστα την ώρα 18:21 της ίδιας ημέρας θα πραγματοποιηθεί το αποκορύφωμα του εορτασμού, το οποίο θα ανακοινωθεί σε ξεχωριστό δελτίο τύπου.

Το παγκόσμιο συνέδριο θα επικεντρωθεί σε θέματα που σχετίζονται με τις οργανωτικές δομές του απόδημου ελληνισμού, τη δικτύωση, τη συντονισμένη προώθηση κοινών αιτημάτων καθώς και την ιδρυτική διακήρυξη του παγκοσμίου συμβουλίου των ελληνικών εθνικοτοπικών οργανώσεων.

Οι διοργανωτές του συνεδρίου είναι το παγκόσμιο Συμβούλιο Ηπειρωτών Εξωτερικού, το Παγκόσμιο Συμβούλιο Κρητών, η παγκόσμια Συνομοσπονδία Θεσσαλών, η Παγκόσμια επιτροπή Μακεδονικών Οργανώσεων, η Διεθνής Συνομοσπονδία Ποντίων Ελλήνων, η Ομοσπονδία Θρακικών Συλλόγων Ευρώπης και η Παγκόσμια Αμφικτιονία Βλάχων.

Οι διοργανωτές ανέθεσαν τον προγραμματισμό του συνεδρίου σε μια τετραμελή οργανωτική επιτροπή που αποτελείται από τον κ. Διαμαντή Γκίκα (πρόεδρο), τον κ. Μιχαήλ Μαγειρία, την κ. Φωτεινή Μίχου και την κ. Λίτσα Πισκερά.

Ευχόμαστε καλή επιτυχία στην προσπάθεια συστράτευσης του Απόδημου Ελληνισμού!

Με εξαιρετική τιμή
ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΚΡΗΤΩΝ
ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΗΠΕΙΡΩΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΘΕΣΣΑΛΩΝ
ΠΑΜΜΑΚΕΔΟΝΙΚΕΣ ΕΝΩΣΕΙΣ ΥΦΗΛΙΟΥ
ΔΙΕΘΝΗΣ ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΠΟΝΤΙΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΒΛΑΧΙΚΗ ΑΜΦΙΚΤΙΟΝΙΑ
ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΘΡΑΚΙΚΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΕΥΡΩΠΗΣ

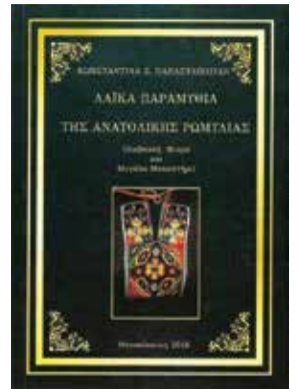
Τα κάλαντα του δωδεκαήμερου της Αν. Ρωμυλίας

ΑΠΟ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑΣ ΠΑΠΑΣΤΑΪΚΟΥΔΗ

της ραδ.
παραγωγού -
δημοσιογράφου
Σοφίας Χατζή

Διανύουμε μέρες γιορτινές και ένας τρόπος έκφρασης της χαράς των ανθρώπων είναι το τραγούδι. Ιδιαίτερα στην εποχή μας που όλα μοιάζουν πένθιμα με τον εγκλεισμό της πανδημίας, χρειαζόμαστε τα κάλαντα, τα οποία βρίσκονται σε πρώτο πλάνο στις παραμονές των Χριστουγέννων, της πρωτοχρονιάς και των Φώτων και φυσικά αναφερόμαστε στα κάλαντα που περιλαμβάνονται στην παραδοσιακή δημοτική μας ποίηση.

Οι φορείς και δημιουργοί των δημοτικών τραγουδιών, απλοί άνθρωποι του λαού εξωτερικεύουν συναισθήματα και προβληματισμούς, μιλούν για την αγάπη, αφηγούνται ηρωισμούς, κι όλα αυτά, γραμμένα στην «ωραιότερη γλώσσα της Ευρώπης», αναφέρει ο C. Fauriel για τα δημοτικά τραγούδια των Ελλήνων.

Η **Κωνσταντίνα Σ. Παπασταϊκούδη**, γιατρός αναισθησιολόγος, συμβάλλει στη διάσωση των δημοτικών τραγουδιών και καλάντων από την ανατολική Ρωμυλία και τιμήθηκε γι' αυτό από την Ακαδημία Αθηνών. Στην έρευνά της έχει συγκεντρώσει 206 δημοτικά τραγούδια από το Καβακλί και το Μικρό και Μεγάλο Μοναστήρι της Ανατολικής Ρωμυλίας, της βόρειας Θράκης δηλαδή, που σήμερα δεν ανήκει στο ελληνικό κράτος.

Η ίδια θα μας πει για τους αναγνώστες της εφημερίδας της Ν. Αγχιάλου:

«Τα τραγούδια αυτά διασώθηκαν από τους γονείς μου, στον μεγαλύτερο αριθμό από τη μητέρα μου Λαμπρινή Φάκα-Παπασταϊκούδη και σε μικρότερο αριθμό από τον πατέρα μου Σταμάτιο Αναστ. Παπασταϊκούδη που γεννήθηκαν στην Ανατολική Ρωμυλία, στο Καβακλί η πρώτη και στο Μικρό Μοναστήρι ο δεύτερος.. Εγκαταστάθηκαν στην Ελλάδα το 1924, μετά τη συνθήκη του Νεϊγύ που προέβλεπε εθελούσια ανταλλαγή των πληθυσμών. Και οι δύο αγαπούσαν να τραγουδούν τα τραγούδια της "πατρίδας" και να τα καταγράφουν σε κείμενα και μαγνητοταινίες, χωρίς καμία επέμβαση, διόρθωση ή τροποποίηση».

Κατά τη διαδρομή, από σπίτι σε σπίτι, τραγουδούσαν την παραμονή των Χριστουγέννων το τραγούδι «Χριστούγεννα-Πρωτούγεννα πρώτη 'ιουρτή του χρόνου», ενώ την παραμονή της πρωτοχρονιάς τραγουδούσαν το τραγούδι του Μιχάλ-μπέιου «Στη Βάρνα και στου Ντούναβους βαριά βαγμούρα βάζει». Μέσα στο σπίτι τραγουδούσαν το τραγούδι «Μικρός Χριστός».

ΜΙΚΡΟΣ ΧΡΙΣΤΟΣ

Χριστός 'ιννιέτι, χαρά στον κόσμο,
χαρά στον κόσμο, στα παλικάρια,
στα παλικάρια, στους 'Αϊ-ποστόλους,
στους 'Αϊ-ποστόλους, τους Αρχαγγέλους,
5 στην Παναϊά μας, που χιλιουπόνα,
που χιλιουπόνα κι-άι παρακάλια.
Νό 'Αϊ-ποστόλοι, νό Αρχαγγέλοι
βοήθησί μι τούτην την ώρα,
τούτην την ώρα την αβλουημένη,
10 την αβλουημένη, τη δουξασμένη.
Κι η Παναϊά μας ιλιφθιώθηκιν.
Χριστός ιννήθκιν, χαρά στον κόσμο,
στους δάφνους πέφτει, νό ήλιους λάμπει,
νό ήλιους λάμπει, νό νιό φιγγάρι.
15 Να ζει κι να 'νι ι νοικουκέρης.
Χριστός 'ιννήθκιν, χαρά στον κόσμο.
(Καβακλί, Μικρό και Μεγάλο Μοναστήρι)

Τα κάλαντα «Μικρός Χριστός» είναι τραγούδι μικρό σε αριθμό στίχων. Τραγουδιέται στα «Τραγούδια» παραμονή των Χριστουγέννων μέσα στα σπίτια, ενώ κατά τη διαδρομή από σπίτι σε σπίτι τραγουδιέται το τραγούδι «Χριστούγεννα, πρωτούγεννα, πρώτη ιουρτή του χρόνου».

Στην εκτέλεση του τραγουδιού συμμετέχουν δύο ομάδες παλικαριών. Μετά από κάθε στίχο του τραγουδιού επαναλαμβάνεται το γύρισμα «Χριστός 'ιννιέτι, χαρά στον κόσμο». Μετά το στίχο 12 επαναλαμβάνεται ο στίχος «Χριστός 'ιννήθκιν χαρά στον κόσμο».

Τους στίχους του τραγουδιού διαρρέει η χαρά για το χαρμόσυνο άγγελμα της γέννησης του Χριστού, μέσα από τους επαναλαμβανόμενους στίχους «Χριστός 'ιννιέτι, ('ιννήθκιν) χαρά στον κόσμο».

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΠΡΟΥΤΟΥΓΕΝΝΑ

Χριστούγεννα, Πρωτούγεννα, πρώτη 'ιουρτή του χρόνου.
'Πόπι ι Χριστός 'ιννήθκιν κι ι κόσμους δεν του γνώθει,
ι κόσμους κι τα κλουμπινιά κι ι βασιλιάς αϊτός-ου.
Ιννήθκιν, βαπτίστηκιν κι πάει στα ουράνια.
5 Κι 'πόπι θέλει να κατέβ(ει) στους νικκλισιές ντις πόρτις,
να ρίξει κούρσου, να διαβεί, διζιά 'πού τουν 'Αϊ-Δήμου,
να στρώσ(ει) του στρουματίτσι του, να κάτσει να
δικιουκρίνει,
να δικιουκρίν(ει) τους 'μαρτουλούς κι ούλνους
κουλασμένους.
'Οποιους τ' ακούσει χαιρίτι κι όποιους του πεί θ' αϊάσει
10 κι όποιους καουά τ' αφουκραστεί παράδειςουν
κιρδαίνει,
παράδειςουν κι λειτουργιά 'ιά τ' 'Αια Μαναστήρια.
Τα Μαναστήρια σήμιναν κι οι νικκλισιές διαβάζουν.
Διαβάζοντας κι ψέλνοντας, Χριστός ι δέντρους
ξέειριν.
1 Ι δέντρους ήταν ι Χριστός, τα κλών(ια) τ' 'Αια Βαγγέλια
15 κι τ' αργυρά φυλλίτσια τους ήταν οι προυφπτάδεις.
Προυφπτιβαν, νό ήλιγαν 'ιά του Χριστού τα πάθη.
Χριστέ μου σταυρουμένι μου, Χριστέ μ' αληθιανέ μου,
Χριστέ μου, 'ντα σι σταύρουναν παράνομοι οι Ουβραίοι,
παράνομοι κι τα σκυλιά κι οι τρεις καταραμένοι.
20 Του φираγκόν(η) παράγγειλαν να κόψ(ει) τρία
πιρόνια
κι αυτός Ουβριός κατάρατους παίρνει κι κόφτει πέντι.
Τα δύο βαρούν στα χέρια του, τ' άουα τα δύο στα
πόδια,
του τρίτου του φαρμακικό, ανάγκη στην καρδιά του,
να τρέξει ιόμα κι κουλή, να βγει η χριστιανουσύνη.
25 Του ιόμα-ιόμα έτριχιν, νό σιγανό πουτάμι

κι η Παναϊά τουν σφούγγιζιν μ' ένα χρυσό μαντήλι.
Βουλές, βουλές, τουν σφούγγιζιν, βουλές μοιριουλου-
γούσιν.

- Κρίμας, κρίμας, τουν υιόκα μου, τουν υιόκα μ' τουν
αφέντη,

ν-απού 'ταν ούλους μάλαμα, τα στήθια τ' ασημένια,
30 που 'νιν τη γλώσσα τη χρυσή, του ζαχαρέιου
στόμα.

Παραμονή των Χριστουγέννων και Πρωτοχρονιάς από κάθε γειτονιά ομάδες παλικαριών που τις ονόμαζαν «σάρτες», περιέρχονταν τα σπίτια και τραγουδούσαν τραγούδια σχετικά με τη γιορτή, αλλά και επαινετικά για κάθε μέλος της οικογένειας αρχίζοντας πάντα με τραγούδι για τον αφέντη και στη συνέχεια για την κυρά.

ΑΦΕΝΤΗ ΚΙ ΑΦΕΝΤΑΚΗ ΜΟΥ

Αφέντη κ(ι) αφεντάκη μου, πέντι φουρές αφέντη,
πέντι φουρές αφέντιπις κι πάλ(ι) αφέντης θα 'σι.
Ισένα πρέ(ει), αφέντη μου να σι τιμούν ι κόσμους,
ι κόσμους κι τα κλουμπινιά κι αυτός ι βασιλιάς-ου.
5 Ιδώ μας είπαν κι ήρθαμι σ' αυτά τ' αρχοντουσπίτια.
Ιδώ είνι σπίτια αψηλά μ' αυλές μαρμαρουμένις,
ιδώ ξαφρίζουν του φουρί κι παίρνουν του λουγάρι
κι ξαφρισμός κι λουγαριά ι αφέντης 'πουκμήθκιν.
10 Σήκου απάν' αφέντη μου κι μη βαριουνκοιμάσι.

Συνέχιζαν με το τραγούδι για την κυρά:

ΚΥΡΑ ΨΗΛΗ, ΚΥΡΑ ΛΙΓΝΗ

Κυρά ψηλή, κυρά λιγνή, κυρά καμαρωμένη,
κυρά μου ντα στουλιζισαν να πας ταχιά στα φώτα
του ήλιου βάνεις πρόσουπου κι του φεγγάρ(ι) αστήθι
του ταχινό αυγερινό καθάριου δαχτυλίδι.

Τα τραγούδια για τα άλλα μέλη της οικογένειας επιλέγονταν ανάλογα με την κοινωνική κατάσταση του μέλους της οικογένειας, παντρεμένος, νιόπαντρος, αρραβωνιασμένος, ανύπαντρος, σε ηλικία γάμου, άντρας ή γυναίκα, χήρος ή χήρα, γραμματισμένος, κ.λ.π. Ακόμα και για τους νεκρούς υπήρχε τραγούδι του Κάτω Κόσμου. Κατά τη διαδρομή από σπίτι σε σπίτι τραγουδούσαν τα παρακάτω τραγούδια:

Τιμητική εκδήλωση για τον Δημήτριο Καραμπερόπουλο στο «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει...»

Με την συμπλήρωση 30 χρόνων (1990-2020) έρευνας του Δρ. Δημητρίου Καραμπερόπουλου στην Ιστορία της Ιατρικής και τον Ρήγα Βελεστινλή, διοργανώθηκε τιμητική εκδήλωση στο Πνευματικό Κέντρο του Ιερού Ναού Ευαγγελίστριας Πειραιώς, την Κυριακή, 11 Οκτωβρίου στο πλαίσιο του προγράμματος «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει...».

Στην τιμητική αυτή εκδήλωση συμμετείχαν ο κ. Γεώργιος Λεοντσίνης, Ομότιμος Καθηγητής του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών, ο κ. Νικόλαος Α.Ε. Καλοσπύρος, Επισκέπτης Καθηγητής Πανεπιστημίου (Ιστορία και Ερευνητική της Κλασικής Φιλολογίας) και η κα Αργυρούλα Ιντζεσίλογλου, Δρ. Αρχαιολογίας, επί τιμή Προϊσταμένη Εφορίας Αρχαιοτήτων Μαγνησίας.

Την εκδήλωση χαιρέτισαν ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δημητριάδος και Αλμυρού κ. Ιγνάτιος και η κα Αικατερίνη Πολυμέρου-Καμπλάκη, τ. Διευθύντρια του Κέντρου Ερευνών της Ελληνικής Λαογραφίας της Ακαδημίας Αθηνών και αντιπρόεδρος της Επιστημονικής Εταιρείας Μελέτης Φερών-Βελεστίνου-Ρήγα.

Επιστολές, με τις οποίες χαιρετίζουν την εκδήλωση για τον κ. Καραμπερόπουλο, απέστειλαν ο Δήμαρχος Ρήγα Φεραίου κ. Δημήτρης Νασίκας, καθώς και πανεπιστημιακοί καθηγητές.

Την εκδήλωση συντόνισε ο κ. Νίκος Δ. Σαμπαζιώτης υπεύθυνος των εκδόσεων «Αρχονταρίκι». Η εκδήλωση πραγματοποιήθηκε χωρίς την συμμετοχή κοινού και μεταδόθηκε ζωντανά από το διαδίκτυο, μέσα από το κανάλι του «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει...» στο YouTube.

Ο τιμώμενος είναι μία μορφή με ιδιαίτερα χαρίσματα. Ενώ επαγγελματικά ακολούθησε θετική κατεύθυνση, καταξιώθηκε και ως ιστορικός. Το τρίπτυχο της επιτυχίας του, που όλοι του το αναγνωρίζουν, είναι στόχος – αγώνας – πίστη.

Μεγάλη ήταν και η συμβολή του στους κοινωνικούς αγώνες, μέσα από τις τάξεις του κινήματος της Χριστιανικής Δημοκρατίας. Αγώνες που με πάθος διεξήγαγε, για το μπόλιασμα της καθημερινής ζωής, από τις αρχές του χριστιανικού μηνύματος.

Χαιρετισμό στην εκδήλωση, απύθυνε με οπτικοποιημένο μήνυμά του, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δημητριάδος και Αλμυρού κ. Ιγνάτιος.

Ο Σεβασμιώτατος, αναφέρθηκε στην πολυετή γνωριμία του με τον Δημήτρη Καραμπερόπουλο και στην προσπάθεια του τιμωμένου να αναδείξει τον Ρήγα Φεραίο Βελεστινλή, που την χαρακτήρισε μία ανεπανάληπτη εμπειρία ζωής.

«Γιατί το κάνει με πάθος και αγάπη. Γιατί αγάπησε αυτό που ήταν ο Ρήγας Φεραίος και το έργο του. Όταν κανείς αγαπάει κάτι, το κάνει με πάθος, και πιστεύει στην αλήθεια, τότε αυτό γίνεται θαυμαστό γεγονός.»

Και ευχήθηκε να συνεχίσει ένα έργο, που ιδιαίτερα στις ημέρες μας χρειάζεται όσο ποτέ άλλοτε. Γιατί το οικουμενικό πνεύμα του Ρήγα, η αγάπη του για την πατρίδα, αλλά και αυτό που ενέπνευσε στους συντρόφους του για να σπείρει τον σπόρο της ελευθερίας στην πατρίδα μας, τα χρειαζόμαστε και σήμερα.

Στον χαιρετισμό που απέστειλε ο Δήμαρχος του Δήμου Ρήγα Φεραίου κ. Δημήτρης Νασίκας, ευχαρίστησε τον τιμώμενο, για το σπουδαίο έργο της εμπειριστατωμένης έρευνας, ανάδειξης και διάσωσης της ιστορίας του Βελεστίνου και της ιστορικής προσωπικότητας του Ρήγα Βελεστινλή.

Όπως τόνισε στον χαιρετισμό της η κα Πολυμέρου-Καμπλάκη, η ιστορία θα τον κατατάξει σε μία περίοπτη θέση. Ασχολήθηκε συστηματικά και με τον Ρήγα και με την τοπική ιστορία του Βελεστίνου. Κατόρθωσε με έρευνες, μελέτες, συνέδρια, να δημιουργήσει έναν πνευματικό κύκλο γύρω από τον χώρο του Βελεστίνου.

Τα εφόδια του χαρακτήρα του, συνέχισε, το πάθος, η διάθεση συνεργασίας, ο σεβασμός στη γνώμη των ειδικών ερευνητών, η αποφασιστικότητα, η επιμονή, η πίστη στον στόχο και την ηθική αξία των επιδιωκόμενων, ήταν εκείνα με τα οποία δημιούργησε το έργο του.

Ο κ. Λεοντσίνης, παρουσίασε τις έρευνες και μελέτες του τιμωμένου για την ζωή και τα έργα του Ρήγα Βελεστινλή, που συνέβαλλαν καθοριστικά στην κατανόηση του στρατηγικού σχεδίου της επανάστασής του.

Πρόεβη σε μία κριτική προσέγγιση του έργου της Επιστημονικής Εταιρείας Μελέτης Φερών-Βελεστίνου-Ρήγα.

Με τη διοργάνωση του Ζ' διεθνούς συνεδρίου, το 2017, με θεματική «Φεραί-Βελεστίνου-Ρήγα», συμπλη-

ρώθηκαν 30 χρόνια επιστημονικής και πολλαπλής άλλης δραστηριότητας της Εταιρείας, η οποία έμελλε να παράξει σημαντικό έργο σε πολλούς τομείς.

Με θεματική τις αρχαίες Φερές και το Βελεστίνου, στη διαχρονία, αναδείχθηκαν η ιστορία, η αρχαιολογία και ο πολιτισμός της ευρύτερης περιοχής. Στο επίκεντρο της επιστημονικής έρευνας, τέθηκε η συστηματική μελέτη και η δημοσίευση των έργων του Ρήγα.

Η επί 30 χρόνια επιστημονική έρευνα διακεκριμένων ακαδημαϊκών και ερευνητών, που επισφραγίστηκε με την έκδοση των πρακτικών 7 διεθνών συνεδρίων, αλλά και με την σύνολη έκδοση των έργων του Ρήγα και της ιστορίας των Φερών – Βελεστίνου, συνέβαλε ολοκληρωμένα στην κατανόηση κεντρικών φαινομένων ιστορικών περιόδων και γεγονότων της γενικής ιστορίας.

Η Εταιρεία έχει πλέον στο βιογραφικό της, έργο μεγάλης εμβέλειας και ύψιστης σπουδαιότητας, τόνισε ο κ. Λεοντσίνης. Αποκτώντας την εμπιστοσύνη πολλών ερευνητών της χώρας μας και του εξωτερικού, όπως και την στήριξη της τοπικής κοινωνίας του Βελεστίνου και της ευρύτερης περιοχής του, κατέστη δυνατόν να παραχθεί ένα έργο που ανέδειξε την τοπική, περιφερειακή, εθνική, ευρωπαϊκή και παγκόσμια διάσταση ιδιαίτερως σημαντικών ιστορικών γεγονότων, φαινομένων και προσωπικοτήτων της περιοχής.

Στη συνέχεια, ο κ. Καλοσπύρος αναφέρθηκε στις έρευνες και μελέτες του τιμωμένου στην Ιστορία της Ιατρικής της εποχής του Νεοελληνικού Διαφωτισμού και στους ιατρούς της αρχαιότητας, Ιπποκράτη και Γαληνό.

Ο Δημήτρης Καραμπερόπουλος, δεν είναι απλώς ένας λόγιος ιατρός, σημείωσε, ούτε είναι ένας άνθρωπος που επέλεξε να αποκλίνει από τον επαγγελματισμό, διαλέγοντας μια ειδικότητα που θα αποδείκνυε για πολλοστή φορά, την αγαθή ιπποκρατική τέχνη.

Είναι ένας ιπποκρατικός ιατρός. Η λογισσύνη είναι κομμάτι της σκευής του. Παιδίατρος, Δρ. Ιστορίας της ιατρικής, λόγιος, ιστοριοδίφης, βιβλιογράφος, μελετητής του νεοελληνικού διαφωτισμού. Πρωτοστάτησε επίσης στην ιστορία της ελληνικής παιδιατρικής.

Η ιστορία της ιατρικής δεν είναι ένα μάθημα, τόνισε, αλλά είναι περισσότερο μία αναπόληση βίου και μία ηθική τεκμηρίωση, του γιατί και πως, αυτή η τέχνη κατέληξε να είναι μορφή σωτηριώδους παρέμβασης, στον κύκλο των ανθρωπίνων πραγμάτων.

Από αυτήν την άποψη δεν είναι αμελητέα, ούτε η συμβολή, το κύρος και οι επιστημονικές ανακοινώσεις του τιμωμένου.

Οι δημοσιεύσεις του ομαδοποιούνται στην ιατρική ορολογία, στα πρόσωπα, αλλά και στις θεωρητικές του, που έχουν να κάνουν με το πως καταρτίζεται ο ιατρός.

Ενώ αναφερόμενος στο τέλος της εισήγησης του στον έπαινο αξιολόγησε προς τον τιμώμενο, τον χαρακτήρισε ως έναν από τους ανθρώπους που τεκμηριώνουν με την δική τους ευθύνη, τη νεοελληνική επιστήμη.

Στο τέλος, προβλήθηκε η εισήγηση από την κα Δουλγέρη – Ιντζεσίλογλου, όπου μίλησε για την διοργάνωση από τον τιμώμενο των επτά Διεθνών Συνεδρίων «Φεραί-Βελεστίνου-Ρήγα» και την έκδοση των Πρακτικών τους, που συνέβαλαν σημαντικά στην παρουσίαση των ερευνών για τις αρχαίες Φερές, καθώς και το νεότερο Βελεστίνου.

Ανέφερε αρχικά, κάποιες από τις βασικές παραμέτρους της διοργάνωσης των συνεδρίων, που υπήρξαν καθοριστικές για την επιτυχία τους.

Αναμφίβολα, η επιτυχία πρώτα απ' όλα, οφείλεται στον Δημήτρη Καραμπερόπουλο, που είναι η ψυχή και η καρδιά των συνεδρίων. Στην αγάπη του για το Βελεστίνου και τον Ρήγα, στον ζήλο, τον ενθουσιασμό, τον δυναμισμό, την αφοσίωση του, αλλά και στην ακαταπόνητη εργατικότητα και την μεθοδικότητα του.

Μία παράμετρος ήταν η διεξαγωγή των συνεδρίων στην γενέτειρα του Ρήγα Βελεστινλή, στο Βελεστίνου, που βρίσκεται στη θέση των αρχαίων Φερών. Έτσι, δόθηκε η ευκαιρία στους δεκάδες συνέδρους, να επισκεφθούν το Βελεστίνου και να συνδέσουν την μορφή του Ρήγα, με τον τόπο καταγωγής του. Σε αυτό συνετέλεσαν και οι ξεναγήσεις που διοργανώθηκαν στο πλαίσιο των συνεδρίων, σε αρχαιολογικούς και ιστορικούς χώρους των Φερών και του Βελεστίνου.

Από την άλλη πλευρά, η διεξαγωγή των συνεδρίων στο Βελεστίνου, έδωσε την δυνατότητα και στους Βελεστινιώτες να παρακολουθήσουν τις εργασίες τους και να εκτιμήσουν περισσότερο τον τόπο τους.

Η δεύτερη παράμετρος, έχει να κάνει με την επιλογή της ονομασίας και του περιεχομένου των συνεδρίων, ανοίγοντας τον δρόμο για μια πιο συστηματική προσέγγιση της διαχρονικής ιστορίας του τόπου.

Ακόμη σημαντική ήταν η επιλογή των συνέδρων, που θα λάβαιναν μέρος σε αυτά. Διακεκριμένοι επιστήμονες, Έλληνες και ξένοι, καθηγητές πανεπιστημίων, στελέχη της αρχαιολογικής υπηρεσίας, εκπαιδευτικοί και ερευνητές και άλλοι καταξιωμένοι μελετητές, κλήθηκαν να καταθέσουν τα πορίσματα των μελετών τους.

Άλλες παράμετροι είναι οι συνεργασίες που επιδιώκει και επιτυγχάνει ο τιμώμενος, για την διοργάνωση των συνεδρίων, καθώς και η έγκαιρη έκδοση και παρουσίαση των πρακτικών τους.

Τελευταίος ανέβηκε στο βήμα ο τιμώμενος Δημήτρης Καραμπερόπουλος, που κατ' αρχήν αναφέρθηκε με φανερή συγκίνηση στο πρόσωπο της αείμνηστης συζύγου του, Βάσως Καραμπεροπούλου, που απεβίωσε πρόσφατα.

Ευχαρίστησε στη συνέχεια τους οργανωτές και συμμετέχοντες στην εκδήλωση και όλους όσους συνέβαλαν στην οργάνωση και την επιτυχία των συνεδρίων, για μια ολόκληρη τριακονταετία.

Η ενασχόληση του, ως ιατρός, με την ιστορία της

ιατρικής, γίνεται κατανοητή από όλους. Όμως, η συστηματική και πολυετής έρευνα του, με την ζωή και τα έργα του Ρήγα, δημιουργούσε απορίες, παρατήρησε. Η καταγωγή του από την γενέτειρα του Ρήγα, δεν αποτελούσε ικανοποιητική απάντηση.

Και γι' αυτό εξιστόρησε στη συνέχεια πως ξεκίνησε από το 1985 την ενασχόληση του με την δραστηριοποίηση του στην μελέτη, την έρευνα και την οργάνωση των συνεδρίων που ακολούθησαν, καθώς και το συγγραφικό του έργο, τονίζοντας πως σημαντικός στόχος, ήταν να καταστεί το Βελεστίνο, τόπος προσκυνήματος των Ελλήνων και των Βαλκανικών λαών.

Και έκλεισε, αναφερόμενος σε όλες τις εκδοτικές και συγγραφικές δραστηριότητες που έχουν προγραμματιστεί για το μέλλον, καθώς και την οργάνωση του Η' συνεδρίου το 2022.

Καταλήγοντας τόνισε:

«Όσον εξαρτιόταν από εμένα, προσπάθησα στα 30 χρόνια, να συμβάλλω με τις εργασίες μου, στην ανάπτυξη της ιστορίας της ιατρικής της εποχής του Νεοελληνικού Διαφωτισμού και να επανεκδώσω για πρώτη φορά ολοκληρωμένα, με ευρετήρια και σχόλια, τα έργα του Ρήγα, να ξεδιαλύνω αρκετά θέματα της ιστορικής έρευνας περί Ρήγα,

να διοργανώσω τα διεθνή συνέδρια, να αναδείξω το στρατηγικό σχέδιο της επανάστασης του Ρήγα, ώστε να καθιερωθεί η θέση ότι ο Ρήγας Βελεστινλής έμαθε στους Έλληνες τον τρόπο της απελευθέρωσής τους.»

Αγαπητέ κύριε Καραμπερόπουλε, ο Σύλλογος των Αγχιαλιτών της Αθήνας εκφράζει τα θερμά του συγχαρητήρια προς εσάς προσωπικά, τους διοργανωτές και τους συμμετέχοντες, που είχαν την μεγαλοσύνη να αναδείξουν την μέγιστη προσφορά σας στην Ιστορία και στον Πολιτισμό μας. Σας ευχόμαστε να είστε γερός να συνεχίσετε να προσφέρεται με τον ίδιο ζήλο και αγάπη. Προσωπικότητες του αναστήματός σας κρατούν την Ελλάδα ακόμη όρθια.

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΘΕΣΣΑΛΩΝ

Διεθνής Ημέρα Εθελοντισμού. Ο ρόλος των εθνικοτοπικών φορέων

Ο Εθελοντισμός είναι μια έννοια άρρηκτα συνδεδεμένη με την πολιτισμική ιστορία και εξέλιξη της Ανθρωπότητας.

Αποτελεί στάση ζωής και μας υπενθυμίζει τις υψηλές αξίες της αλληλεγγύης, του αλτρουισμού, της αμοιβαιότητας της φιλανθρωπίας και της δημιουργικής δράσης.

Αναφέρεται στην ηθελωμένη παροχή υπηρεσιών προς όφελος της κοινωνίας των πολιτών χωρίς καμία ανταμοιβή και αντάλλαγμα. Αναμφισβήτητη η ευρύτητα του όρου δεν μας διευκολύνει για την αποτύπωση ενός και μόνο ορισμού.

Είναι η εκδήλωση που αντισταθμίζει την τάση των σύγχρονων κοινωνιών, όλα να αξιολογούνται σύμφωνα με την χρηματική τους αξία.

Ο Σύγχρονος Εθελοντισμός προχωρά πέρα από τις παραδοσιακές μορφές του και αναδεικνύει την δυναμική της συμμετοχής και της προσφοράς μέσα από συλλογικούς φορείς και οργανώσεις.

Ο Ο.Η.Ε. με το ψήφισμα 40/212 της Γενικής του Συνέλευσης καθιέρωσε την 5η Δεκεμβρίου ως Διεθνή Ημέρα για την κοινωνική και την οικονομική ανάπτυξη. Σύμφωνα με το ψήφισμα αυτό, στόχος του Ο.Η.Ε. είναι η παρότρυνση της κοινωνίας των πολιτών στην ενασχόληση της με τον εθελοντισμό.

Ελπιδοφόρο μήνυμα αποτελεί το γεγονός της συνεχόμενης διεύρυνσης και επέκτασης της εθελοντικής προσφοράς σ' όλο το φάσμα της ανθρώπινης δραστηριότητας, όπως είναι η καταπολέμηση της φτώχειας, της πείνας, του αναλφαβητισμού, της υποβάθμισης του περιβάλλοντος και των κοινωνικών διακρίσεων.

Εθελοντισμός και Πολιτισμός είναι έννοιες αλληλένδετες και συμπληρωματι-

κές. Ο Εθελοντισμός παράγει πολιτισμό και ο Πολιτισμός Εθελοντισμό.

Σήμερα που η διαδικτυακή επικοινωνία είναι το μέσο μετάδοσης της πληροφορίας, ο εθελοντισμός συμβάλλει στην ανάδειξη των αξιών όπως είναι η αμοιβαιότητα, η κοινωνική αλληλεγγύη το κοινωνικό όφελος και η ενίσχυση της συλλογικής συνείδησης.

Στην κατεύθυνση, αυτή η συνεισφορά των εθνικοτοπικών φορέων είναι ανεκτίμητη.

Με την ευκαιρία της διεθνούς ημέρας εθελοντισμού, η Πανελλήνια Συνομοσπονδία Θεσσαλών συγχαίρει όλα τα μέλη συλλόγους της, αλλά και τους Θεσσαλικούς συλλόγους της Ομογένειας για την συνεχή εθελοντική δράση τους, η οποία δεν περιορίζεται στην ανάδειξη της ιστορίας και του πολιτισμού της Θεσσαλίας, αλλά εκτείνεται σε όλες τις εκφάνσεις της ζωής.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί η άμεση ανταπόκριση όλων των Θεσσαλικών συλλόγων στο κάλεσμα της ομοσπονδίας για την στήριξη των πλημμελοπαθών συμπατριωτών μας.

Ως ενεργοί εθελοντές σε μια ομάδα επιβάλλεται να αξιοποιούμε την δυναμική της και να επιλύουμε τα πολυσύνθετα προβλήματα της καθημερινότητας.

Η Πολιτεία ας στηρίξει τα κύτταρα του εθελοντισμού.

Οι συλλογικοί φορείς και οι ευαισθητοποιημένοι πολίτες θα είναι οι πρωταγωνιστές σε μια νέα κοινωνική πραγματικότητα.

Για το Δ.Σ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ Δρ. Στέφανος Γ. Κούτρας
Ο Γ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ Λάζαρος Καραούλης

Από τον ποιητή Γιώργο Σταθόπουλο

μέλος της Ομίλου Οδοντιάτρων Λογοτεχνών και Καλλιτεχνών

Καρτερίκι προσφώνη

Πάλι σήμερα εγύρισες μία σελίδα και μόνος είσαι μέσα στην κάμαρα, με συντροφιά τον πόνο, την μοναξιά και ίσως λίγα ψίχουλα χαράς, λίγες στιγμές ευτυχίας, λίγα χνάρια ελπίδας.

Βλέπεις τις αράχνες στις τέσσερες γωνίες, που έχεις πλέξει στους μεταξένιους ιστούς, ημέρες δόξας, ημέρες μεγαλείου, δημιουργίας, ημέρες ρουτίνας, ημέρες θανάτου, πανικού και συλλογίζεσαι στοχαστικά, με πόνο ίσως.

"Και πάλι θα γυρίσω μία σελίδα και όλο θα γυρίζω μία σελίδα και μάτα πάλι θα γυρίσω μία σελίδα, ώσπου τα άσπρα μου μαλλιά, θα γράψουν το τέλος."

Το όραμα του θανάτου

Δάκρυα αείρροα, χρυσή βροχή, τον τάφο εστόλισαν τον δικό μας. Πυγμή σφιχτή, με χάδι άνοιξε, να χαιρετίσει τον εχθρό μας.

Το χέρι άπλωσε, ένα χάδι ζήτησε, σχεδόν ζητιάνεψε τον θάνατον μας. Γλυκό χαμόγελο υποταγή εδήλωσε, να ευχαριστήσει το αφεντικό μας.

Σχεδόν χαρούμενοι, δάφνες απλώνουμε, να προϋπαντήσουμε τον δήμιο μας. Σχεδόν με μίσος, όλοι μαζί, ας χαιρετίσουμε τον άγγελο μας.

19/11/1950 – 19/11/2020

70 χρόνια από την ανοικοδόμηση του Δημοτικού σχολείου μετά την πυρπόληση του παλαιού από του Ιταλούς κατά το Ολοκαύτωμα της Νέας Αγχιάλου.

Μια πολύ αρνητική και στενάχωρη στιγμή για την Νέα Αγχιάλο ήταν η πυρπόληση του Δημοτικού σχολείου από τους Ιταλούς, καθώς όπως αναφέρει ο Κ. Εμμανουηλίδης στο βιβλίο του Σύγχρονος Ιστορία, και όπως έχω διηγήσεις και από συγγενείς μου, επί χρόνια τα παιδιά έκαναν μάθημα ακόμη και πάνω σε πέτρες στο παλαιό κτίριο του Συνεταιρισμού στο Αλωνάκι. Μια από τις πιο ελπιδοφόρες στιγμές στην σύγχρονη ιστορία της Νέας Αγχιάλου, η ανακατασκευή του. Παραθέτω απόσπασμα ώστε να μνημονεύονται και ονόματα παλαιών Αγχιαλιτών: "πρέπει να μνημονεύσω ότι κατά το 1950 όταν Πρόεδρος της Κοινότητας ήτο ο Γεώργιος Μούκας και Πρόεδρος της Σχολικής Επιτροπής ο Απόστολος Ίλτσουγλου, και μέλη, ο Χαρίλαος Μερτζάνης, ο οποίος διατέλεσε πολλά έτη ταμίας της εκκλησιαστικής επιτροπής, μετά του Διευθυντού του Σχολείου μας Στυλιανού Κοκκίνου συνετέλεσαν κατόπιν μεγάλων ενεργειών των, να επανακτισθεί το καταστραφέν εξεταξίον Σχολείον μας με τον Έρανον του Βασιλέως μας Παύλου και της Συζύγου αυτού Φρειδερίκης. Αυτοί είχαν την επίβλεψη κατά την κατασκευή. Την 25η Απριλίου του 1950, μας επισκέφθη το Βασιλικόν Ζεύγος ως και πολλοί επκέπται εξ Αθηνών και Βόλου και όλοι οι κάτοικοι της Νέας Αγχιάλου και των πέριξ. Και την 19η Νοεμβρίου 1950 έγιναν τα εγκαίνια του Σχολείου..." (Σύγχρονος Ιστορία, σελ. 73). Η φωτό από την επίσκεψη του Βασιλικού Ζεύγους την 25η Απριλίου του 1950 έχει ξαναδημοσιευθεί με την πολύ ενδιαφέρουσα περιγραφή των γεγονότων από τον Στέλιο Αργυρόπουλο (αρ. Φυλ. 86, σελ. 14), όπου αναφέρεται και μάλλον σωστά ως ημέρα εγκαίνιων. Ο Εμμανουηλίδης προφανώς εννοεί ως εγκαίνια τον εγκαίνιασμό από μαθητές - κανονική εκκίνηση λειτουργίας του σχολείου.

του Λεάνδρου Σλάβν

Ξέρεις ποιος μου το 'πε;...

Σε μια συνάντηση λίγο πριν από το νέο φθινοπωρινό lockdown, κάποιος από την ομήγυρμάς ρώτησε ενώ στο πρόσωπό του διαφαινόταν ένα πονηρό χαμόγελο: «-Ξέρετε τι μου είπαν πρόσφατα για το εμβόλιο;». Ήταν η πολλοστή φορά που το άκουγα από το ξέσπασμα της πανδημίας του κορωνοϊού sars-cov-2 που δεν λέει να μας αφήσει στην ψυχία μας (ή, σωστότερα, στην ελευθερία μας να διαταράσσουμε την ψυχία των άλλων, γιατί όσοι φιλότιμοι που ανησυχούν για την υγεία της κοινωνίας -και φιλοτόμαροι που ανησυχούν για την προσωπική τους υγεία μόνον- τηρούν τα μέτρα που συνιστούν οι ειδήμονες μάλλον έχουν μπουκτίσει όσο δεν γίνεται από ψυχία).

Συνειρμικά ανασύρθηκε αυτόματα εκείνη τη στιγμή από τη μνήμη μου μία συζήτηση με τον οδηγό ενός ταξί κάπου στα μέσα της πρώτης δεκαετίας του εικοστού πρώτου αιώνα και στη διαδρομή από το τότε νέο Αεροδρόμιο της πρωτεύουσας μέσω της επίσης τότε νέας Αττικής Οδού στην οικογενειακή εστία μου. Η συμβία μου, τη στιγμή που ο οδηγός του ταξί έψαχνε να βρει ψιλά για να πληρώσει τα δόδια, βλέποντας ένα λεωφορείο σε μία άλλη διόδο του μετωπικού σταθμού διοδίων, με ρώτησε έκπληκτη: «-Πληρώνουν και τα λεωφορεία δόδια;». «-Βεβαίως!», απάντησα. Τότε παρεμβλήθηκε στη συζήτηση ο ταξιτζής: «- Και όχι μόνο τούτο, αλλά αυτά που πληρώνουμε πάνε στους Γερμανούς του αεροδρομίου!», μας είπε με έκδηλη την ικανοποίηση για την αποκάλυψη αυτής της, κατά τη γνώμη του, γνωστής σε ολίγους μυημένους πληροφορίας. «- Που το ξέρεις;», τον ρώτησα με προσποιητή έκπληξη και απορία. «- Μου το είπε ένας γνωστός μου πελάτης που ξέρει από πρώτο χέρι τι γίνεται και δεν μας το λένε.», μου εξήγησε με περισσή υπερφάνεια για τη γνώση τόσο εμπιστευτικών πληροφοριών. Δεν κρατήθηκα και, αλλάζοντας ύφος, του εξήγησα, αρχικά και με όση σοβαρότητα μου επέτρεπε να διατηρώ ο παραλογισμός της πληροφορίας που είχε, ότι στο αεροδρόμιο οι "Γερμανοί" έχουν ένα μειοψηφικό πακέτο μετοχών, ενώ την πλειοψηφία την κατέχει το Ελληνικό Δημόσιο, και ότι, ως εκ τούτου, αυτό είναι που θα έπαιρνε τη μερίδα του λέοντος των εσόδων των διοδίων εφόσον όντως ίσχυε η πληροφορία του. Στη συνέχεια δε, τον διαβεβαίωσα, με την εμπειρία μου από το ολιγόχρονο πέρασμά μου από τη διοίκηση της Αττικής Οδού και τη γνώση της πραγματικότητας, ότι τα περί της διοχέτευσης των εισπραξιών από τα δόδια στους "Γερμανούς" (ή σε οποιονδήποτε άλλο), αποτελούσαν παραμύθι πιο αναξιόπιστο και από αυτά της Χαλιμάς. Δεν μίλησε για το θέμα έκτοτε ως το τέρμα της διαδρομής και, έτσι, δεν ξέρω αν τον έπεισα, γιατί δεν είναι δα και λίγοι αυτοί που προτιμάνε να πιστεύουν αυτά που θα ήθελαν να είναι αλήθεια και όχι την αλήθεια. Και η έκφρασή του έδειχνε πως μάλλον δεν του πολυάρεσε η ιδέα ότι αυτά που του είχα πει αποδίδανε την πραγματικότητα. Θα προτιμούσε τουλάχιστον να ίσχυε η εικόνα που του είχε δώσει ο μυστηριώδης προηγούμενος πληροφοριοδότης του.

Μετά από αυτή την ανύσωση από τα έγκατα της μνήμης μου αυτής της σιχομυθίας, αναλογίστηκα πόσες φορές στη ζωή μου δεν είχα ακούσει ο ίδιος, όπως ασφαλώς και ο καθένας μας, να μου εκμυστηρεύονται εμπιστευτικές πληροφορίες, απρόσιτες στους κοινούς θνητούς, των οποίων το κύρος βασίζονταν στο ότι: «- Μου το είπε ο μπαζανάνης του κουνιάδου της οικιακής βοηθού της ... [τάδε μεγαλόσχημη κυρίας], που το άκουσε από τον ... [δείνα παρατρεχάμενο ενός κυβερνητικού στελέχους, π.χ. υπουργού, γενικού γραμματέα κ.λπ.], που συχνάζει εκεί για να παίξει κάνα χαρτάκι που και που.». Και, ως εκ θαύματος, αυτό που άκουσε (ή, πιθανόν, πα-

ράκουσε) ο πρώτος πομπός της "κρυφής αλήθειας" καταλήγει, όπως ενδεχομένως στρεβλώθηκε στην πορεία του (όπως στο παλιό παιδικό παιχνίδι "το σπασμένο τηλέφωνο"), θέσφατο που δεν επιδέχεται αμφισβήτηση! Ιδιαίτερα αν "έχει σερβιριστεί" με εντυπωσιακό "περιτύλιγμα" και την κατάλληλη "σάλτσα".

Και αναρωτήθηκα πως και βρίσκονται τόσα άτομα που δεν διστάζουν να διασπείρουν το ο,τιδήποτε, παρότι γνωρίζουν την εξωφρενικότητά του και συνειδητοποιούν στις σχετικές περιπτώσεις ότι, με αυτόν τον τρόπο, μπορεί να προσφέρουν μία κακή υπηρεσία στην κοινωνία (την ίδια μέσα στην οποία ζουν); Και πως και υπάρχουν, στους διαδοχικούς κρί-

“

Και αναρωτήθηκα πως και βρίσκονται τόσα άτομα που δεν διστάζουν να διασπείρουν το ο,τιδήποτε παρότι γνωρίζουν την εξωφρενικότητά του και συνειδητοποιούν στις σχετικές περιπτώσεις ότι, με αυτόν τον τρόπο, μπορεί να προσφέρουν μία κακή υπηρεσία στην κοινωνία (την ίδια μέσα στην οποία ζουν);

”

κους του μεταφορικού ιμάντα μέχρι τέλους, άτομα τόσο πρόθυμα, όχι μόνο να "καταπίνουν αμάσπτα" ό,τι τους πλασάρουν, αλλά και να συμβάλλουν ως ενδιάμεσοι πομποδέκτες στην περαιτέρω διάδοσή του; Χωρίς, μάλιστα, να μπου στον κόπο να επαληθεύουν έστω και κατ' ελάχιστον, αυτά που τους μετέφερε ως μυστικό γνωστό σε πολύ περιορισμένο κύκλο ατόμων η πηγή τους. Και έχοντας απορρίψει πιο αληθοφανείς και πιθανόν εύκολα επαληθεύσιμες αντίθετες πληροφορίες ή γνώμες. Και έχοντας παραβλέψει ακόμα και τις πιθανές πιο εξόφθαλμες αντιφάσεις αυτών που ακούσανε. Αποδίδοντας, επιπλέον πολύ συχνά και για να ενισχύσουν την αξιοπιστία των όσων λένε, την άμεση μαρτυρία στον εαυτό τους, επιδεικνύοντας αλόγιστα απόλυτη εμπιστοσύνη στον υποτιθέμενο αυτόπη ή αυτόκοο μάρτυρα ή τον προηγούμενο κρίκο της αλυσίδας. Σ' αυτό το σημείο κατά τη διάρκεια μιας αμπελοφιλοσοφικής συζήτησης καφενόβιων κάποιος θα πετούσε το (κατ'εμφημισμόν) βαθυστόχαστο στερεότυπο: «- Άβυσσος η ψυχή του ανθρώπου.».

Για τους μεν, δηλαδή για τα άτομα από τα οποία ξεκινά η διασπορά, ίσως γιατί με αυτόν τον τρόπο να βρίσκουν την ευκαιρία να διαδώσουν κάτι που πιστεύουν ότι ισχύει, αλλά δεν μπορούν να το αποδείξουν. Ή ίσως γιατί ένας παραμυθολόγος με την καλπάζουσα φαντασία του ξεχωρίζει ανάμεσα στους άχρωμους εκφραστές της πεζής πραγματικότητας και τραβά την προσοχή (πιθανόν δε και τον θαυμασμό) των υπολοίπων της συνάθροισης. Ή ίσως γιατί το απίθανο και το εξωπραγματικό να προκαλούν πίοτερο το ενδιαφέρον των άλλων και να το χρειάζεται για να ενισχύσει την αυτοπεποίθησή του. Ή ίσως επειδή και ο ίδιος είναι επιρρεπής στη σαγήνη κάθε ή κάποιου είδους συνωμοσιολογίας. Ή ίσως διότι είναι "πλακατζής" και διασκεδάει με την σοβαρότητα με την οποία αντιμετωπίζεται στη συνέχεια αυτό που ξεφούρνισε, χάρις σε μία στιγμιαία έμπνευση και χάριν αστειεύσμού. Ή ίσως επειδή η επί-

κληση της (ακόμα και φανταστικής) εκμυστήρευσης από ένα σημαντικό πρόσωπο να (πιστεύουν πως) τους προσθέτει "σπουδαιότητα".

Για τους δε, δηλαδή για τα άτομα που ακούν και πιστεύουν τα όσα διαδίδουν οι προηγούμενοι, ίσως γιατί μια αλήθεια δεν εντυπωσιάζει όσο ένα φανταχτερό ψέμα, ιδίως τερατώδες (στον Γκαίμπελς, αν θυμάμαι καλά, αποδίδεται η φράση «- Όσο μεγαλύτερο το ψέμα, και όσο περισσότερο επαναλαμβάνεται, τόσο πιο πιστευτό γίνεται.» ή κάπως έτσι). Ή ίσως επειδή ανεβαίνει η αυτοεκτίμηση του ατόμου με την ένταξή του σε ένα στενό κύκλο μυημένων. Ή ίσως επειδή και αυτός είναι επιρρεπής στη σαγήνη κάθε ή κάποιου είδους συνωμοσιολογίας. Ή ίσως γιατί έτσι βρίσκει μία απάντηση σε ένα ερώτημα που τον απασχολεί, για το οποίο οι κοινότητες απαντήσεις δεν τον ικανοποιούν.

Ή, τέλος πάντων, για όλους επειδή με αυτόν τον τρόπο απελευθερώνουν κάποιο από τα απωθημένα τους. Ή ίσως γιατί η παραγωγή και η κατανάλωση μύθων είναι αναπόσπαστη διαδικασία στις ανθρώπινες κοινωνίες. Ακόμα και τις πιο εκπαιδευμένες και ορθολογικές, όπως αποδεικνύει η υποταγή σύγχρονων και με υψηλό επίπεδο εκπαίδευσης λαών, στις ανεργμάτιστες παραμυθίες λαοπλάνων ηγετών.

Φυσικά, όλος αυτός ο προβληματισμός δεν αναφέρεται στους παθολογικά μυθομανείς, των οποίων, ωστόσο, οι επινοήσεις της φαντασίας τους δεν βρίσκουν και τόσο γόνιμο έδαφος πολλαπλασιασμού αν είναι σεσημασμένοι. Εκτός και αν η συγκυρία είναι ευνοϊκή για κάποια θέματα.

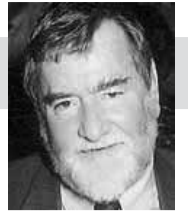
Ο προβληματισμός δεν περιλαμβάνει ούτε τα άτομα που κακόβουλα ή/και χαιρέκακα διαδίδουν ή/και αναμεταδίδουν ενσυνείδητα ψευδείς φήμες με ανομολόγητες, πλην όμως συγκεκριμένες επιδιώξεις, η δράση των οποίων έχει διευκολυνθεί τα τελευταία χρόνια κατά τα οποία τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης επιτρέπουν την ανεξέλεγκτη διασπορά οποιασδήποτε πληροφορίας, αφού ο καθένας μας μπορεί να αραιάσει το ο,τιδήποτε σε κάποια ιστοσελίδα. Χωρίς μάλιστα να μπει στον κόπο να κουνήσει στη συνέχεια το μικρό του δαχτυλάκι. Αφήνει να κάνουν την κυρίως δουλειά οι στρατιές των εύπιστων συμπολιτών του ή των πιστών του followers. Έτσι, άλλωστε, διογκώθηκε το φαινόμενο των "fake news", του οποίου το μόνο καινοφανές είναι η διεθνοποιημένη ονομασία τους. Ως κόλπο κάθε άλλο παρά νέο είναι. Μάχες, ακόμα και πόλεμοι έχουν κερδηθεί με την έντεχνη διαρροή παραπλανητικών πληροφοριών. Απλά, σήμερα, χάρις στο διαδίκτυο, προσφέρεται η δυνατότητα στον καθένα να δώσει για τη διάδοση μιας φήμης το εναρκτήριο λάκτισμα. Για τον ίδιο δε λόγο, είναι εξασφαλισμένη η ανέξοδη διάδοσή των. Επιπλέον, δεν διστάζουν να εκμεταλλευτούν αυτές τις δυνατότητες ακόμα και (τυπικά) δημοκρατικοί ηγέτες.

Μετά από όλες αυτές τις σκέψεις αναλογίστηκα πως και εγώ, στα μάτια και στα αυτιά του οδηγού του ταξί, δεν θα ήμουν παρά ακόμα ένας από το πλήθος των επιβατών του οχήματός του που τον έκανε κοινωνό κάποιου μυστικού, που του εκμυστηρεύονταν κάποια δυσπρόσιτη πληροφορία, που του διατύπωνε κάποια περισπούδαστη αλλά αναμφισβήτητη "έγκυρη" γνώμη. Γιατί να έδινε περισσότερη πίστη στα δικά μου λόγια σε σχέση με αυτά του προηγούμενου πελάτη του; Γιατί από τι θα ξεχώριζα από τους υπόλοιπους πελάτες του που ξανοίγονται σε ανάλογες συζητήσεις; Δεν είχα καμιά στάμπα «αξιόπιστος συνομιλητής» στο κούτελο. Ούτε κάποιο πιστοποιητικό γνησιότητας (απόψεων)!

Και με αυτή την ευκαιρία: «- Στ'αλήθεια, ξέρετε τι άκουσα τυχαία από έναν σημαντικό κυβερνητικό παράγοντα τελευταία;»

ΑΠ' ΤΗΝ ΚΑΛΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΝΑΠΟΔΗ

Δελτίο απωλειών

Του Κώστα Μπιρίρη

Πολλή χασούρα αυτόν τον καιρό. Πολλή χασούρα σου λέω. Τάχω χαμένα με τα χαμένα. Με τα χαμένα και τους χαμένους. Δεν με πιστεύεις. Κάτσε και μέτρα.
 Τραγουδιστής έχασε τη φωνή του. (Θα μου πεις και όταν την είχε, μήπως τον άκουγε κανείς);
 Οδοιπόρος έχασε το δρόμο. (θα τον έχουν κάνει οικόπεδα).
 Τερματοφύλακας έχασε τη μπάλα. (Ας κοιτάξει πιο καλά τα δίχτυα του).
 Πυγμάχος έχασε την ψυχραιμία του. (Αναζητούνται σαγόνια).
 Κάποιος έχασε τον εαυτό του. (Δεν είναι και ο πρώτος. Γεμάτη απολεσθέντες εαυτούς η κοινωμία μας).
 Ακροβάτης έχασε την ισορροπία του. (Τον αναζητούν σε νοσοκομείο καταγμάτων. Ή σε Γραφείο Τελετών).
 Κάποιος έχασε τα κέρατά του. (Θα τα βρει στο κρεβάτι κανενός γείτονα).
 Αλβανός κατάδικος έχασε την ικανότητά του να ληστεύει. (Δεν έφαξε κανείς να τη βρει. Έχουν όλοι τη δική τους).
 Ένας έχασε την υπομονή του και την αναζητά συνεχώς. (Υπομονή, κάτι μπορεί να γίνει).
 Ένας άλλος έχασε το φιλότιμό του. (Κάποιοι όταν το βρήκαν, το ποδοπάτησαν, μην ξέροντας τι να το κάνουν).
 Χαπάκας έχασε την αξιοπρέπειά του. (Τόση λίγη που του έμεινε, τι την ήθελε);
 Διαιτητής έχασε τη σφυρίχτρα του. (Ναι αλλά πόσα βρήκε στις καταθέσεις του!)

Κάποιος έχασε την καλή του διάθεση. (Έτσι κι αλλιώς δεν την χρησιμοποίησε ποτέ).
 Την «καλή του» σκέτα, έχασε και κάποιος άλλος. (Δεν την έχασε. Η κυρία την κοπάνησε όπως το συνηθίζει).
 Δεινός εραστής έχασε τον ανδρισμό του. (Τον βρήκαν στο ντιβάνι μιας εικοσάρας).
 Ένας γνωστός μου έχασε τα μυαλά του και τώρα δεν ξέρει τι να κάνει. (Και τα παλαβωτήρια γιατί τάχουμε);
 Να και κάποιος που έχασε τα κέφια του. (Με τέτοια κατάσταση πάλι καλά).
 Συνδικαλιστής έχασε τη δουλειά του. (Δεν πειράζει. Έτσι κι αλλιώς ποτέ του δεν δούλεψε).
 Κάποιος έχασε τη μνήμη του. (Δεν είχε και τίποτα σπουδαίο να θυμάται).
 Ένας έχασε τον προσανατολισμό του. (Και τότε που τον είχε, δεν προσανατολίστηκε ποτέ. Όλο δυτικά μάνιζε).
 Νεαρή και ταλαιπωρημένη ερωτικά, έχασε το φυλαχτό της. (Και τότε που το φόραγε σε τι την προστάτευε);
 Μια άλλη νεαρή έχασε ό,τι πολυτιμότερο είχε. (Βρήκε όμως εραστή και συνέχεια σύζυγο).
 Κόκορας έχασε το λάλημά του. (Άντε τώρα να ψάξεις και να βρεις πότε ξημερώνει!)
 Ταχυδακτυλουργός έχασε τα τέσσερα περιστέρια, που εξαφάνιζε μπροστά στους θεατές του. (Κάποια κατασάρολα, τα εξαφάνισε εντελώς).
 Μύωπας έχασε τα γυαλιά του. (Αυτό παθαίνουν όσοι στραβοκοιτάζουν).
 Χαρτοπαίκτης έχασε στην πόκα το διαμέρισμά

του. (Να δούμε τι θα χάσει στην κοντσίνα).
 Κουτσομπόλα έχασε τη γλώσσα της. (Ευτυχώς γιατί πούχασε η γειτονιά).
 Οικογένεια έχασε την ενεννιάχρονη γιαγιά της. (Για να την έκλεψε υποψήφιος εραστής, αποκλείεται. Αν και τώρα τελευταία...).
 Έμπορος ναρκωτικών έχασε τον αυτοσεβασμό του. (Μήπως τον είχε και ποτέ);
 Νυχτοφύλακας έχασε τον ύπνο του. (Επιτέλους, θα είναι και μια φορά χρήσιμος).
 Μια όμορφη γυναίκα έχασε το εσώρουκό της. (Το έχασε ή το ξέχασε, όπως και την άλλη φορά);
 Σοβαροφανής κύριος έχασε τη βέρα του. (Θα βρισκεται εκεί που πήγε και το δαχτυλίδι του).
 Τουρίστας έχασε την ερωμένη του τη θεοπάλαβη. (Όποιος τη βρει να την κρατήσει).
 Κάποιος έχασε την πεθερά του. (Ο ευρών και επιστρέφων χαστουκίζεται).
 Ηλικιωμένη έχασε τη μασέλα της. (Όχι από απροσεξία, αλλά από λαιμαργία. Ένας κρουολογημένος, την έχασε βήχοντας).
 Ανάπηρος έχασε το περιπτερό του. (Τη νύχτα που έλλειψε, πέρασε από κει μια παρέα Πακιστανών).
 Βουλευτής έχασε τους οπαδούς του. (Άντε τώρα να βρει νέα ψέματα να τους ξαναμαζέψει).
 Περιπατητής έχασε και το δέντρο και το δάσος. (Πριν απ' αυτόν, πέρασε από κει μια πυρκαγιά).

ΠΕΡΙ ... της ΜΟΥΤΣΟΥΝΑΣ και του ΜΟΥΤΣΟΥΝΙΑΣΜΑΤΟΣ

Λογογράφημα του Στέλιου-Περικλή Λασκαράκη

Στις μέρες μας, με τον γνωστό «κορωνοϊό» ή που Ελληνικά... συνηθίζεται να λέγεται «**COVID - 19**», σχεδόν οι περισσότεροι Έλληνες, αναγκαζόμαστε να γινόμαστε «**μασκαράδες**», δηλαδή να κρεμάμε από τα αυτιά μας - κυρίως για λόγους προστασίας της υγείας μας - το γνωστό υφασμάτινο ή χάρτινο ή πλαστικό αντικείμενο που λέγεται «**μάσκα**», η οποία καλύπτει μόνο ένα μέρος του προσώπου μας και κυρίως τα όργανα εισπνοής και εκπνοής μας.

Βέβαια, πολλοί ισχυρίζονται, ότι τα τελευταία χρόνια, η ζωή μας τείνει να πάρει τον χαρακτήρα μιας γενικευμένης «**μασκαράτας**», αφού ο άνθρωπος προσπαθεί - για άλλες πολλές αιτίες - κάθε φορά να ψάχνει να βρίσκει τρόπους για να κρύβει την πραγματική του θέληση, να αλλοιώνει την πραγματική του όψη, να παραπλανά ή να ψεύδεται συνειδητά και να παρουσιάζει τον εαυτό του ως κάτι άλλο από αυτό που πραγματικά είναι.

Η μεταμόρφωση αυτή, βασικά επιτυγχάνεται με την χρήση «**μάσκας**» ή τεχνητού «**προσωπείου**» ή και με διάφορα άλλα τεχνάσματα, ενώ είναι αρκετά δύσκολο η μεταμόρφωση αυτή, να επιτευχθεί με μόνη την φυσική - αυθεντική «**μουτσούνα**» του προσώπου του.

Νομίζω όμως, ότι θα ήταν καλό να δούμε, τι είναι η «**μάσκα**», η «**μασκαράτα**», το «**προσωπείο**», η «**μουτσούνα**» αλλά και άλλες σχετικές με αυτά λέξεις, φράσεις και εκφράσεις της γλώσσας μας.

Η λέξη «**μάσκα**» προέρχεται από τα Λατινικά - Ιταλικά (*masca*) ή Γαλλικά (*masque*) και σημαίνει

φάντασμα, μάγισσα, καλύπτρα προσώπου.

Η λέξη «**μασκαράτα**» σημαίνει παρέα μεταμφιεσμένων που προχωρούν εν πομπή, όπως δηλαδή την πομπή της γιορτής της Αποκριάς με τα άρματα και τους μασκαράδες.

Η λέξη «**προσωπείο**», σημαίνει ένα είδος μάσκας που τοποθετούσαν στο πρόσωπο οι πθοποιοί του αρχαίου κυρίως θεάτρου αλλά και μεταφορικά σημαίνει την κάθε ψεύτικη και προσποιητή συμπεριφορά του χαρακτήρα του ανθρώπου.

Η λέξη «**μουτσούνα**», είναι γενικά κάτι από όλα. Όμως για τους Αγχιαλίτες και για την Αγχιαλίτικη ντοπιολαλιά, η λέξη αυτή σημαίνει και χρησιμοποιείται κυρίως για τον χαρακτηρισμό του προσώπου του κάθε ατόμου, δηλαδή την «**φάτσα**» του, την «**μούρη του**», την «**μάπα του**», τον «**χαρακτήρα**» του, το «**ποιόν**» του και επίσης την όποια «**γκριμάτσα**» που κάνει και μεταμορφώνει αυτή την «**φάτσα**».

Για του λόγου το αληθές, οι Αγχιαλίτες λέμε: **Γόρασες μουτσούνα για το καρναβάλι!**; Δηλαδή, αγόρασες μάσκα για να γίνεις μασκαράς τις Αποκριές;

Ήρταν μουτσούνες στό σπίτι(ι) μας εφέ το βράδυ(ι) και γιένκιε χαμός μέχρι αργά.

Δηλαδή, ήρθε μια παρέα μασκαράδων στο σπίτι μας χθες το βράδυ και το γιορτάσαμε μέχρι αργά.

Σήμερα κι' εγώ θά γιένω μουτσούνα.

Δηλαδή, σήμερα θα γίνω και εγώ μασκαράς.

Μη με λες κακά λόγια για το πρόσωπο μ(ου), ντη δικιάς ντη μουτσούνα δε ντη γλέπ(εις);

Δηλαδή, μην κακολογείς για το δικό μου το πρόσω-

πο, το δικό σου δεν το βλέπεις.

Ξέρ(εις) τι σόι μουτσούνα (ή μουτσούν(ι)) είναι αυτός, αμάν μανέκαμ'.

Δηλαδή, ξέρεις πόσο κακός χαρακτήρας είναι αυτός, αμάν κάπκες.

Άφκιες μέσ(α) στο καρακαήλι το παιδί και μαύρισε τό μουτσούν(ι) σ(ου), σα γυφτόπλο γιένκιε.

Δηλαδή, άφησες το παιδί μέσα στον καυτερό ήλιο και μαύρισε το προσωπάκι του, σαν γυφτόπλο έγινε.

Νίψε κομμάτ τό μουτσούν(ι) σ(ου).

Δηλαδή, πλύνε λιγάκι το πρόσωπό σου.

Γιατί μουτσούνιασες μόλις είδες ντη πεθερά σ(ου).

Δηλαδή, γιατί δυσανασχέτησες με μορφασμό στο πρόσωπό σου μόλις είδες την πεθερά σου;

Ο Θόδωρας τρακάρισε και τσαλάκωσε για τα καλά την μουτσούνα του αυτοκίνητό του, ενώ η δικιά(του) η μουτσούνα δεν έπαθε τίποτα.

Δηλαδή, με το τρακάρισμα τσαλακώθηκε η μάσκα (μπροστινό τμήμα) του αυτοκινήτου, ενώ αυτός δεν έπαθε τίποτα στο πρόσωπο.

Βέβαια, υπάρχει πολύ πλούσιο λεξιλόγιο και φρασολόγιο για τους «**μουτσούνιδες**», τις «**μουτσουνιάρες**» και άλλα τέτοια, όμως ο χώρος της εφημερίδας μας εδώ τελειώνει και είναι ευκαιρία να σταματήσουν εδώ τα τυχόν «**μουτσουνιάσματα**», που όταν τα βλέπω και κυρίως όταν με αφορούν «**μουτσουνιάζω**».

Η “άχρηστη” πληροφορία του μήνα_Ο κυρ-Μέντιος

Του Λ. Σλάβη, από το περιοδικό «Η Πόλη Ζει», Σεπτέμβριος 2019 ως συμπλήρωμα στο χρονογράφημα «Περί γαϊδάρων».

Ο γάιδaros είναι παρεξηγημένος, παρότι θεωρείται υπόδειγμα υπομονής και καρτερικότητας. Γι' αυτό και ο άνθρωπος του αναθέτει επίπονα έργα, ενώ ο Κώστας Βάρναλης τον έχρισε σύμβολο του ανθρώπου που ανέχεται δουλικά την εκμετάλλευσή του.

Ο κόσμος γενικά τον περιφρονεί. Είναι δε ένα

από τα λίγα ζώα, των οποίων το όνομα χρησιμοποιείται για βρίσιμο: «γάιδারে!». Το «μουλάρι» χρησιμοποιείται περισσότερο ως κακός χαρακτηρισμός τρίτου προσώπου, ενώ ο τρίτος της τάξης των “περισσοδακτύλων” αναφέρεται με περίσσιο σεβασμό: “υπερήφανο άτι” και δεν συμμαζεύεται. Για τα παιδιά, ο καπνένος ο γάιδaros (με τα μεγάλα αυτιά) «ήθελε αρχοντιά», σύμφωνα με το πασίγνωστο τραγούδι, λες και μόνο αυτός την στερείται. Και θα του την έδινε μια σέλλα στη θέση του σαμαριού.

Κι όμως, ο Έλληνας διατηρεί και την εικόνα ενός αρχοντικού όνου. Τότε, παύει να είναι ανώνυμος και μεταμορφώνεται σε κυρ-Μέντιο! Αν αναρω-

τιέται κανείς, το «Μέντιος» δεν είναι υποκοριστικό άλλου ονόματος, όπως του «Φρουμέντιος» (του κατά Εμμανουήλ Ροΐδη αγαπητικού της Πάπισσας Ιωάννας).

Οφείλεται στην Μένδη, αρχαία πόλη της Χαλκιδικής, πατρίδα του γλύπτη Παιωνίου, επειδή στην μία όψη των τετράδραχμών της απεικονίζονταν ένας γάιδaros, ο Μενδαίος (ή Μένδιος) Όνος, με τον Διόνυσο με ένα κύπελλο κρασί στην πλάτη του! Ίσως γιατί ήταν απαραίτητος στο κουβάλημα του ξύλου και των μεταλλευμάτων, του πλούτου της πόλης, ίσως γιατί αποτελούσε ο ίδιος εξαγωγή προϊόν.

Ο Τί; Πώς;

συνέχεια από τη σελίδα 8

Ερμηνεύοντας την εικόνα της Γεννήσεως του Ιησού Χριστού

σε Ναό του Θεού. Μέσα σε αυτόν όλα τα όντα δοξολογούν τον Θεό σε μια μεγαλειώδη «μουσική συμφωνία», με μαέστρο τον άνθρωπο. Αυτό συμβολίζει ο ποιμένας που ζωγραφίζεται να αυλίζει στο μέσο δεξιό μέρος της εικόνας.

Για την είσοδο του ανθρώπου στον καινούργιο κόσμο του Θεού είναι απαραίτητη η αναγέννησή του. Η αναγκαιότητα της αναγέννησης αυτής, προβάλλεται με την παρουσίαση του λουτρού του Θεού Βρέφους από τις μαίες, που ζωγραφίζεται στο κάτω δεξιό άκρο της εικόνας. Ο Χριστός δεν είχε βέβαια ανάγκη καθαρμού από κάποιο μολυσμό, αλλά τονίζεται με την χαριτωμένη, οικία αυτή σκηνή μια ακόμη φορά η ανθρώπινη φύση, όπως θα γίνει με την Περιτομή ή την Ύπαπαντή. Η σκηνή του λουτρού του βρέφους μαρτυρεί ότι είναι αληθινά Υιός του Ανθρώπου και ταυτόχρονα ο αναμενόμενος Μεσσίας που επιτέλους ήλθε.

Ως γνωστόν, ο άνθρωπος είναι ελεύθερος να δεχθεί ή να απορρίψει την πρόταση αγάπης του Θεού. Η εικόνα της Γέννησης του Χριστού παρουσιάζει το μεγαλείο αυτό στο κάτω αριστερό μέρος. Εκεί ζωγραφίζεται ο Ιωσήφ σκεπτικός, να απορεί για την

παρθενική γέννηση του Χριστού. Μπροστά του, σε κάποιες περιπτώσεις, στέκεται μεταμφιεσμένος σε βοσκό ο διάβολος, προσπαθώντας να διαβάλει τον Θεό και να ενσπείρει αμφιβολίες για τη φιλανθρωπία Του. Κρατώντας ένα αποξηραμένο ξύλο απευθύνεται στον Ιωσήφ, λέγοντάς του ότι όπως είναι αδύνατο να βλαστήσει ένα αποξηραμένο ξύλο, έτσι είναι αδύνατο να γεννήσει μία γυναίκα παρθένα.

Η απεικόνιση της Γέννησης, όπως αυτή ιστορείται στην Ορθοδοξία, είναι δείγμα έκφρασης του μέτρου μεταξύ του θείου και του ανθρωπίνου, χωρίς να αποκλίνει από το βάθος της θεολογίας και της διδασκαλίας της Εκκλησίας. Με την ταυτόχρονη αναπαράσταση μέσα στην ίδια σύνθεση γεγονότων που διαφέρουν μεταξύ τους χρονικά (π.χ. ο Χριστός στην φάτνη και την ίδια ώρα στο λουτρό, οι Μάγοι που οδεύουν ακολουθώντας τον αστέρα και συγχρόνως προσκυνούν το Χριστό κ.λπ.), που σημαίνει απελευθέρωση από την αντίληψη του χρόνου σαν συνεχούς ροής και διαδοχής, δίδεται μια άλλη αίσθηση του χρόνου που τα αντιμετωπίζει όλα σαν παρόν. Αυτή η αντίληψη είναι αποτέλεσμα της κατανόησης του μυστηρίου της Σάρκωσης, σαν γεγο-

νότος ιστορικού, αλλά και μυστηριακού, εξωχρονικού. Γιατί ο Χριστός που γεννήθηκε στην ορισμένη χρονική στιγμή και συγκεκριμένο τόπο, δεν έπαυσε να είναι ο «πρό των αιώνων ύπαρχων». Αυτή τη θεώρηση του χρόνου δίνει η Ορθόδοξη εικόνα της Γεννήσεως και με αυτόν τον τρόπο κάνει σύγχρονο το γεγονός, καλώντας συγχρόνως τον πιστό να συμμετάσχει στο μεγάλο μυστήριο που ονομάζεται Ενανθρώπιση.

Χρόνια πολλά

Πηγές:

Στρατηγόπουλος Κ., Μητρόπολη Μεσογαίας και Λαυρεωτικής, Η αγία εικόνα της Γέννησης του Χριστού: <https://www.imml.gr/>
Σκλήρης Δ., Αποστολική Διακονία της Εκκλησίας της Ελλάδος, Εικόνα της Γεννήσεως: <http://www.apostoliki-diakonia.gr/>
Μαρματάκης Ε., Ιερά Μητρόπολις Κυδωνίας και Αποκορώνου, Ερμηνεία της εικόνας της Γεννήσεως του Χριστού: <https://gnimka.com/>
Ουσπένσκυ Λ., Βήμα Ορθοδοξίας, Η εικόνα των Χριστουγέννων στο φως της ορθόδοξης ερμηνείας: <https://www.vimaorthodoxias.gr/>

Σύντομη κριτική ενατένιση στο ποιητικό έργο του Κυριάκου Κυτούδη ΕΛΙΑΜΙΑΔΑ των εκδόσεων Έλξουσις 2018

Κυκλοφόρησε από τις εκδόσεις «Έλξουσις» το έτος 2018 το «κοπιώδες» πνευματικό πόνημα ΕΛΙΑΜΙΑΔΑ «Ελιαμικόν έπος», διατυπωμένο σε αρχαίο Ομηρικό ποιητικό μέτρο του Κυριάκου Κυτούδη εκ Μεγάλου Μοναστηρίου Λαρίσης ορμωμένου, ο οποίος κατοικεί στην όμορφη παραθαλάσσια θεσσαλική μεγαλούπολη του Βόλου.

Το ογκώδες εκ 500 σελίδων συνιστώμενο έμμετρο ποιητικό δημιούργημα από 12.138 στίχους, τυγχάνει αρθρωμένο σε 1' ραψωδίες κατά τα ομηρικά ειωθότα.

Ο πρώτος και ο δεύτερος στίχος είναι αποτυπωμένοι σε δακτυλικό εξάμετρο αμφότεροι και το κυριότερο είναι καθολικά ομοιοκαταληκτούντες ανά δυάδα.

Το έργο περιλαμβάνει πολύτιμες ευρηπτηριακές πληροφορίες γλωσσικής αποθησαύρισης αρχαιωμάτων ελληνικών διαλεκτικών τύπων που σπανίζουν πλέον στην καθομιλουμένη γλώσσα, καθώς και πλείστα όσα στοιχεία υγείας και ευεξίας σωματικής και ψυχικής της διατροφικής πανδαισίας και των πλεονεκτημάτων της από αρχαιωμάτων χρόνων.

Παράλληλη έντονος είναι ο ευγενικός πόθος του ποιήσαντος να δει την προσπάθειά του να συναγωνίζεται παρόμοιες διεθνείς ποιητικές εκδηλώσεις, με δυνατότητες διάκρισης σε διεθνή ποιητικά φόρα, πράγμα που του ευχόμαστε εκ βάθους καρδιάς.

Σταχυολογούμε από το πρωτότυπο αυτό δημιούργημα ελάχιστους στίχους που αντικατοπτρίζουν το πνεύμα και το όραμα του δημιουργού: Ραψωδία Α' στίχος 33-34 «Σαν συναίδιο μοιάζει, στο πρώτο του βήμα το άγιο νόμα της κάθε πηγής, βήμα στον κόσμο πελάγιο» καθώς και από τη Ραψωδία Ι' στίχος 135-136 «Θέλει τα όσα ονειρεύτηκε κάθε ευχή του και δυόσμο όλα επάνω στη γη να τα χαρίσει στον κόσμο», γεγονός που προσδιορίζει τη μοναδικότητα του έργου το οποίο ασφαλώς και αποτελεί βήμα πνευματικής ανέλιξης για κάθε καλοπροαίρετο ερευνητή των ανθρωπίνων και βιοτικών μεριμνών.

Ευχόμαστε καλοτάξιδο το έργο και στον δημιουργό του να έχει παρόμοιες εμπνεύσεις στο μέλλον

Δρ Σταμάτιος Χρ Γεωργούλης

Διδάκτωρ Διεθνούς Δικαίου του Πανεπιστημίου ΠΑΡΙΣΙ XI. Δικηγόρος

ΕΛΙΑΜΙΑΔΑ. Το θαυμάσιο ποιητικό έργο του Κυριάκου Κυτούδη

Η «ΕΛΙΑΜΙΑΔΑ», Ελιαμικόν έπος, του Βολιώτη ποιητή κ. Κυριάκου Κυτούδη, είναι το δεύτερο μεγαλύτερο επικό έργο όλων των αιώνων σε δακτυλικό εξάμετρο στίχο μετά την Ιλιάδα του Ομήρου κάτι το οποίο, έχει να γραφτεί πάνω από 3000 χρόνια.

Είναι ένα έργο όπου στο σύνολό του, είναι προς μία παγκόσμια ιδεατή κατεύθυνση προάγοντας τα μεγάλα ιδεώδη, ιδανικά και αξίες, τον σεβασμό στον άνθρωπο και το περιβάλλον. Είναι ένα ποιητικό έπος (μεγαλύτερο της Οδύσσειας του Ομήρου), που αποτελείται από 12,138 ομοιοκατάληκτους στίχους με εννέα ραψωδίες.

Είναι μοναδικό σε όλη την παγκόσμια ιστορία όπου το σύνολο του έργου, είναι σε ομοιοκατάληκτο στίχο. Αποτελείται από εννέα ραψωδίες, όπου οι πρώτες πέντε, αποτελούνται από 1618 στίχους, και οι τέσσερις, από 1012.

Είναι ένα μνημειώδες έργο και αριστούργημα ποιητικής τέχνης. Στο έργο, με βάση την νεοελληνική γλώσσα, περιέχεται συγχρόνως η γλωσσική και διαλεκτική κληρονομιά της Ελλάδος απ' αρχή της γεννήσεώς της μέχρι σήμερα αφού είναι γραμμένο, σχεδόν σε όλες τις αρχαίες και νέες διαλέκτους αλλά και στα γλωσσικά ιδιώματα, (συνολικά εβδομήντα επτά).

Είναι ένα έργο μοναδικό, αλλά και πρωτοπόρο ως προς την ποιητική τέχνη γιατί, αφενός είναι ομοιοκατάληκτο στο σύνολο του, αφετέρου γιατί καταφέρνει τεχνικώς να παντρέψει όλα αυτά τα γλωσσικά στοιχεία, σ' ένα αρμονικό αποτέλεσμα απόλυτα λυρικό, και με εμφανείς τις τέχνες της ποίησης. Η «Ελιαμιάδα», είναι κατά βάση αλληγορικό έργο.

Μέσα από την «ΕΛΙΑΜΙΑΔΑ» και το Ελιαμικόν έπος, προάγονται ο πολιτισμός, ο άνθρωπος, ο σεβασμός στην φύση και το περιβάλλον, καθώς και τα μεγάλα ιδεώδη, αξίες και ιδανικά.

Έχει έναν κεντρικό ήρωα ο οποίος αναζητά τον σκοπό του ξεκινώντας ένα απόκρυφο ταξίδι, πρώτα στον άνθρωπο και στην φύση και αργότερα, οι συνθήκες τον οδηγούν σε μια περιπλάνηση όπου συναντά ανθρώπους και πολιτισμούς σε διαφορετικά περιβάλλοντα και ιδιαίτερες συνθήκες.

Ο ρόλος του στην ζωή αυτών των ανθρώπων, είναι καταλυτικός αλλάζοντας τον ρου της ιστορίας τους, φορές με τρόπο ανατρεπτικό, διαμορ-

Βιβλιοπαρουσιάσεις

«Ιστορία και Ιδεολογία της Αγχιάλου» Ένα σπουδαίο έργο του συμπατριώτη μας Κατελή Βίγκλα

Κυκλοφόρησε το νέο βιβλίο του συμπατριώτη μας Κατελή Βίγκλα. Ο τίτλος, «Ιστορία και Ιδεολογία της Αγχιάλου» και αναφέρεται όπως λέει ο τίτλος στην ιστορία της Αγχιάλου, από την δημιουργία της τον 6ο π.χ. αιώνα μέχρι και την σύγχρονη εποχή. Έτσι αναφέρεται αναλυτικά στις διάφορες περιόδους της Ιστορίας της, Αρχαία Ελληνική, Ελληνιστική, Ρωμαϊκή κ.λπ., την αλληλεπίδραση με Βυζαντινούς, Φράγκους, Οθωμανούς, ενώ ιδιαίτερη έμφαση δίνεται στις περιόδους με την εμφάνιση των Βουλγάρων πριν και μετά των εκχριστιανισμό των, με τα τραγικά γεγονότα για τον Ελληνισμό το Καλοκαίρι του 1906.

Η αλήθεια είναι πως τα περισσότερα βιβλία για την Αγχιάλο περιλαμβάνουν κυρίως, τα γεγονότα αυτά του Καλοκαιριού του 1906. Διαβάζοντας κανείς το βιβλίο θα βρει πληροφορίες για μια συνεχώς κατοικημένη και σημαντική πόλη από το 6ο μέχρι τον 20ο αιώνα. Ένα βιβλίο που κάθε Αγχιαλίτης πρέπει να διαβάσει.

Ας διαβάσουμε όμως καλύτερα πως παρουσιάζει το βιβλίο του ο ίδιος ο Συγγραφέας στο εκτενές απόσπασμα από την συνέντευξή του στον εκδοτικό οίκο που ανέλαβε την έκδοση.

..Συστήστε μας το βιβλίο σας «Ιστορία και Ιδεολογία της Αγχιάλου».

Το βιβλίο μου «Ιστορία και Ιδεολογία της Αγχιάλου» αφορά την ιστορία των συμβάντων της Αγχιάλου, μιας Ελληνίδος πόλεως του Ευξείνου Πόντου, από τον 6ο αιώνα π.Χ. μέχρι το διωγμό των Ελλήνων κατοίκων της από τους Βούλγαρους εθνικιστές το 1906. Όμως ταυτόχρονα στο βιβλίο αυτό περιέχονται τα ιδεολογικά στοιχεία που δίνουν το πνευματικό στίγμα κάθε ιστορικής περιόδου. Πρέπει να δηλώσω ότι καθότι το βιβλίο αυτό αφορά την καταγωγή μου από την πλευρά

του πατέρα μου, εγώ και πολλοί άλλοι Ανατολικορωμιλιώτες μεγαλώσαμε ακούγοντας ιστορίες για την Ανατολική Ρωμυλία και την «Παλαιά Αγχιάλο» -όπως είθισται να την ονομάζουν οι Νεοαγχιαλίτες-, που καταστράφηκε βίαια από τους Βούλγαρους στις αρχές του 20αίωνα.

Από αυτήν την άποψη, το βιβλίο αυτό αποτελεί μια οφειλή χρέους στον τόπο καταγωγής μου και στους προγόνους μου.

3. Ποιο ήταν το έναυσμα για να ξεκινήσετε να γράφετε το βιβλίο σας;

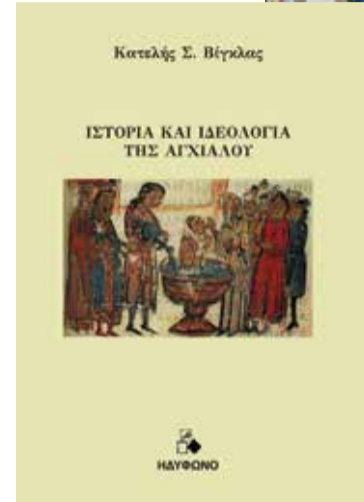
Το έναυσμα για τη συγγραφή του βιβλίου αυτού ήταν η παρότρυνση από τον πρόεδρο του Συλλόγου των Αγχιαλιτών της Αθήνας και ιατρό Απόστολο Ζαφειρόπουλο, αλλά και οι σχετικές δημοσιεύσεις και τα βιβλία του τοπικού λογίου Γιώργου Διονυσίου, ο οποίος αφιέρωσε τη ζωή του στη διάσωση της πολιτιστικής κληρονομιάς της ιδιαίτερης πατρίδας του.

4. Για ποιο λόγο να διαβάσουν οι αναγνώστες το βιβλίο σας;

Ο λόγος για τον οποίο πρέπει να διαβαστεί το βιβλίο, είναι διότι αφορά τον Ελληνισμό της Διασποράς και την Ελληνοβυζαντινή Οικουμένη, που συρρικνώθηκε πολιτικά, αλλά όχι πολιτιστικά. Οι αναγνώστες του βιβλίου μπορούν να αναστοχαστούν πάνω στο θέμα της οικουμενικότητας του Ελληνισμού και της Ενδιαμέσου Περιοχής, ανάμεσα σε Δύση και σε Άπω Ανατολή, σύμφωνα με το γεωπολιτικό μοντέλο του καθηγητή Δημήτρη Κιτσιόκη, ώστε να κατανοήσουν το πνευματικό και πολιτιστικό μεγαλείο του Ελληνισμού.

5. Σε ποιους απευθύνεται το βιβλίο σας;

Το βιβλίο αυτό περιγράφει και ερμηνεύει την ιστορία μιας ξεχωριστής πόλης, εν γένει άγνωστης στο ευρύ κοινό, και για αυτό θα ενδιαφέρει πολύ τους Έλληνες που θέλουν να γνωρίσουν τις ρίζες τους. Ωστόσο, το βιβλίο αυτό δεν απευθύνεται σε εθνικιστές, αλλά σε όλους όσους θέλουν να μάθουν την

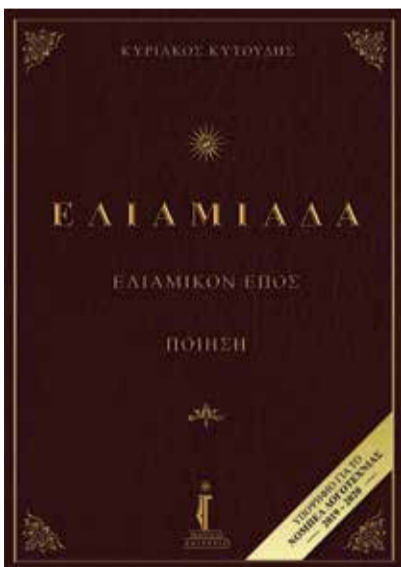
ιστορία μιας ελληνικής πόλης υπό σύγχρονη ιστορικο-φιλοσοφική οπτική, στη μακρά ιστορική διάρκειά της.

Παράλληλα, το βιβλίο ανοίγει και ανοίγεται σε νέες πνευματικές δια-

στάσεις, καθόσον αφορά την ιδεολογία κάθε εξεταζόμενης ιστορικής περιόδου.

6. «Ιστορία και Ιδεολογία της Αγχιάλου»: Ποιος θα μπορούσε να είναι ένας υπότιτλος στο βιβλίο σας;

Ένας υπότιτλος του βιβλίου θα μπορούσε να είναι, «Ιστορία και Ιδεολογία της Αγχιάλου. Ιστορικο-φιλοσοφική μελέτη», που αντιστοιχεί στη διττή όψη του βιβλίου και των δύο κύριων τάσεών του, δηλαδή την ιστοριογραφία και τη φιλοσοφία (που κατά περίπτωση ταυτίζεται με την αρχαιοελληνική σκέψη, με την «καθ' ημάς φιλοσοφία», δηλαδή την ορθόδοξη χριστιανική Θεολογία, με την Εκκλησιαστική Ιστορία, με την ελληνική ή αλλότρια θρησκευτική και πολιτικο-κοινωνική σκέψη, όπως είναι ο ισλαμισμός, ο πανσλαβισμός, ο μαρξισμός, κλπ.). Επίσης, στο Επίμετρο του βιβλίου υπάρχει ένα εκτενές και τεκμηριωμένο φιλοσοφικό δοκίμιο για την ιδεολογική διαμόρφωση μέσω της προπαγάνδας και της επιτήρησης, που εξετάζει το θέμα αυτό από τον 19 αιώνα μέχρι τη σύγχρονη Εποχή της Πληροφορίας...

των Αντίφερων»

Η έβδομη την «αναζήτηση στην έρημη χώρα»

Η όγδοη περιγράφει την «Ελιαμιάδα» Και η τελευταία ονομάζεται «Έρωτες» και αποτελεί την κορύφωση όλου του έργου.

Είναι χαρακτηριστικό, ότι ενώ στο έργο αποδίδονται κάποια στοιχεία από τα περιβάλλοντα και τους πολιτισμούς που συναντά, δεν είναι εύκολα ιστορικά κάποιο αναγνωρίσιμο που σημαίνει, ότι μπορεί να τοποθετηθεί σε οποιοδήποτε μέρος του πλανήτη, και σε οποιαδήποτε χρονική στιγμή. Αυτό καθιστά το έργο διαχρονικό και παγκόσμιο.

Τα θέματα που πηγάζουν μέσα από τις περιπέτειες, είναι επίσης διαχρονικά και παγκόσμια αφού περιστρέφονται γύρω από τον άνθρωπο και την φυσική του

ισορροπία, την επιβίωσή του, την ψυχολογία, τις εμμονές και τα πάθη του, τα μεγάλα του ερωτηματικά, την αρρώστια και την υγεία του, τα ιδανικά και αξίες και σε συνδυασμό με το φυσικό περιβάλλον, και την θεραπεία του τόσο σωματική, όσο και ψυχική. Ταυτόχρονα το έργο, προάγει τον σεβασμό και την αγάπη στον άνθρωπο και στην φύση προσωποποιώντας την μ' έναν ιδιαίτερο τρόπο, που είναι σαν αποκάλυψη στον αναγνώστη, ενός μυστικού κόσμου που δεν είναι ορατός στο ανθρώπινο μάτι. Και φυσικά, δεν θα μπορούσε να λείπει η ατέρμονη μάχη του καλού και του κακού, που

σ' αυτό το έργο επικεντρώνεται περισσότερο στην εσωτερική διαμάχη του ανθρώπου με τον ίδιο του τον εαυτό, οδηγώντας τον αναγνώστη, σε πολλά ηθικά διδάγματα αφού προάγονται τα υψηλά ιδανικά και ιδεώδη.

Όλα τα παραπάνω, εμπλουτίζονται με στοιχεία μυθολογίας, φιλοσοφίας, μαθηματικών, ιατρικής, βοτανικής κ.α., καθιστώντας το έργο μοναδικό, εξαιρετικά πλούσιο και ενδιαφέρον.

Αξίζει να σημειωθεί, ότι όλα τα ονόματα προσώπων, χωρών, βασιλείων και άλλων που υπάρχουν στο έπος καθώς και ο ίδιος ο τίτλος, είναι γεννήσεις νέων λέξεων και λεξιπλασίες του ποιητή, όπου έχουν συγκεκριμένη αξία και σημασία (και υπάρχουν γι' αυτό επεξηγήσεις στο βιβλίο), δίδοντας στον αναγνώστη την αντιληπτική δυνατότητα των αλληγοριών του έργου. Ακόμη, κάποια από τα πρόσωπα που αναφέρονται στο έργο, είναι υαρκτά από την ήδη υφιστάμενη επιστημονική ομάδα του Ινστιτούτου.

Τέλος, να σημειωθεί, ότι το μνημειώδες αυτό έργο που συμπεριλαμβάνει σχεδόν όλον τον γλωσσικό - διαλεκτικό πλούτο της Ελλάδος, για να μπορέσει να μεταφραστεί σε οποιαδήποτε γλώσσα, ξαναγράφηκε στο σύνολό του από τον ίδιο τον ποιητή στην κοινή νεοελληνική γλώσσα, διατηρώντας στο ακέραιο το νόημα του έργου, το Ομηρικό μέτρο, την ομοιοκαταληξία, τον λυρισμό αλλά και τις τέχνες της ποίησης στο σύνολό τους.

Διατίθεται από τις Εκδόσεις Έλξευσις
www.elbooksg.com, στην τιμή των 75 ευρώ.

φώνοντας ταυτόχρονα και το δικό του πεπρωμένο.

Οι πρώτες 5 ραψωδίες, αποτελούνται από 1,618 στίχους ενώ οι επόμενες 4 από 1,012 η καθεμία.

Η πρώτη ραψωδία είναι «η αρχή και το μυστικό ταξίδι στον άνθρωπο»

Η δεύτερη «το μυστικό ταξίδι στον κόσμο του αιτίου και αιτιατού»

Η τρίτη ραψωδία είναι «η αποστολή στο βασίλειο των ιαματικών στοιχείων»

Η τέταρτη περιγράφει την «περιπέτεια στο βασίλειο των Φαινεάμων»

Η πέμπτη την «περιπέτεια στα επτά καταραμένα βασίλεια των Αντιδάμων»

Η έκτη ραψωδία την περιπλάνηση «στην χώρα

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

Βραβείο του Κέντρου Ερεύνης των Νεοελληνικών Διαλέκτων και Ιδιωμάτων - ΙΛΝΕ της Ακαδημίας Αθηνών, με χρηματικό έπαθλο 2.000 ευρώ, στον κ. Στυλιανό Λασκαράκη για την ανέκδοτη συλλογή του «Λεξικό της αγχιαλίτικης ντοπιολαλιάς». (Απόσπασμα από τον πίνακα Τιμωμένων Ακαδημίας Αθηνών 2020)

Ο Σύλλογος των Αγχιαλιτών της Αθήνας εκφράζει την μεγάλη του χαρά και ικανοποίηση, που η εργασία «το Λεξικό της Αγχιαλίτικης ντοπιολαλιάς» του συμπατριώτη μας πολιτικού μηχανικού Στέλιου Περικλή Λασκαράκη, έτυχε της ύψιστης βράβευσης από την Ακαδημία Αθηνών.

Την εργασία του αυτή ο συμπατριώτης μας και συνεργάτης επί χρόνια της εφημερίδας μας «Νέα Αγχιάλος» προσέφερε, ως δωρεά στο Σύλλογο των Αγχιαλιτών της Αθήνας, προκειμένου το Διοικητικό Συμβούλιο αυτού να τη διαχειριστεί κατά την κρίση του, με σκοπό να καταστεί γνωστή σε όσους θελήσουν να γνωρίσουν την πολιτιστική μας Αγχιαλίτικη κληρονομιά, όπως αναφέρει και στο πρόλογό του, ο συγγραφέας.

Ο Σύλλογος μας, αξιολογώντας την εργασία αυτή ως σημαντικότερη, καθότι θα μπορούσε να αποτελέσει πληροφοριακό υλικό για την μελέτη των Διαλέκτων της Νέας Ελληνικής Γλώσσας και γενικά του Μείζονος Ελληνισμού, δεν βιάστηκε να προβεί στην έκδοσή της, αν και είχε προβεί στο στίσιμο (layout), τις διορθώσεις και ήταν έτοιμη για την εκτύπωση και έκδοσή της. Επειδή πλησίαζε ο χρόνος της προκήρυξης των Βραβείων της Ακαδημίας Αθηνών τον Γενάρη του 2020 περιμέναμε. Έτσι όταν ανακοινώθηκαν διαπιστώσαμε στην προκήρυξη ότι στα:

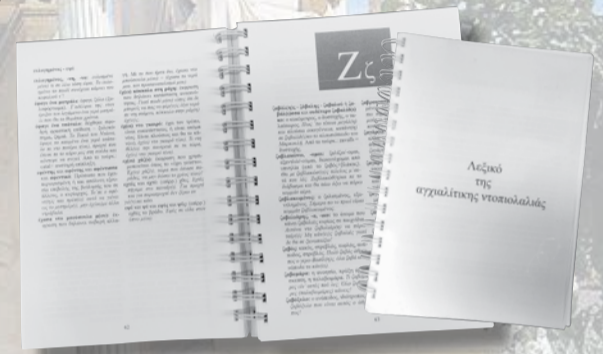
Εντός του 2021, θα προβούμε στην έκδοσή του.

Β' ΤΑΞΗ ΒΡΑΒΕΙΑ

ΤΑΞΗ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΤΕΧΝΩΝ είχε προκηρυχθεί 1 βραβείο το υπ' αριθμ 8 για το 2020 από το Κέντρο Ερεύνης των Νεοελληνικών Διαλέκτων και Ιδιωμάτων-Ι.Λ.Ν.Ε της Ακαδημίας Αθηνών. Έτσι προβήκαμε στην εκτύπωση 5 αντιγράφων της εργασίας και την υποβάλλαμε, εν μέσω COVID-19, στις 10 Μαΐου του 2020 (μετά από παράταση) στην Γραμματεία της Ακαδημίας Αθηνών προς βράβευση για το υπ' αριθμ 8 βραβείο της τάξης γραμμάτων και τεχνών.

Σήμερα έχουμε την χαρά και την ικανοποίηση να ειπαιρόμεθα, ότι διαχειριστήκαμε με τον καλύτερο δυνατό τρόπο την προσφορά του συμπατριώτη μας Στέλιου Λασκαράκη με αποτέλεσμα την βράβευση του από το Ανώτερο Πνευματικό Ίδρυμα της χώρας.

Στέλιο Περικλή Λασκαράκη σε συχαίρουμε από καρδιάς και σε ευχαριστούμε!!!!

Το Λεξικό όπως υποβλήθηκε στην Ακαδημία Αθηνών.

Πρόσκληση Ετήσιας Τακτικής Γενικής Συνέλευσης του Συλλόγου μας και κοπή πίτας

Στις **31 Ιανουαρίου 2021 και ώρα 17:00**, θα πραγματοποιηθεί η επαναληπτική ανεξαρτήτως συμμετοχής Γεν. Συνέλευση του Συλλόγου μας μέσω του Διαδικτύου συνδεδεμένοι στον σύνδεσμο <https://cosmote.webex.com/join/imastropet>. Συντονιστής θα είναι ο Αντιπρόεδρος μας, Ιωάννης Μαστροπέτρου.

ΘΕΜΑΤΑ ΗΜΕΡΗΣΙΑΣ ΔΙΑΤΑΞΗΣ

Απολογισμός πεπραγμένων ΔΣ
Οικονομικός απολογισμός
Έκθεση εξελεγκτικής επιτροπής
Διάφορα θέματα

Παρακαλείσθε όσοι θέλετε να συμμετάσχετε στην διαδικτυακή εκδήλωση να **επικοινωνήσετε μέχρι τις 30/1** με τον κ. Ιωάννη Μαστροπέτρου (κιν. 6976709170) ώστε να ελέγξετε / βεβαιώσετε την τεχνική σας ετοιμότητα.

Από τον Όμηρο στην Τεχνητή Νοημοσύνη. Ο δικός μου ΑΙΩΝ του Δημήτρη Μαυραειδόπουλου

Με χαρά πήρα στα χέρια μου με την τιμητική αφιέρωση, το δεύτερο βιβλίο του εκλεκτού φίλου και συνεργάτη επί χρόνια στην επαγγελματική μου πορεία, Δημήτρη Μαυραειδόπουλου, με τίτλο «Από τον Όμηρο στην Τεχνητή Νοημοσύνη» και υπότιτλο

Ο δικός μου ΑΙΩΝ, από τις εκδόσεις Οδοντιατρικό Βήμα. Το νέο του βιβλίο δεν είναι ένα αμιγές ιστορικό βιβλίο, όπως το πρώτο που μας χάρισε το 2015 με τίτλο «ΑΝΤΙΔΩΡΟ ΙΣΤΟΡΙΑΣ» και υπότιτλο «Ο Ελληνισμός μέσα από την ιστορία του», από της εκδόσεις ΜΕΝΑΝΔΡΟΣ. Το πρώτο του βιβλίο που προβαίνει στην τρίτη έκδοσή του, το 2021, έτυχε θερμής υποδοχής και ευνοϊκότερης κριτικής από προσωπικότητες των γραμμάτων όπως του Σαράντου Καργάκου, του Χρήστου Γιανναρά, του Αρχιεπισκόπου Αλβανίας Αναστάσιου, του π. προέδρου της Ακαδημίας Αθηνών Αντώνη Κουνάδη, πανεπιστημιακών δασκάλων και άλλων, καθώς και από πολυάριθμους αναγνώστες. Ένα βιβλίο που απομολύνει την ιστορία μας, κατά τον Σαράντο Καργάκο, και από το οποίο αντλήσαμε πολύτιμα ιστορικά στοιχεία, τα οποία σμίλευσαν την ιστορική μας μνήμη, ενίσχυσαν την αυτογνωσία μας και τον καταξίωσε ως ιστορικό-συγγραφέα.

Στο νέο, ανά χείρας μου, βιβλίο ο συγγραφέας πραγματεύεται τον δικό του αιώνα, επτά δεκαετίες προσωπικών βιωμάτων και τριών από τις αφηγήσεις των μεγαλύτερων, όπως αναφέρει στον πρόλογο του. Μέσα στις 350 σελίδες ο συγγραφέας δημιουργεί 3 ενότητες, συνοπτικές και περιεκτικές, για να μην κουράσει τον αναγνώστη. Από τις ενό-

πτες ο αναγνώστης θα αντλήσει πολύτιμα στοιχεία για την μυθολογία, την αρχαία και σύγχρονη ιστορία των Ελλήνων και την λαογραφία, μέσα από τις αφηγήσεις των μεγαλύτερων, για την ιστορία της γενέτειρας του, για το χωριό Ψάρι Ηραίας και την ευρύτερη Αρκαδία. Από την εξιστόρηση δε, των παιδικών του χρόνων μέχρι σήμερα και μέσα από τα άρθρα που δημοσιεύει στον Ημερήσιο και Περιοδικό Τύπο επί 40 ολόκληρα χρόνια, ο αναγνώστης θα γνωρίσει τον Άνθρωπο Δημήτρη Μαυραειδόπουλο.

Μέσα από τις σελίδες του βιβλίου αναδύεται μια ξεχωριστή σημαντική προσωπικότητα. Μία προσωπικότητα που ξεκίνησε από ένα μικρό χωριό το Ψάρι Ηραίας, σε μια εποχή που η φτώχεια ήταν κανόνας και οι εξαιρέσεις ελάχιστες και πολλές από αυτές ύποπτες, για να φτάσει στην κορυφή της επιχειρηματικής δραστηριότητας και να καταστεί από τους μεγαλύτερους αποκλειστικούς αντιπροσώπους οδοντιατρικών προϊόντων και εργαλείων, προσφέροντας τα μέγιστα στην εξέλιξη της οδοντιατρικής επιστήμης.

Νόμιζα ότι γνώριζα καλά τον Δημήτρη, ύστερα από 42 χρόνια συνεργασίας μας ως ελεύθερος επαγγελματίας αλλά και ως ταμίας και αντιπρόεδρος της Στοματολογικής Εταιρείας Ελλάδος που διετέλεσα επί 17 χρόνια, όπου κάθε χρόνο ήταν κορηγός των Πανελλαδικών Συνεδριών και σεμιναρίων μας. Διαβάζοντας, όμως, το βιβλίο του, όπου παραθέτει προσωπικά και οικογενειακά γεγονότα που σημάδεψαν την πορεία του, όπως π.χ. με την αγαπημένη του γυναίκα, την Ιταλίδα -Ελληνίδα Πατρίτσια, έναν εξαιρετικό άνθρωπο, άλλερ - έγκο του Δημήτρη ή τη σχέση του με τα αγαπημένα του αδέρφια. Έκδηλη είναι η αγάπη που έχει για το χω-

ριό του, για την Ελλάδα μας και η ευαισθησία του για τους συνανθρώπους του, αφού όπως εξομολογείται στο βιβλίο του «*μια Κυριακή βράδυ διασκεδάσαμε με φίλους στα μπουζούκια και το πρωί, ξημερώματα, που φύγαμε στην στάση των λεωφορείων ο κόσμος στριμώχνονταν για να πάει στην δουλειά.*

Αισθάνθηκα πολύ άσχημα και δεν το ξαναέκανα. Διαβάζοντας δε το κεφάλαιο «Από το Ζην στο ευ Ζην» και μέσα από τα βιώματά του τον γνώρισα καλύτερα και ανέβηκε πολύ ψηλά στην εκτίμηση μου.

Είναι παρήγορο το γεγονός ότι σε μία εποχή μετασηματισμών και διολισθήσεων, κυρίως ηθικών, υπάρχουν άνθρωποι που η προσφορά τους λειτουργεί ως φωτεινός σηματοδότης για το κοινωνικό σύνολο.

Όλα όσα μας παρουσίασε και μας δίδαξε με τη ζωή του και όλα όσα αληθινά και επιστημονικά μας εμπιστεύεται με τα βιβλία και τα άρθρα του, είναι πολύτιμα σπρίγματα στην πορεία της δικής μας ζωής, στους κρίσιμους καιρούς, που οι Λαιστρυγόνες και οι Κύκλωπες παραμονεύουν.

Ας επωφεληθούμε ομότεχνοι και μη, στο μέγιστο βαθμό.

Απόστολος Λεων. Ζαφειρόπουλος

Το βιβλίο διατίθεται από το Οδοντιατρικό Βήμα Μ. ΕΠΕ, Σκουφά 64, Αθήνα. Τηλ. 210 3814939

